

Giới thiệu Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!

Một ngày mùa đông lạnh lẽo! Vào cái mùa đông xa cách nhau lần đầu ấy, cũng chính là ngày sinh nhật đầu tiên của tôi không có anh, tôi đã khóc! Rốt cuộc tình yêu là gì mà khiến người ta đau lòng đến vậy? Khiến con người đang vui vẻ hạnh phúc chìm đắm trong hoan hỷ của tình yêu, đang hưởng thụ tình yêu ở nơi "thiên đường" bỗng chốc trôi bằng xuống địa ngục một cách bình thản như vậy.

Thử hỏi tình yêu là gì nà tâm trí người từ một con người tình tảo bỗng chốc lại mù mịt, mơ hồ không lối thoát...

Thử hỏi tình yêu là thứ gì mà sao sâu đậm đến nỗi không dứt ra được? Hóa ra yêu sâu đậm là như vậy! Chấp nhận rồi bỏ nhau để đi con đường của chính mình...

Nhưng họ đâu biết chính như vậy lại dẫn vạt nhau! Chính như vậy lại làm khổ nhau, tự họ dẫn vạt nhau mà thôi.

Dù chuyện đã qua bao nhiêu năm họ vẫn yêu nhau thậm trí nhiều hơn nữa! Họ vẫn đau thậm trí nhiều gấp bội.

Tại sao lại dẫn vạt nhau? Tại soa lại đẩy nhau ra xa mặc dù vẫn không cứu vãn được gì! Chẳng "Trúc Mã", nàng "Thanh Mai" - một mối tình đầu đón! Giữa thế giới nghìn tỷ người này.

Giữa cái thế giới vội vã này, họ vẫn nhìn thấy nhau bởi...

Họ đi chậm lại với cuộc sống để có thể nhìn thấy nhau rõ hơn! Họ đứng giữa nghìn tỷ người tỏa sáng hơn khiến con tim một lần nữa giao động! Người quay về ép hôn! Tại sao lại quay trở lại khiến con tim một lần nữa thổn thức!

- -----

Trích đoạn 1:

- Anh là người tốt với em nhất!
- Ừm kể cả bây giờ lẫn mai sau!

- -----

Trích đoạn 2:

- Anh bị điên hả?!
- Bị điên mới quay trở về gặp em!

- -----

Trích đoạn 3:

- Anh có liêm sỉ không hả?
  - Liêm sỉ gì tầm này nữa!
- -----
- Anh làm bác sĩ chả nhẽ không biết đo nhịp tim sao?
  - Biết nhưng để buổi tối chúng ta tha hồ mà "đo nhịp tim" em cần gì vội!
  - Lục Triển Bách tôi hôm nay không bấm anh ra trăm mảnh tôi không phải làm người!
  - Nếu đã không muốn là người thì ngoan ngoãn về nhà làm con dâu út nhà mẹ anh đi! Cùng Nhất Cửu Huyền Âm "chen lấn" một chút vào đời sống của họ nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Chuyển đến đây!

Bé vừa chuyển đến thị trấn Z khi lên 2 tuổi. Thật ra thì thị trấn này chỉ cách thành phố có 10 cây số nên rất tiện cho công việc của ba mẹ bé. Nói chứ ba bé là luật sư nổi tiếng đó nha. Còn mẹ bé cũng không kém, mẹ bé chính là nhà thiết kế thời trang của một cô gì gì đó làm diễn viên nổi tiếng lắm đó!

Thị trấn này gần thành phố là vậy, nhưng thị trấn vẫn là luôn thấp hơn thành phố chứ. Vậy mà nhiều lúc bé tưởng cái thị trấn phía Bắc của Trung Quốc này mới chính là thành phố á. Thủ nói xem, một thị trấn với các thứ khoa học tiên tiến, đường đi còn ít bụi hơn cả đường thành phố, ở đây còn có một khu đồng ruộng thi thoảng có bóng của chiếc điều còn trên thành phố thì nhộn nhịp xe cộ đông đúc hơn ở đây nhiều! Nhưng nói gì thì nói cái nơi này vừa đặt chân đã thích. Ấy vậy mà bé chưa gì đã cho cái thị trấn này là thành phố nhưng chỉ là thành phố trong con tim non nớt của bé thôi!

....

Dọn dẹp xong nhà cửa. Bé theo ba mẹ đi chào hỏi hàng xóm mới đó nha. Hàng xóm mới của bé thật sự cũng chẳng vừa, nhìn cái biệt thự mà xem! Trời ơi còn to hơn nhà bé nữa! Cùng lúc đó thoáng có một cậu bé đang chơi gì đó ngoài sân nghe thấy tiếng chuông liền đi ra mở cổng. Ao nhìn cậu bé này nài cao hơn bé lun. Thật ra tên nhóc trước mặt bé này đã 3 tuổi rồi đó nha mà cậu ấy cao tận 73cm mà bé chỉ có 60cm thôi à. Bé... Bé ngưỡng mộ quá!!!!

Vào đến nhà, ba mẹ của tên ấy nhìn bé như kiểu chúng giải độc đắc vậy, hôn má bé đến nỗi đồ ừng ra, bé không muốn má bé bị phù ra y như Bát Giới đâu!

Hóa ra bây giờ bé mới biết đàn anh kia tên là Lục Triển Bách.

Bé chưa biết gì đã bị mẹ lôi sênh sếch vào giới thiệu này nọ.

Mẹ Tôn thích thú lôi con gái bảo bố ra giới thiệu như muốn nói cho công chúng biết vậy.

- Đây là con gái nhà tôi, nó tên Tôn Noãn Tịch!

....

Bé chạy ra sân chơi với tên đàn anh kia. Ấy vậy mà tên ấy nhìn mặt như mặt khi vậy! Hừ bốn cô nương không thèm.

- -----

Bộ truyện thứ hai của mình nhé cả nhà

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lên đây tôi cống em

Bé đã chuyển đến đây được 1 tháng rồi đó, nhanh vậy mà bé đã làm quen được hết tất cả các bạn trong tổ dân phố rồi, duy chỉ có... Tên Lục Triển Bách kia là tự cao tự đại không chơi với bé thôi. Tên đó có gì là cao siêu cơ chứ! Cuối cùng cũng chỉ là một tên oắt không hơn không kém. Nhưng nói vậy cũng chẳng đúng, thật ra cậu bé ý mới 3 tuổi thôi nà vận đào hoa chưa gì đã tới rồi. Nghe mấy anh chị học cùng nói là tên ấy ở lớp (mầm non) rất có nhiều con gái bu vào, vậy mà lại còn học giỏi, như con người ta cùng lắm là về chữ số vậy mà hần ta lại lôi mấy quyển sách lớp 1 ra ngồi tính toán. Ai nha tên đó hoàn hảo hết mọi phần luôn cơ chứ! Cơ mà tên đó có gì mà con gái mấy chị chẳng quá vậy? Ủ thù tên tiểu tử ngạo mạn đó thật ra cũng rất đẹp nha! Đẹp hết chỗ nói nữa chứ, nhưng tính cách của hần chính là đang hạ thấp nét đẹp hoàn mỹ trong mắt bé, dù cậu có đẹp nhất thế giới đi chăng nữa cũng chỉ là xấu người xấu nét trong mắt bé thôi!

Khi bé lên 3 tuổi. Bé phải đi đến nhà trẻ. Hừ! Bé không muốn đâu! Bé muốn ở nhà cơ! Nhưng mà thấy mẹ nói đi đến mầm non sẽ gặp mấy chị trong tổ dân phố nên bé mới ngoan ngoãn đi. Mọi hôm bé cùng với mẹ đi đến trường mầm non cách đến 500m, đoạn đường ngắn như vậy nhưng bé rất mệt chân, thường thường cứ đi gần đến "đích" là bé lại bắt mẹ bế. Nhưng hôm nay lại khác, hôm nay có buổi họp báo của mẹ, thay vì mẹ đi đưa bé đến trường thì sẽ là ba, nhưng ba lại có một phi vụ nữa nên đành theo mấy chị đi học!

Bé hôm nay đi cùng mấy chị ý mỏi chân lắm nhưng không dám kêu, bé từ nhỏ đã nhát gan hết mức ý, nên... Đi được một đoạn bé bị thụt lại phía sau. Ai nha!

Bé khổ sở lắm ý! Cuối cùng cũng không chạy bằng các chị được. Bé lúc này khụy đầu gối xuống mặt đất.

- A! Đau!

Bé không biết phải làm sao thì trước mắt có tấm lưng che mắt tầm nhìn của bé.

- Lên đây, tôi cống em!

Lục Triển Bách tuy 4 tuổi nhưng thể lực rất khỏe nên không có vấn đề gì khi công cô bé biếng ăn hàng xóm này.

Thật ra lúc trước khi ba mẹ đi làm đã giao bé cho ba mẹ Lục rồi nên bé Lục nhà ta mới phải công bé ấy vì sợ mẹ sẽ quát mình. Nhắc đến đây Lục tiều tụy từ lúc này mới thấy cô bé nhảy lên lưng mình. Ánh hoàng hôn lúc này đang dài dài trên mặt đất còn trên mặt đất chính là hai cái bóng cảm giác như hòa trộn vào nhau.

Bé! Bé vẫn chưa làm quen với đàn anh này đâu!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Một đêm tại lục gia

Bé về đến nhà đã chẳng có ai cả. Bác quản gia cũng được nghỉ, trong nhà không thấy lấy một bóng người hầu. Đây... Đây là lần đầu tiên bé bị bỏ ở nhà đấy, ờ... Nên bé sợ lắm!

Cánh cổng im lìm không lấy một tiếng động, gì chứ ba mẹ không cho bé ở nhà của mình sao? Chẳng nhẽ ba mẹ bé cho bé ở ngoài đường cả buổi tối.

Lục Triển Bách lúc này như bị gù lưng vậy, ai mà biết đứa bé này lại nặng cân đến thế chứ!

Nhận thấy đứa đằng sau chuẩn bị hét toáng lên thì vội bịt mồm.

- Này em đừng có mà hét toáng lên như thế, ba mẹ tôi mà nghe thấy sẽ nói tôi bắt nạt em đấy!

Bé mặc kệ tên hồng hách thường ngày đang dỗ nín bé, kệ... Mặc kệ... Bé chỉ quan tâm đến ba mẹ thôi.

Bỗng đằng xa có một chiếc BMW đậu ngay trước mặt.

Mẹ Lục lúc này trông thật kiêu diễm.

Ba đến lau đi nước mắt của bé nhẹ nhàng nói.

- Hôm nay ba mẹ Tịch Tịch trước khi đi làm đã gửi bác trông hộ nên con đến nhà bác chơi nhé!

Quả thực bà ấy là một bác sĩ nổi tiếng cả một vùng phía Bắc, người phụ nữ này không chỉ giỏi trong công việc mà còn biết đối xử rất phải lẽ, trong tay con người đầy tài năng này chính là một ông chồng 'tỷ phú CEO', dưới là 2 người con trai rất ư là đẹp và giỏi giang theo gen di truyền nữa! A người phụ nữ này có lẽ quá may mắn.

Nói đến người anh hơn Lục Triển Bách 3 tuổi mới nhớ. Từ lúc đến đây mẹ Lục cũng kể cho nhà bé việc anh hai Lục Thất Minh đi du học đã 1 năm rưỡi. Người này chỉ mới tuần trước về chơi. Ủm! Theo sự suy nghĩ non nớt của bé thì có lẽ 2 con người này như không phải anh em đâu! Người hiền hòa, ôn nhu, lại hòa đồng tuy nét đẹp không bằng người em nhưng cũng đủ nghiền nước nghiền thành rồi!

Đó người anh trai khác với thằng em là vậy đó. Nếu đổi lại bé sẽ rất thích chơi với anh Thất Minh nha!

Mẹ Lục nhẹ nhàng cho bé lên xe còn kệ cậu con trai đang đoái hoài mình có phải con ruột hay không!

Ừ thì phải cho bà chơi với bé chứ! Dù sao bà không có con gái nên nhìn đứa con nhà người ta bự bẫm đáng yêu thì tất nhiên phải cưng nựng rồi!

Nói thật ra mẹ Lục rất biết dỗ trẻ con nha! Mẹ Lục dỗ tí thôi mà bé đã nín im im rồi! Có người mẹ tuyệt vời như vậy tên tự cao tự đại kia lại không biết trân trọng! Aiza trên đời thật sự lươn có chuyện bắt công đến nao lòng!

Bé đến nhà Lục đây là lần thứ hai rồi. Aizo!

Buổi tối khi mà cha Lục về là 7 h. Buổi tối hôm đó bé ăn chực bên nhà hàng xóm không thân thiết. Mà bên đó chiều dài bé rất tốt nha, hoàn toàn không giống tên kia lắm lý miệng lưỡi!

Cha Lục rất thích con gái y như mẹ Lục vậy nên lần này bé được chiều dài hơn 'người ngồi cạnh' là chuyện đương nhiên.

- Nào Tịch Tịch ăn ngoan mai sau lớn lên sẽ thành một thiếu nữ xinh đẹp!

- Tịch Tịch nhà ta không cần mai sau, anh xem bây giờ cũng đã đáng yêu chết người rồi ấy!

Mẹ Lục phản kích lắm.

Đến khi tối tối bé đi ngủ. Bé... Bé phải nằm với tên hồng hách làm lý miệng lưỡi kia!

Bé Bé không muốn đâu!

Nhưng mà cha mẹ Lục tiếp đãi chu đáo như vậy bé không được được voi đòi tiên nên ngậm ngùi làm mặc dù tâm ý chẳng muốn!

Thế là cả đêm bé phải ngủ với tên ôn thần đó.

Ai nha bé bị bôi nhọ sự trong trắng!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Ném tuyết

Đã thoáng chốc hôm sau ba mẹ bé đã về! Vui quá đi thôi!

Chiếc xe đậu tại sân làm bé bừng tỉnh trong con ngái ngủ.

Bà Tôn đang lẳng lặng rót trà với sự tĩnh lặng.

- Mẹ! Mẹ!

Bé chạy thực mạng từ nhà bên về.

Bà Tôn đang uống dở cốc trà cũng ngừng lại. Tay bà buông khỏi tai cốc. Nhẹ nhàng... Dơ tay ôm đứa con...

- Mẹ... Hức... Mẹ... Mẹ về rồi à...

- Ủ! Mẹ về rồi, mẹ về với Tịch Tịch của mẹ đây!

Tôn Noãn Tịch bé con này như con thỏ thật e dè núp trong lòng mẹ. Thật sự mà nói, đây là lần đầu tiên bé phải xa ba mẹ đó cho nên không tránh khỏi cô đơn sợ hãi!

Cùng lúc đó ba Tôn cũng đi ra trên tay chính là bát cháo thịt hầm nóng hôi hổi.

- Tịch Tịch của ba. Ăn cháo nào. Có một hôm không gặp con mà nhớ quá!

Ba Tịch nhẹ nhàng hôn lên má bé con trong lòng cực kì cung nụng.

- Vâng!

- -----

Chả mấy chốc bé đã lên 4 tuổi...

Kể từ hôn nói chuyện với tên làm lý miệng lưỡi kia thù một năm nay bé không nói chuyện với tên đó rồi!

Aíza bây giờ là mùa đông, tuyết dày đặc bám trên sân khiến bé vô cùng thích thú.

Chạy ra sân nhào nặn người tuyết mà cảm giác lảng lảng khó tả.

A! Nhà bên kia hình như cũng đang chơi kìa...

Mẹ Lục đất Triển Bách ra sân chơi ném tuyết với Thất Minh vừa đi Mỹ về.

Ài! Bé muốn chơi với anh Thất Minh!

Bé cô s ngẩn cổ lên để nhìn ba mẹ con nhà bên chơi! Bé cũng muốn mẹ chơi với bé.

Đúng lúc Thất Minh chuyển tầm ném..

A! Rơi đúng vào mặt bé rồi!

- Tịch Tịch à! Em có bị làm sao không?

- Em! Em... Không sao...

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Ngày tháng âm u

Đề mị nói cho mà nghe. Cô bé ngày nào vừa đến thị trấn giờ chuẩn bị thành "lão làng" rồi đó nha! Mà kể ra cũng 4 năm rồi. Nói thật ra cái thị trấn này vẫn như thế, mọi người vẫn thân thiện như thế... Và tên kia vẫn hách dịch như thế. À không lại còn cái tính bắt nạt bé nữa chứ! Đúng là ông bà ta có câu "sấu người sấu nết, sấu cả vết chân đi"

Nếu như ba của bé không làm cái cửa sổ tiếp tay cho kẻ kia thì giờ này cũng đâu đến nỗi khổ nhục làm nạn nhân bị tên kia đè đầu cưỡi cổ... Vậy là bé đã biết thêm một tính cách quái dị nữa của cậu. Thật là con người này thật là khác người, không biết có phải người không đây!!!

Thật ra tên Lục Triển Bách kia cũng chẳng màng đến tấm kính kia cho đến khi...

Buổi chiều nửa năm trước ấy khi mà ba bé vừa làm xong cái cửa sổ bằng kính cho bé thì bé đi mua gấu bông! Bé chọn suốt buổi chiều mới nổi một con gấu 50cm. Khệ nệ bê lên phòng con gấu vừa mới khuôn từ cửa hàng về.

Vừa bước vào cửa thì đã đối diện với tấm kính trong suốt kia... Bé càng đến gần tấm kính nhìn sang nhà bên...

- Cái gì kia kia???

Lời nói thì thâm buông ra vớ ngàn ý nghĩ vẫn chẳng được sáng tỏ rõ ràng trước khi...

- AAAAAA!!!!

Lục Triển Bách không ngờ lại bị cô hàng xóm nhìn thấy mình thay quần áo, lúc này không tránh được sự tức giận xen với ngỡ ngàng. Ước gì có cái hố mà chui xuống cho xong đi thôi!

Noãn Tịch hét xong thì lấy lại bình tĩnh lần mò đến cửa sổ nhìn lại đã thấy tên Lục Triển Bách mặc quần áo trắng hoàng vào rồi.

Cả hai cửa sổ đơn thuần chỉ cách nhau có 10 cm nên tay của cậu bé có thể mò sang bên đối mở cửa. Sau khi để Tịch Tịch mở cửa xong cậu chồm người sang phòng bên ấy. Quả thực phòng con gái có khác, đa phần là màu hồng.

- Em có thích nhìn tôi thay đồ không? Sao mà lại giám nhìn trộm??

Lục Triển Bách phẫn nộ như núi lửa chuẩn bị phun dung nham. Nguy hiểm

- Em làm gì có! Em về nhà là... Là.. Em không có ý nhìn anh thay đồ mà!

- Em nhìn xem, em còn gì của tôi chưa thấy?

- Nửa thân dưới!

- Em!!

Ai za tại con bé này ngây ngô quá mức rồi. Thôi thì tiện có bắt nạt luôn ngày tháng sau này vậy. Đây là màn mở đầu của ngày tháng âm u

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đe dọa

Hôm nay là ngày mà bé chính thức bước vào kì thi khảo sát chất lượng đầu năm học đó nha. Nói mới nhớ, ngôi trường bé đang theo học chính là trường thị trấn khang trang. Không chỉ về hình thức mà chất lượng dạy học cũng tốt nữa... Vì thế.... Mà bé... Ghét khảo sát lắm!!! Vì sao ư??? Là vì bé có IQ không cao cho lắm, đặc biệt không giống Lục Triển Bách được miễn thi các năm vì quá giỏi nên không làm phí thời gian quý báu của nhân tài này.

Vào phòng thi rồi, cơ mà bé còn trống rỗng lắm, không biết mình nên làm gì... Bỗng có tiếng gõ cửa kính vang lên, nó nhỏ lắm, nhỏ chỉ một mình người ngồi gần cửa sổ mới nghe được mà thôi, mà bé ngồi gần cửa sổ đấy!

Lục Triển Bách vốn dĩ hôm nay được nghỉ, nhưng cô tình đến xem ' cô em hàng xóm ' thi thế nào!

Lục Triển Bách thì thào qua tấm kính, khuôn mặt như hiện lên ' em_không_thi_được_thi_khoảng_con_sữa_chua_mít_đâu' Vốn dĩ tên này biết rõ bé thích sữa chua mít nên lấy nó làm đòn công kích, gây áp lực cho bé. Hừ bà về sẽ nói với mẹ Lục cho xem.

Nhưng nhìn xem, cậu ta độc mồm như vậy, nói lời cay độc như vậy nhưng khẩu khí hôm nay rất nhẹ nha! Không phải đang chúc mừng kèm với đe dọa bé đấy chứ. Hừ con người này khó đoán quá mà!

Tên này từ nửa năm trước đã chỉ biết bắt nạt, bắt nạt bé thôi. Bé sẽ không cho tên đó có cơ hội bắt nạt bé đâu. Bé quyết tâm sẽ không để cho tên kia sượng phổi mỗi khi nghe bé rút khỏi trường đâu! Nhất định không thể bị cậu ta đe dọa nữa!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Cãi nhau

Lục Triển Bách từ lúc về nhà đã hưng phấn. Thử hỏi xem cô ngốc này có làm ra trò trống gì không chứ!

Hôm nọ cậu thấy cửa kính mở liền không ngần ngại nhảy qua dò xét. Nhận thấy bé không có trong phòng liền nhân cơ hội nghịch ngợm phòng bé!

Trước mặt bàn lúc này chính là quyển sách bài tập toán lớp 1. Dở ra xem mới biết, cô nhóc này lười học, mới làm vài trang đầu đã bỏ dở mà làm cũng chả đoàn hoàng lấy một tí gì cả. Đây ở đây có 10 phép tính mà be đã làm sai đến 6 câu thì làm ăn được trò gì? Nhìn qua đã biết không nghiêm trình về vấn đề học tập.

Đến hôm nay rảnh quá đi đến trường xem sao, ai ngờ lại lòi khuôn mặt ngờ ngạc nhiên như phiêu lưu trên 9 tầng mây xuống vậy. Thật cặn lõi mà.

Lúc chiều chiều bé về thì Lục Triển Bách nhảy vọt cửa sổ sang bên kia, ý đồ ' thăm hỏi ' vẫn như vậy.

- Ê này Em ' hàng xóm ' Noãn Tịch, hôm nay thi thế nào? Phiếu không? Anh đang mong chờ ngày mẹ và ba em la hét khi em thiếu điểm đó!!!

Tôn Noãn Tịch trong lòng từ lúc về đến giờ đã thấy không thoải mái, thấy thật phiền lòng nay lại gặp tên cầu lương này càng thấy ' hăm ' không chịu được bèn xông lên như đôi được hòa bình.

- Anh có thôi đi không hả? Ai mà chả biết anh giỏi hơn người, anh khôn hơn người, anh khác người, anh không cần chê bai em, anh không cần giễu cợt em. Anh tưởng anh như vậy thì anh ức hiếp em sao? Xin lỗi đi! Tôi đây thấy bản mặt của anh là thấy ghét không chịu được rồi. Anh còn đáng ghét, nhân phẩm của anh còn thối nát hơn cơm thiu! Suốt ngày chỉ biết bắt nạt, bắt nạt. Anh đi đi biến đi!!!

Tôn Noãn Tịch dù có bị ngốc đến đâu thì cũng là người cũng có lúc dồn nén tức giận mà phun trào dung nham chứ!

Ba mẹ Tôn nghe bên trên thấy cuộc cãi vã khá to nên lên xem.

- Tịch Tịch sao con lại quát anh như thế?

Noãn Tịch khóc nức lên....

- Mẹ xem anh chủ biết tối ngày bắt nạt con. Con đâu phải con lật đật mà có thể quay quay mấy phút là xong, quay làm ngơ coi như không có chuyện gì! Anh ấy quá đáng lắm!!!

- Noãn Tịch, con từ khi nào mà biết cãi giỏi đến vậy? Con như vậy chính là thất lễ với anh! Con vừa vừa phải phải thôi!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Lật mặt nhanh hơn lật bàn tay

Đã nấy ngày kể từ ngày cãi vã đến giờ Lục Triển Bách đã chẳng chèo cửa sổ sang bên bé chơi. Có phải Lục Triển Bách giận bé thật không?

Thật ra lúc cãi nhau với tên Lục đó bé đã thấy có gì đó sai sai!!

Đáng nhẽ ra tên đó có thể cãi lại bé, có thể chất vấn bé, có thể nói bé ăn hiếp mình trước, hoàn toàn có thể... Nhưng tại sao lại như vậy? Tên đó không phải là có mẹ bé nên dờ dể trò ngoan ngoãn đấy chứ!

Còn mẹ bé thì cho bé ra rìa rồi. Mẹ bé mắng bé kinh khủng. Mà bé nói gì mẹ cũng chẳng tin bé cả. Mẹ bé nói bé là ' đồ hư ', ' mất dạy '... Bé buồn lắm, lần đầu tiên mẹ xa lánh bé, mắng chửi bé thậm tệ đến thế....

Đã 3 ngày kể từ hôm đó. Hôm nay là ngày nhận kết quả của cuộc khảo sát...

Oa bé dở nha. Nhưng... Năm nay trường lại giảm hẳn 10 điểm. Mọi năm điểm số học sinh phải từ 70 trở lên nhưng năm nay lại chính là 60, nếu trường mà không giảm thì chắc nhà bé phải lo đến nỗi đầu.

Lục Triển Bách nói đúng, bé dù có nhồi nhét bao nhiêu kiến thức thì cũng trở về con số 0 mà thôi. Bé thật sự không bằng người ta, mọi thứ đều thua kém. Bé tự ti...

Bé cầm giấy báo nhập học mà gõ cửa sổ nhà bên. Nhớ ngày trước tên ôn dịch nào nói.

- Tuyệt đối đừng khóa cửa sổ. Thi thoảng tôi sang nhà em gấp chăn màn cho em. Kéo rèm thôi là đủ. Không có trộm đâu.

- Hừ! Có mất gì thì là anh lấy!!!

- Được!

Kéo rèm cửa sổ ra. Bên kia chỉ lẳng lặng tấm kính và rèm cửa sổ mà xanh dương...

Cốc... Cốc...

Bên kia bắt đầu thấy động tĩnh.

'Xoạt'

Lục Triển Bách hiện thân như vị thần làm cho Tôn Noãn Tịch đã chuẩn bị tâm lý mà vẫn bị đá văng bởi sự bất ngờ này...

Lục Triển Bách nhìn thấy Noãn Tịch liền thấy 'ngứa ' đang định đóng cửa sổ bỗng một cánh tay chặn cửa làm cho cửa kính lúc này mắc kẹt bởi ta bé nhỏ ấy.

- A. Kẹt tay em rồi!

Tay Tôn Noãn Tịch mắc kẹt ở cửa đến chảy cả máu làm bé con kia ' quan trọng hĩa vấn đề '

- Em làm gì vậy tự dưng lại chặn cửa làm cho kẹt tay đến mức chảy cả máu này. Sang bên này anh bôi thuốc.

Tôn Noãn Tịch như không nghe, đứng im lìm bên cửa vang lên tiếng nhỏ nhỏ rồi... To to...

Tiếng khóc của Noãn Tịch làm cho Lục Triển Bách giật mình quay lại.

- Em chỉ muốn báo cho anh là em vào được trường rồi, em đủ điểm rồi. Sao anh lại không muốn nghe đến cỡ thế. Anh còn giận em sao? Em phải làm gì để anh hết giận?

- Em vào được trường vì ba anh yêu cầu hạ thấp điểm chuẩn!!!

Lục Triển Bách nói xong công cả Tôn Noãn Tịch từ cửa sổ bên kia sang cửa sổ bên này!

- Sang đây bôi thuốc. Rồi anh tính sổ em sau!

- Vậy anh hết giận em chưa?

- Chưa!!

???

Tôn Noãn Tịch chuẩn bị hét to thì một bàn tay bịt miệng lại.

- Em có thôi đi không! Hơi tí là hét, em hét lên ba mẹ anh với b mẹ em cứ tưởng anh bắt nạt em đấy!

- Thì anh bắt nạt em mà!

Lục Triển Bách ôm đầu ngán ngẫm. Hoàn toàn lác đầu chịu chết.

- Cơ mà hai chúng ta làm hòa thì anh sẽ bắt nạt em đến chết đấy!!!

- Ủ nhỉ. Thôi không làm hòa nữa đâu!

Ai như bé đầu chứ, sang van xin người ta làm hòa bây giờ thì... Lật mặt nhanh hơn lật bàn tay!!!!

- -----

Mn oi ủng hộ mk vs ạ. Đạo này lượt bỏ phiếu không tăng sao ý. Mk nản lắm r.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Xảo quyết

Hôm nay chính là ngày đầu đi học của Tôn Noãn Tịch, một cô bé hậu đậu, làm cái gì cũng chẳng nên hồn, học hành hoàn toàn không nghiêm túc. Thật sự là không bằng con nhà người ra!!!

Con nhà người ta mới chỉ có 7 tuổi đã là một học bá không cần thi cũng lên lớp mà không chỉ lên lớp mà còn được treo bằng chứ không phải giấy khen như người khác nữa!

Thật khâm phục!

Lục Triển Bách nhều lúc ngán ngẫm với thành tích học tập của em nhà bên. Ngày nào cũng như ngày nào. Bên cửa sổ của cậu có thể nghe rõ tiếng dạy học đến khản cả cổ của di Tôn. Thật là não chỉ chứa được mấy thứ. Thật chặt!!!

Đến nửa học kỳ 1. Có bài kiểm tra. Tôn Noãn Tịch về cùng với Lục Triển Bách trên tay chính là 2 tờ giấy kiểm tra hí hửng về nhà. Thật ra thì Lục Triển Bách đã nói dối Noãn Tịch rằng cô bé được 100 điểm khiến con bé vui lắm.

Về đến nhà Noãn Tịch mới hứng muốn 'đãi ngộ' cậu. Thôi thì như vậy đi!

Noãn Tịch dơ hai bài kiểm tra mà Lục Triển Bách nói được 100 điểm ra.

- Mẹ ơi con được 100 điểm, điểm tuyệt đối!

Mẹ cô nhìn chăm chăm vào 2 tờ giấy tưởng mình bị hoa mắt. Giật lấy giấy mẹ cô cố gắng mở to mắt nhuộm nước trong miệng xuống..

- Tôn Noãn Tịch! Con như này là thế nào. Được, con được 100 điểm nhưng 2 bài cộng lại mới có 100 điểm thôi! Con nhìn anh Bách kia. Người ta mỗi bài đều được 100 điểm ai như con đầu có 2 bài 50 điểm về đây la lối không cho mẹ làm việc nữa. Con thật là. Cứ như vậy con sẽ vị đúp đấy rõ chưa?

Mẹ cô hung dữ. Bỏ hết thìa lên phòng. Còn ai đó ung dung chén cái bánh mà cô 'đãi ngộ'. Thật là tên xảo quyết mà.

- -----

Mn oi, like, bình luận, bỏ phiếu để mình có động lực với ạ.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 10: Tâm sự trước đêm...

Từ cái vụ 100 điểm đó cô đã bắt đầu không tin tưởng tên Lục Triển Bách đó một lần nào nữa. Loại người chỉ biết lẻo mép nói ngon ngọt trước mặt người lớn tỏ ra gương mẫu nhưng thực chất lại bí mật bắt nạt con người ta đến mức 'nhục nhả'.

Nhưng không sao, hôm nay tâm tình cô tốt! Chẳng qua đúng vào ngày sinh nhật nên mới bỏ qua mọi khúc mắc!

Sinh nhật bé ngày 11/11 một ngày đông lạnh lẽo ấy lại có niềm vui hứng hực lửa làm ấm áp trái tim cô bé nào đó!

Nhưng sao ba mẹ chẳng để ý ngày hôm nay cái gì cả....

Cô vừa từ trường về đã xả vào lòng mẹ với ý định muốn mẹ nhớ ra 7 năm trước có một tiểu thiên thần vừa thoát xác của bà ra ngoài vào buổi chiều xế tà... Nhưng xem ra mẹ cô chẳng nhớ gì rồi, nhìn thấy mắt chỉ chú tâm trên giấy là biết rồi.

Thật ra Lục Triển Bách đôi lúc rất phong lưu à không phong độ cả lịch sự làm chỗ 'đưa đẩy' tâm sự cho cô nên lần này quả thực không thoát.

Nhẹ nhàng chồm sang bên kia đã thấy Lục Triển Bách đang giải một đồng bài tập! Thật là vi diệu.

- Anh Triển Bách này anh có rảnh không?

- Anh đây đang bận không có thời gian rảnh ngồi trên em đâu!

- Ai nói trên em? Em muốn tìm anh tâm sự!

Lục Triển Bách đang hí húi viết bài liền dừng lại nhưng vẫn giữ nét trầm ngâm nhìn lên.

- Anh này không phải là chỗ để em tâm sự đâu. Và lại khác giới không thể bằng em chia sẻ chuyện gì đó cho người bạn cùng giới với em. Anh là con trai sẽ không hiểu tâm tư của con gái bọn em! Em nên nói với mẹ hoặc Viên Băng Nghiên, đều được!

Lục Triển Bách vốn coi thời gian như vàng nên nói xong liền quay đầu ghi tiếp.

- Vậy anh coi em là con gái hả? Em thấy anh vẫn nói là em cá tính như con trai, ngoài cái phòng em ra còn lại đều giống con trai hết! Với lại Viên Băng Nghiên đang đi học lớp phụ đạo hoàn toàn không có thời gian như em mà tâm sự. Mà bây giờ anh và em tâm sự với nhau không phải là không được, đợi mai sau mới là vấn đề khó nói với nhau! Anh muốn tốn khoảng thời gian em chưa lớn mà tâm sự với em sao?

Lục Triển Bách lúc này không khỏi nghi vấn rằng con bé này không biết chơi thân với Viên Băng Nghiên kiểu gì mà lại có được khẩu khí không khác gì con bé đó.

Thôi thì tâm sự.

- Được! Vậy em nói đi! Em đang bận tâm chuyện gì?

Tôn Noãn Tịch nghe xong trong lòng không khỏi buồn bực lan tràn liền thút thít khóc một trận dài đằng đẳng!

- Ba mẹ em đều không nhớ ngày sinh nhật của em. Rõ ràng họ nói thương em nhất vậy mà ngày quan trọng của em lại chẳng nhớ gì cả. Có phải ba mẹ hết thương em rồi không?

Lục Triển Bách bắt đầu đắn đo. Hoàn toàn không biết trả lời thế nào nữa đành im lặng cho con bé kia độc thoại!!!

- -----

Mn ủng hộ mk với ạ!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Tám chuyện

Lục Triển Bách hôm nay phải đi ra sân bóng tập luyện nên không về cùng Tôn Noãn Tịch đành gửi cô bé đến chỗ của Viên Băng Nghiên.

Tôn Noãn Tịch như con chim hót mãi không thôi. Khi bên cạnh Viên Băng Nghiên lạnh lùng lại cảm thấy không rất tẻ nhạt nên đành cố phá hủy. Viên Băng Nghiên thường ngày rất ít khi có bạn bởi họ không chịu nổi cái tính khác người không kém Lục Triển Bách. Viên Băng Nghiên lại bị cuốn vào câu

chuyện lý thú của cô bé!

Viên Băng Nghiên hơi đảo mắt vừa vặn nhìn chúng vào giấy buộc tóc màu đỏ, nhìn qua nó khá quan trọng!

- Đây có phải quà của Lục Triển Bách tặng cậu lần trước hôm sinh nhật không?

Tôn Noãn Tịch e ngại đành gật đầu đồng ý!

- Quà của xâu tóc đã làm móc khóa trong ổ chìa của tớ rồi! Nhìn thật đáng yêu!

Tôn Noãn Tịch mỉm cười vui vẻ. Xem ra Viên Băng Nghiên chỉ là ngoài lạnh trong nóng!

- Này! Tớ nói nhé lần sau mà mời thằng Bon là tớ không đi đâu nó quệt bánh kem lên tóc tớ. Thật ghét!

Hai đứa trẻ con đi thong dong trên đường! Cùng nhau tám chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Ý kiến 2 chiều

Đã qua quãng thời năm nhất của Tôn Noãn Tịch. Bây giờ cô đã là một học sinh lớp 6 là học sinh năm cuối của trường nên việc học và hoạt động cũng bắt đầu dồn dập vào nhau....

Lục Triển Bách bây giờ đã không phải là người đưa đi về đón thường xuyên như trước nữa nên Tôn Noãn Tịch cũng dần thấy quen. Cơ mà bên cạnh vẫn là Viên Băng Nghiên. Nhưng hôm nay lại khác! Chiều hoom nay Lục Triển Bách vắng tiết nên có thời gian đón bé con đi chơi. Thuận tiện đi thăm trường luôn ý mà.

Ngồi trên chiếc ba- gác, Tôn Noãn Tịch không tự chủ đưa chân đung đưa ngân nga một đoạn nhạc...

- Lâu rồi anh chưa đón em thì phải?

- Ừm! Cũng gần được 1 năm rồi.

Tôn Noãn Tịch ngay ngô trả lời.

- Xem ra làm học sinh năm cuối cũng vui đấy nhỉ?

- Thật ra cũng chẳng sướng gù đâu, thời gian này tăng cường luyện tập, kiến thức vốn nặng nề mà lại kèm theo hoạt động của trường thật không dễ chút nào!

Tôn Noãn Tịch lại một lần nữa lấy mạng Lục Triển Bách ra làm nơi chôn tâm sự!

- Em không muốn có thể trốn!

- Em không như anh. Còn mấy tháng nữa là bắt đầu kì nghỉ hè cũng là sắp phải xa nhau. Nếu lỡ mất lần này sẽ chẳng còn lần sau đâu! Hình như năm ngoái anh trốn buổi cắm trại cuối cùng nên tập thể thiếu mặt anh!

- Thật ngớ ngẩn!

Tôn Noãn Tịch đơ mặt thật hết cách với tên này.

Vốn dĩ hai người đã khác nhau, tính cách không hợp nhau cho lắm. Việc ý kiến 2 chiều cũng phải

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mùa!

Đã đến những ngày nghỉ hè mà Tôn Noãn Tịch ao ước nhất. Cơ mà nghỉ chưa được nửa tháng đã phải học phụ đạo.

Nói đến phụ đạo thì 'ông thầy' dạy cô rất là tài giỏi tuy 'trẻ người' nhưng chẳng hề 'non dạ'. 'Thầy' ấy dạy kèm cho cô tất cả môn chính. Thấy siêu không? Thấy ấy không phải người thành phố mà là người bản địa, thầy ấy không cách xa nhà cho lắm mà là cách nhau chủ mấy bước chân. Nhà cô với nhà 'thầy' chỉ cách nhau một cái bờ rào đặc biệt là phòng chỉ cách nhau 2 cái cửa sổ. Người 'thầy' này đúng thật chỉ cách cô có 1 tuổi. Đó...là....thầy Lục kính mến mà Tôn Noãn Tịch chưa bao giờ hoan nghênh lắm!!!

Ông 'Thầy' thường ngày rất ít nói nhưng một khi nói là như trống đánh chiêng gõ, ầm ầm hết cả phòng!

Tôn Noãn Tịch ngày đầu sang học đã là mất sức sống. Chứ nói thật thì nhìn bản mặt mọt sách ông ta đã thấy mất nguồn sống rồi!

Đến ngày thứ 2 của buổi học Lục Triển Bách phải tức tốc chạy sang phòng con em kia.

- Tôn Noãn Tịch em xem em có phải con gái không? Mà như em cũng chẳng phải con trai cái gì! Em có thấy ai như em không, để con trai vào gọi một cô gái dậy em có thấy sấu hổ không? Dậy đi thôi Tôn Noãn Tịch, đã 8h rồi em còn ôm giường làm gì. Em phải học hỏi Viên Băng Nghiên, 6h đã dậy tập thể dục, Nhạc Ly Khả 7h đã bắt đầu học phụ đạo... Em có thấy em lười lắm không? Hả!

Lục Triển Bách ầm ỹ lên như không tha cho con bé nào đó đang ôm giường!

- Được rồi! Anh không cần phải ầm ỹ đến vậy đâu. Anh đi đi tí nữa em sang!

- Cho em 5 phút!

Lục Triển Bách nói xong chồm về nhà.

5 phút! 5 phút!

Tôn Noãn Tịch đặt mình tỉnh dậy chạy chối chết vào nhà vệ sinh sau đó cầm vội chiếc bánh trên bàn quay ra cái cửa sổ!

....

- Em chậm mất 2 phút! Lục Triển Bách chêm chệ trên chiếc ghế xoay ngay bàn học, lẳng lặng giờ trang sách...

- Anh không biết rằng con rùa đi chậm như vậy làm chậm như vậy mà lại có tuổi thọ cao hơn con hổ sao?

- Em muốn là động vật cấp đáy sao? Bây giờ anh mới biết em không muốn làm người!

- Lục Triển Bách! Anh thật biết đùa người người khác!

- Em đã tự mình so sánh em với con rùa còn gì. Em và rùa chẳng khác nhau là bao nhưng khác ở chân, em xem rùa đi bằng 4 chân em? 2 chân. Có phải em là rùa đầu thai không?

- Lục Triển Bách anh chỉ giỏi bắt nạt em...

Lục Triển Bách không nhịn được cười trước khuôn mặt thẹn quá hóa giận của cô bé...

- Em nói vậy hơi oan cho anh!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Chồng

Tôn Noãn Tịch đang ngồi xem tivi với bộ phim yêu thích. Cô khẳng định đây là bộ phim hay nhất mà cô từng xem luôn đó!

Lục Triển Bách từ lâu đã hiện thân tại nhà, kêu la rầu rĩ cuối cùng vẫn dương cờ trắng đầu hàng với con bé mê trai này!

- Em có thể chuyển tâm vào sách vở đừng để ý đến mấy bộ phim này được không?

- Không được! Anh xem Lam Trạh nhìn ngầu chết đi được, còn Vô Tiệh nhìn thật đáng yêu nha! Tất cả hơn anh nhiều!

Lục Triển Bách dờ mồm. Từ trước đến giờ mặc dù chưa từng thân mật nhiều với người ngoài nhưng không thân thuộc họ cũng miễn cưỡng nói anh 'đẹp' hơn nhiều người! Chứ có cô bé này là một mực nói anh không bằng nam thần Lam Trạh và Ngụy Vô Tiệh.

- Rõ ràng lần trước em xem có nói em thích thần Gun! Sao bây giờ đổi thần tượng nhanh thế!

Tôn Noãn Tịch quay đầu đắc thắng!

- Anh không biết đâu. Mỗi lần xem xong một bộ phim chính là thay ' chồng' mới!.Tôn Noãn Tịch tay khoanh chân khoay ngay ngắn chỉnh tề ngồi lại xem phim mặc kệ ai kia ngao ngán.

Lục Triển Bách nhủ thầm: chác đời này Tôn Noãn Tịch sẽ là vợ của tất cả các tivi! Mỗi lần xem phim chính là chồng cử thế đó!

Đời này Lục Triển Bách chính là khẳng định Tôn Noãn Tịch cả đời không có chồng không có con. Mà ai lấy chính là kẻ đó mù lòa tuyệt đối lấy vào sẽ hối hận trăm năm!!

Thế là giờ hóa hôm đó Lục Triển Bách bắt lực ra về còn Tôn Noãn Tịch tùm tùm khen ngợi nhan sắc của hai người kia!

- -----

Mn vớ thấy na9 nói những lời như thế có tự và vào mặt mk ko? Cùng truyện đón xem các chap tiếp nhé!

Dạo này có những người lui tới truyện nhiều hơn đặc biệt còn bình luận ủng hộ Huyền nữa nên mk rất thích! Cảm ơn mn, mong mn có thể đêm truyện đến các bạn đọc khác nhé. Cảm ơn ạ!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lục triển bách gia trưởng và lo xa

Tôn Noãn Tịch sớm muộn đã bị mấy bộ phim chiếm giữ tâm hồn. Người lúc nào cũng mơ mộng hão huyền.... Đây là khi 13 tuổi mà đến giờ cô bé đã vào lớp 8 chương trình học càng lúc càng khó hơn. Vậy mà cô bé kia vẫn vẫn ngày ngày ôm tivi bài vở học xong cũng vứt xó hết. Nhất thế là Lục Triển Bách!

Lục Triển Bách sau mỗi lần kèm Tôn Noãn Tịch học bài liền giao một núi bài tập về làm nếu thối mắc sang cửa sổ hời! Cậu đã tận tình chỉ cách như thế, đó là những gì mà cậu có thể làm trong thời gian bận bịu chuẩn bị thi lên cao trung này! Vậy mà con bé kia mặc kệ ai gian khổ ngồi chép đề cho mình, còn mình thì chỉ biết ngồi ôm tivi sống chết không buông. Một con người thật hồn nhiên không cần lo nghĩ đến sự nghiệp nói gần hơn là tương lai của chính mình. Làm sao mà con bé này lại lười học nha!

Đúng là tự mình hủy hoại.

- Anh này em được điểm 70 tiếng anh đó!

- Không cần phải tự hào khi em thi vào cao trung số điểm đó là đủ cho em được ăn "roi" không chỉ thế em còn bị đuổi thẳng cánh cò bay luôn.

Tôn Noãn Tịch bí xị mặt.

- Không thi vào cao trung này thì sẽ có cao trung khác, lo gì!

Lục Triển Bách vẫn chăm chú vào quyển bách khoa vừa xem vừa nói.

- Anh tin rằng số điểm đó có mấy cao trung cũng không nhận em!

- Hừ em đã thi vào cao trung đâu mà lo.

- Thi lên cao trung đa phần là kiểm tra vào trình độ lớp 9 nhưng kiến thức lớp 8 chính là cơ bản cho những bài nâng cao lớp 9, em không rằng nè ú em không học hành nghiêm túc từ đây cũng sẽ sảy ra hiện tượng chượt cao trung!

Tôn Noãn Tịch choáng váng đầu óc, bây giờ môn yếu nhất của cô là Tiếng Anh và Vật lý tất cả các thứ đó nhảy vào đầu cô cũng sẽ chui ra một cách khó lường!

Nhưng con người này có phải quá gia trưởng vào lo xa quá không? Hừ mai sau kẻ sáu số nào làm vợ của tên này chính là cả đời khổ sở sống trong giàu sang nhưng mất quyền tự do một cách tàn nhẫn đây mà.

Bà chị náo loạn ngôn ngữ trong đầu bắt đầu đếm xia đến chuyện tương lai của người kia mà không biết rằng.... Tương lai cô là một phu nhân nhĩ hết sức được chiều chuộng!!!!

Mn oi, mn ủng hộ Huyền nhé! Đạo này có nhiều người đến và xem tác phẩm quá! Mk thích lắm cảm ơn các bạn nhiều nha.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Lo lắng của ông bà tôn

Tôn Noãn Tịch vốn dĩ đã ý lại từ khi còn bé nên chuyện xa ba mẹ là chuyện hi hữu. Duy chỉ có một lần khi cô 3 tuổi là gây ' khủng hoảng ' nhất!

Tôn Noãn Tịch dù bây giờ đã 14 tuổi nhưng chính là không quen ở nhà một mình.

Hai ông bà nói thật rất biết cưng chiều con gái. Mà nói thật ra hai ông bà cưới nhau 3 năm mới được mụn con nên rất cưng chiều..... Thế nên từ nhỏ đã che chắn cho đứa bé, sớm đã hóa thành tiểu bảo bối sống trong nhà kính đến đi làm cũng không dám đi lâu.... Từ bé đã không cho ra đường, lên lớp 4 mới bắt đầu biết cầm ô điện, đi học cũng phải đưa đi đón về nhưng từ khi có người ' thay thế ' là đã nhẹ gánh phần nào! Tôn Noãn Tịch chính là chỉ ý lại ba mẹ hoàn toàn không tự lập!

Đến lúc Tôn Noãn Tịch lớn lên rồi cả hai người mới bắt đầu chuyên tâm vào công việc!

Cả ông bà khi 10 năm trước có lẽ chính là cơ hội để hai người thăng hia trong lĩnh vực của mình. Bà chính là có cơ hội gặp Nha Phẩm Y - siêu mẫu nổi tiếng cả Trung Quốc, nếu mà mẹ Tôn bắt tay với cô ta có thể mang bao tiền cho một bộ váy về nhà. Ông Tôn chính là được thăng chức, vì vậy mà ông sẽ có nhiều vụ án hơn hẳn.... Chính vì thế mà cả hai đã dừng lại tất cả mà chuyên tâm về con cái, hai ông bà thậm chí không đi làm vẫn có tiền ăn uống cả đời cho 3 người!

Sau khi Tôn Noãn Tịch lên 13 tuổi đã bắt đầu lớn lên hai ông bà mới an tâm, dù gì cũng có Lục Triền Bách ở bên hoàn toàn yên tâm chuyên chú vào công việc!

Tôn Noãn Tịch từ lâu rất khó nuôi. Ăn bún bò hành ăn trứng vịt lộn bỏ con! Khó nuôi. Nên 14 tuổi vẫn chưa có ' bà dì ' mãi khi 15 tuổi!

Chương sau sẽ hay lắm nha mn! Ủng hộ để bộ truyện được đến với mn nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Một thời kì đánh dấu 2 cột mốc trong cuộc đời

Tôn Noãn Tịch thoáng chốc đã chuẩn bị hoàn thành chương trình học lớp 9, chuẩn bị thi vào cao trung. Việc thi vào trường cao trung là trở ngại lớn cho Tôn Noãn Tịch.

Đã năm qua Lục Triền Bách không ở cùng cô ôn bài. Đương nhiên tên đầu óc cao siêu đó đã lên trường trọng điểm thành phố học rồi. Sẽ bỏ lơ cô ngay!

Quả thực bây giờ Tôn Noãn Tịch rất bái phục chính mình bởi sự ngu ngốc không thể tả nổi. Đầu óc gì đâu mà số trong tiếng anh bây giờ cũng không nhớ nổi! Đầu óc bả đậu!

Nhưng không chỉ bái phục chính mình mà còn bái phục Lục Triền Bách đến sát chân. Lục Triền Bách khi nghỉ hè lên lớp 9 đã bắt đầu nắm vững kiến thức một cách không tả nổi. Việc này dẫn đến việc Lục Triền Bách có thêm thời gian dài cho kì ôn thi vào 10 của mình. Kì thực một con người quý trọng thời gian như vậy hoàn toàn không cho mình lấy một phút nghỉ ngơi, nhưng càng lúc bạn bè đang gặp cở với giấy tờ ôn thi thủ Lục Triền Bách chủ việc dờ bài ra ôn một chút là được. Thời gian đó Lục Triền Bách không cần vội vàng..... Thật là một con người biết cân thời gian! Cơ mà kiến thức ôn thi nặng như thế, hần vừa một tay ôn tập một tay dạy một con óc bả đậu như cô không thấy mệt sao? Cô chính là siêu siêu ngu dốt học phải lâu mới vào nên lần nào cũng bắt lục Triền Bách giảng lại bài một cách chặt chẽ mới thôi! Dù là tỏ một chút thái độ mệt mỏi cũng không có?

Tôn Noãn Tịch vươn tay lấy chiếc điện thoại lên, nhấn dòng số máy nổi ngay trên đầu với dòng chữ ' Thầy Khó Tính '. Tay vẫn mảy mò bài toán cực kì khó!!!!

Mỗi lần Tôn Noãn Tịch gấp bài khó cũng sẽ đều tìm Lục Triển Bách ở trường trọng điểm A cũng đều nhắc mấy dù là đêm!.

Nói thôi cũng đã thấy người anh này thật mầu mực.

Tuy không trực tiếp ở cạnh con bé ngốc trong thời gian khó khăn này nhưng gọi điện như vậy cũng được với cả cuối tuần nào cậu cũng về sẽ nhốt Tôn Noãn Tịch lại để ôn bài. Đương nhiên thời gian nghỉ vẫn là buổi trưa và buổi tối như những ngày học thêm tại nhà!

Tôn Noãn Tịch dù 15 tuổi nhưng hoàn toàn chưa có ' bà di ' nên mẹ Tôn cũng thấy lo lo. Dù gì đó là chuyện của tháng trước nên Tôn Noãn Tịch hoàn toàn không để ý mà để đóng đề thi lấp nào hết rồi!

Hôm nay là thứ 7 chỉ cần đến tối hôm nay là có thể ngồi học cùng Lục Triển Bách!

Tự đứng bụng dưới bắt đầu đau đau, thân thể tự nhiên lạnh cóng mặc dù trời đặc bắt đầu sang hè! Tôn Noãn Tịch bắt đầu thấy ' tiểu muối muối ' đau rất vội chạy vào nhà vệ sinh xem xét....

- AAAAAAAA!

Mẹ Tôn vừa đỗ xe tại sân đột nhiên kích động bởi con gái.

- Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ vào đây con báo!

Mẹ Tôn bắt đầu nhìn biểu hiện của Tôn Noãn Tịch mặt mũi xanh xao như không cất được máu, cầm tay con gái thấy lạnh cóng, đáng đi khuyến khích trông thật buồn cười. Ai mà làm cho con gái bà dả vè như vậy???

Tôn Noãn Tịch sau khi nhìn ngó xung quanh không có ai mới bắt đầu nói chuyện đại sự!

Bỗng nhiên Tôn Noãn Tịch thút thít khóc.

- Mẹ ơi! Con gái mẹ đời này chưa hoàn thành được nguyện vọng của đời. Chưa báo hiếu cha mẹ được một chút đã mắc bệnh hiểm nghèo chuẩn bị ra đi rồi.

Tôn Noãn Tịch gấp rút trong đầu nghĩ đến những màn học máu vì ung thư của các bộ phim bắt đầu nghi ngờ ' căn bệnh ' của mình. Dù gì ' tiểu muối muối ' ra máu cũng như học máu trong miệng. Khác nhau có là mấy!

- Cái gì! Chẳng phải tháng trước nhà trường tổ chức khám sức khỏe sao? Lúc đó còn không sao! Sao bây giờ lại sao!.

Tôn Noãn Tịch bắt đầu kể chuyện ra....

Bà mỉm cười. Cuối cùng nuôi tiểu bảo bối được bằng ấy năm cuối cùng trở thành thiếu nữ mới lớn rồi.

- Con xem! Học đâu quên đấy! Chẳng phải cô Vương đã dạy cho bọn con sao?

- Mẹ à trong lúc cấp bách làm sao còn suy nghĩ được gì!

Tôn Noãn Tịch trở về về bình tĩnh sau khi nghe mẹ và ba thuyết giảng!!!

- Vậy mà còn suy nghĩ đến mấy bộ phim linh tinh!

Tôn Noãn Tịch mỉm cười cho qua. Một lúc sau bà mang bát nước đậu đỏ đến!

- Tạm thời hôm nay không học bài, lo gìn giữ sức khỏe một chút!

- Nhưng...hôm nay anh Tiển Bách về!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Thân mật!

Lục Triển Bách yên vị tại phòng. Đang băng khoăn không biết có nên đi sang đây không! Dù gì hôm nay cũng phải thả lỏng cho cô ấy!

Mấy phút trước Tàn Tiểu Mạn (mẹ Lục) thấy con trai bước vào nhà liền kéo đến chỗ ruộng tư nói chuyện.

Đương nhiên bà là người đẻ ra Lục Triển Bách, cũng là người đi guốc trong bụng hán ta. Biết chắc rằng cpn mình vừa về đã bắt con nhà người ta học bài nên chặn đứng lại.

- Con này! Hôm nay tha cho con bé đi!

Lục Triển Bách về ngoài điềm tĩnh nhưng trong lòng lại thất mãc không thôi!

- Sao vậy mẹ!

- Con bé vừa chạm đến thời thiếu nữ....

Lục Triển Bách đứng hình. Dù gù ngày trước cậu học cô Vương cũng nói qua nhưng độ tuổi là từ 10 đến 15 tuổi. Nhưng đa phần bọn con gái trong tổ dân phố đều có từ năm 11 tuổi. Nào ngờ....

Tôn Noãn Tịch đang đắp chăn trên giường. Cảm thấy buồn ko sao kể xiết. Thử nói xem mọi hôm đang ngồi học bài đến đêm hôm nay lại thong dong trên giường. Vừa buồn vừa tiếc. Bỗng dưng lại nhớ đến Lục Triển Bách chẳng phải hôm nay cậu về sao?

Tôn Noãn Tịch cố ' lết ' người ra chỗ cửa sổ mắt to tròn đen láy như xuyên qua tấm kính. Nhận thấy hình bóng của Lục Triển Bách vội vã gọi..

- Anh ơi! Anh có ở đây không?

Lục Triển Bách nghe thấy tiếng kêu yếu ớt từ phía cửa sổ nhà bên kia. Ngược mắt lên đã thấy dáng vẻ ủy khuất. Nhìn xem đáng yêu chưa kia!

Lục Triển Bách đang phân vân không biết có nên sang xem hay không. Nay lại có người tìm đến cửa sao lại bỏ qua chứ!

Lục Triển Bách đẩy cửa sổ sang bên nhẹ nhàng chồm sang bên đấy.

- Em... Ăn chè đậu đỏ chưa?

Lục Triển Bách bất giác đỏ mặt. Thật là bây giờ không thể xem cô nhóc này là trẻ con nữa rồi!

- Sao anh....

- Anh nghe mẹ anh nói hết rồi!

Tôn Noãn Tịch gật gù như tỏ ra hiểu vấn đề.

- Thật là mẹ lại đem chuyện kể cho đi rồi!

Lục Triển Bách đang nhìn con tôm di ở dưới đất.

- Em hôm nay không cần phải học đâu. Thư giãn đọc chuyện tranh đi.

Lục Triển Bách quay qua cửa sổ đang định bực đi thì có giọng nói.

- Anh! Không để ý chứ! Để ý... Việc em không học bài.

Lục Triển Bách không nói gì tự tiện quay qua.... ÔM!

Lục Triển Bách đến phía giường. Ôm chằm con gái nhà người ta một cách tự nhiên như không. Cái này có hơi.... Thân mật!

- Không sao! Em học nhiều rồi nghỉ một hôm cũng không sao!

- -----

Một chút thính nha mn. Ủng hộ mk vs nhé

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Một thanh niên nghiêm túc khi bàn về vấn đề...

Lục Triển Bách đi đến một ngôi nhà trong tổ dân cư... Một ngôi nhà mang phong cách phương tây. Ngôi nhà này với cậu cũng không mấy xa lạ, bởi cậu

đã đến căn nhà này khá nhiều.

Chưa kịp bấm chuông từ trong nhà đã có một giọng nói của thanh thiếu niên truyền đến...

- Nhìn xem, đến nhà tôi mà cậu còn chần chừ!

Lôi Từ Cách bật lên tiếng cười đùa.

* Lôi Từ Cách: là học sinh năm nhất của cao trung A. Anh họ của Tề Từ Ân. Là bạn thân của Lục Triển Bách!

Con người này có lúc nào hết đùa dõn dẫu chứ! Từ nhỏ đã là một cậu bé hiếu thắng, ai gặp đều cười hỏi ngây ngô, lớn hơn một tí thì đã biết trêu chọc các bạn nữ, đến lên sơ trung thì đi tò mò những đứa con gái trong tổ dân cư, đến bây giờ vẫn cọt nhà như vậy. Cảm giác đời này cậu ta không có gì để bận tâm, ngay cả 2 năm trước, một sai sót có lẽ lớn nhất đánh dấu ở cuộc đời của cậu.

Năm ấy đã là lớp 8. Năm nổi loạn, đa phần những người ở lứa tuổi ấy chưa từng biết trước sau, làm cái gì cũng được cảm giác chẳng có gì níu giữ chân mình. Học bổng bặt đến cỡ....

Lôi Từ Cách lúc ấy là một cậu học trò cũng khá ưu tú, nhưng cũng khá là... Biến thái! Cậu luôn gương mẫu, mỗi lần phát bài kiểm tra đều có điểm số cao ngất ngầy điều này khiến Lôi Hoa Thâm khá hài lòng về đứa con trai duy nhất của mình. Nhưng nào ngờ đứa con này trong một lần bỗng bặt đã đã thương bạn học khác gây xích mích nghiêm trọng.

Nhớ lại hồi ấy, cậu ta đánh nhau với Giang Cận Ngôn. Bạn học Giang này tuy rằng là lăng từ hào hoa, con trai của tài phệ Giang Tiêu Tức. Từ bé đã tỏa sáng ngồi ngôi, ăn nói rất khéo léo... Nhưng nào ngờ cái khéo léo ấy lại là mũi kim giúp Giang Cận Ngôn trầm trọng vào Lôi Từ Cách. Cậu ta vốn dĩ đã rất ghen tị với Lôi Từ Cách. Kẽ nào mạo muội mà có thể bước trên cậu? Kẽ đó chính là kẻ thừa thãi trong mắt cậu, chính là câu nói cậu luôn nhắc ' không từ thủ đoạn '.

Lôi Từ Cách lúc đó không kiềm chế được bản tính nảy sinh của mình gây nên xô sát. Cuộc đánh nhau diễn ra khá dài mặc kệ cho mọi người can ngăn nhưng họ hoàn toàn ngược lại. Cái đầu máu me bắt đầu tung tóe. Ai nói Giang công tử thắng, ai nói Lôi thiếu gia thua? Tất cả sai hết. Lôi Từ Cách vốn là đứa con trai của Lôi Hoa Thâm - vị trưởng cảnh sát của thị trấn Z này, nên việc có võ cũng là chuyện đương nhiên!

Hai đứa trẻ này không ngờ lại cùng nhau ' bầu bạn ' trong phòng hiệu trưởng. Đầu óc bắt đầu quay cuồng trước mặt các vị phụ huynh, trước cái đóng dấu

Lưu ban!

Lôi Từ Cách bắt đầu bị lưu ban ngay sau đó vì thế cậu đã học cùng Lục Triển Bách.... Còn Giang Cận Ngôn đã cùng cha bay sang Mỹ du học!

Nói đến chuyện hiện tại. Lôi Từ Cách cũng bật cười.

- Cậu nói gì, sao cậu có thể hỏi chuyện đó chứ. Cậu muốn cùng tôi biến thành ' biến thái ' sao?

- Tôi đang hỏi cậu! Rất nghiêm túc!

Lục Triển Bách lưng thẳng lên, mắt vẫn nhắm vào cực điểm. Bỗng đằng sau có bước chân chuyển tới....

- Cậu ấy hỏi là ' bọn con gái có "bà di " từ lúc nào ' kia. Đây không phải là Lục Triển Bách của chúng ta!

* Tề Từ Ân: Bằng tuổi với Lục Triển Bách. Cũng học sinh năm nhất tại cao trung A.

Tay dùng quấy cốc cà phê đen - thứ cậu thích nhất từ trước đến nay.

- Em đừng dùng hết gói cà phê đấy chứ. Bố anh mua từ Nga về đấy!

- Nhà anh có 3 người,lại không uống cả 3 em đến đây uống cho đỡ phí phạm!

Tề Từ Ân vẫn quấy quấy. Tâm trạng bỗng dưng phấn chấn sau khi nhấp ngụm đầu tiên.

- Anh có thể xem đây là lý do em ở nhà anh suốt nửa tháng qua?

Lôi Từ Cách lúc này chính là muôn vàn dấu hỏi đặt lên cậu em.

- Đúng rồi. Tuy trong thời gian em ở đây cũng đâu có chậm trễ thời gian đi tán gái của anh!

Lôi Từ Cách chính thức cạn ngôn!!!

- Hi! Triển Bách có phải cậu vừa về mẹ cậu cho cậu người mùi băng phiến khiến cậu bị dị ứng nên phát sinh nông nổi không. Thật sự tôi không muốn cậu từ một thanh niên nghiêm túc bỗng dưng lại trở nên biến thái!

- Cậu có nói hay không!

Lục Triển Bách hẳn giọng lên.

- Cơ mà cậu muốn nói chuyện con gái thì phải hỏi cô bé Tôn Noãn Tịch đi chứ! Tìm bọn này làm chi! - Tề Từ Ân hỏi.

- Hỏi cũng vô ích thôi! Em giờ mới bị!

Bàng hoàng! Ngay cả bìn lúc nào cũng biết, tên thanh niên nghiêm túc ngày nào giờ không còn nữa. Mà trươsc mặt bọn họ. Lục Triển Bách - thanh niên không một tay dính phụ nữ, một thanh niên quá ư nghiêm túc lại đi bàn về vấn đề... Quá ư là biến thái

Kết luận: Cho dù một thanh niên nghiêm túc trong học tập khi bàn về vấn đề biến thái vẫn nghiêm túc!

Mn like và bỏ phiếu để mk có động lực vs ạ. Đạo này mk chán lắm. Mong các bạn ủng hộ nhiều hơn một tý nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ai nữ tính hơn ai!

Tôn Noãn Tịch ngồi trên giường ù chần. Mắt dương lên nhìn đám bạn....

Viên Băng Nghiên lạnh nhạt không một lời, chỉ lặng im ngồi xem tình hình cô bé. Nhạc Ly Khả rất ôn nhu, người con gái này sao thùy mị đến thế! Là kiểu con gái mà các chàng trai ao ước.... Giá như Tôn Noãn Tịch cô đây có thể bằng một nửa thì tốt.

Viên Băng Nghiên chính là dạng cá tính, từ nhỏ đã có cái tính cổ quái, làm lý miệng lưỡi, lạnh lùng cô cảm... Nhưng cô vẫn là con gái, thậm chí bắt đầu nghĩ mình con gái hơn cả Tôn Noãn Tịch! Ai đâu trong tình thế cấp bách này lại mất mát mấy ngày luyện tập! Lại còn.... Mãi 15 mới bị!

- Cậu có thấy một đứa con gái nào như cậu ta không? 13 tuổi người ta bắt đầu thích áo phông màu trắng hay những bộ đồ chỉnh tề, còn cậu ta thì có cái áo màu hồng như con nít bộ đồ ngủ kitty? Người ta 14 tuổi đã bắt đầu yểu điệu, bắt đầu làm tóc xoăn, còn cậu ta ngay cả thả tóc cũng không có một lần? Đây là cùng thể loại với tớ sao? Nhưng tớ đâu có trẻ như thế!

Lại nhớ đến năm đầu tiên của Viên Băng Nghiên chính là không thoát được sự dòm ngó của anh em biến thái Lôi Từ Cách - Tề Từ Ân!

Hừm! Nhớ lại lúc đó cô rất hối hận! Là hối hận! Hối hận vì đã giáng một cái tát nhẹ hều.... Lúc đó cô tát cả hai người đó in cả đốt tay nhưng cô muốn tát nữa!!! Nếu Tôn Noãn Tịch và Nhạc Ly Khả không can chắc Lôi Từ Cách dù vỗ về đến đâu cô cũng cho sập nguồn!

Còn đối với Nhạc Ly Khả cũng không ngoại lệ, cô chỉ kém Viên Băng Nghiên 2 tháng là đã 'có ' rồi. Lúc đó cô xấu hổ lắm! Xấu hổ vì mình là đứa trẻ lập dị, là đứa trẻ bị mấy đứa trẻ trong tổ dân cư soi mói! Nhớ lại lúc ấy, cũng buồn cười thật!!!

Nhạc Ly Khả đang cho Tôn Noãn Tịch uống cốc nước đậu đỏ... Bên tai vẫn chuyển thanh âm trầm ổn nhưng đầy ý nghi vấn, thật hết cách.

Tôn Noãn Tịch đang húp nước vào trong khi nghe xong....

Sặc!!!

Ngậm nước phun ra ngay lập tức chỗ thẳng xuống sàn...

Này nhé! Cô lúc còn 13 tuổi mặc đồ ngủ kitty còn nữ tính hơn cậu ta dù đã 15 mà vẫn mặc đồ của anh Viên Quân!!! Cô 14 tuổi chỉ biết buộc đuôi ngựa còn nữ tính vạn lần Viên Băng Nghiên thời 12 tuổi để tóc như con trai! Tất cả đều hơn chỉ thua chỗ ' này ' thôi!!!

Nhạc Ly Khả chưa kịp dọn đồng này thì Lục Triển Bách bước vào! Trên tay là chiếc bánh pudding cô thích nhất!

- Hai em có thể về nhà soạn sách vở rồi!

- Vâng! Anh Lục! Chúng em về! Phần còn lại nhờ anh.

Đợi tất cả ra về Lục Triển Bách mới thở dài...

- Em xem, ngồi học chỉ biết ngủ gật, nấu ăn cũng dễ khét... Đến nằm im cũng không bớt được thì làm sao đây!

Lục Triển Bách lau dọn xong xuôi đầu vào đó bắt đầu quay qua nói chuyện

- Em đúng là rất hậu đậu!

- Đã biết mình hậu đậu thì phải khắc phục đi!

Lục Triển Bách lại gần bàn học lấy giấy ăn....

Chiếc hộp giấy nằm bên trên một quyển sổ lạ! Có lẽ cậu chưa từng động vào!

- Cái gì đây???

Tôn Noãn Tịch đi không đi được chỉ bắt đầu hận đời không thể dấu quyển sách đi!

Cảm giác, tay nghề còn yếu... Không thể cho Lục Triển Bách xem!!!!

- -----

Mn like và bỏ phiếu tác phẩm để mình có động lực nhé! Cảm ơn mn.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Giác mơ và cái....

Tôn Noãn Tịch sấu hổ. Hừ! Cuộc đời chưa bao giờ sấu hổ và thẹn với lòng như hôm nay!

Chùm kín cái chăn qua đầu, tên nào đó chết nóng bên trong....

- Đây là của em sao?

- Anh nhìn rồi còn hỏi!

Lục Triển Bách vẫn đều đều tiếng...

- Người như em dù không có chí tiến thủ trong học hành, ít ra cũng có giấc mơ!

Cậu lại gần chiếc chăn. Gỡ nhẹ!

- Anh biết em còn non tay, chưa thể vẽ hoàn chỉnh một bộ váy, nhưng như vậy cũng rất đẹp rồi!

Tôn Noãn Tịch từ trong chăn chui ra, nhô nhô cái đầu lên!

- Thật sao? Anh chưa từng khen em đâu đó!

Lục Triển Bách vượt nhẹ cái đầu mượt suông của Tôn Noãn Tịch nhẹ nhàng gạt đầu.

- Tuy rằng so sánh với mẹ em thật không ăn thua!

Trên tay lại xuất hiện thêm một quyển sách. Đó chính là các bản thiết kế trang phục đã lâu của mẹ cô. Phải! Cô muốn trở thành nhà thiết kế nổi tiếng như mẹ cô, muốn tỏa sáng đến trang báo nào cũng nhắc đến! Một ước mơ có vẻ quá xa hoa!

Con người có ước mơ trở nên phi thường!

Lục Triển Bách nhẹ nhàng lật từng trang sách một....

- Chúng ta cùng trao đổi về ước mơ của chính mình đi! Anh đã biết về ước mơ của em thì anh phải nói em nghe ước mơ của anh! Có qua có lại mà!

Tôn Noãn Tịch dương cạo mắt to tròn đen nhánh của mình nhìn vào con mắt của người đối diện, Lục Triển Bách lúc này cảm thấy con mắt ấy như soáy sâu vào con người cậu, càng ngày càng rõ nét!

- Được! Anh muốn trở thành một vị bác sĩ giỏi giang như mẹ anh!

Tôn Noãn Tịch lặng im nghiền ngẫm những gì anh nói... Trong lòng có chút hụt hẫng!!!

- Chẳng phải anh rất giỏi khoa tự nhiên sao đặc biệt là toán! Anh có thể...

Lời nói chưa dứt đã bị chặn lại.

- Nhưng ước mơ vẫn là ước mơ!

- Em thấy làm bác sĩ rất cực khổ! Phải tăng ca đêm, phẫu thuật thậm chí 4-5 tiếng, có khi nhịn ăn để phẫu thuật, đa phần bác sĩ bị bệnh dạ dày! Chẳng an toàn gù cả!

- Em không biết cái hạnh phúc khi đã cứu được một người! Anh đã nhìn thấy mẹ anh rục rờ trong niềm vui sướng khi đã cứu được một bệnh nhân đã từng đi dạo 'quý môn quan' đâu!

Tôn Noãn Tịch bắt đầu ngẫm nghĩ, dù sao ước mơ của mỗi người chính là điểm cực mà chính mình phải nhắm đến. Ai mà chẳng có ước mơ, đâu phải ước mơ của ai cũng giống nhau!!!

Lục Triển Bách về giường lặng lẽ ôn tồn...

Anh đã đứng dưới kia thật lâu mới dám vào. Thật ra cái ôm ngày hôm qua.... Là....

- Em không hỏi anh... Về... Cái ôm

- Xì! Ai mà chả biết chúng ta rất gần gũi nhau! Thậm chí em coi anh như là anh trai của mình nữa là!

Lục Triển Bách đỡ đầu! 'coi anh như anh trai'. Cô gái này! Thật sự vẫn chưa lớn để hiểu được tình hình!!!

- Anh trai, như...

- Anh trai cũng như cha mẹ, cô di chú bác, tóm lại là người thân trong nhà. Chẳng phải người thân trong nhà đều được ôm nhau sao?

Tôn Noãn Tịch ngây ngô, hoàn toàn không biết ý tứ trong câu hỏi của Lục Triển Bách! Xem ra, xem nhiều phim ngôn tình vẫn không thể thông nào ra được!

- Ừm! Vậy anh ôm em một tý có làm sao không???

Quặc.... Quặc..... Quặc....

Một đám quạ bay qua....

- Được!

Tôn Noãn Tịch ngoan ngoãn bị dụ dỗ vào bẫy vẫn ngán nhiên tươi cười....

Lục Triển Bách vòng tay qua ôm. Một thân mảnh khảnh rơi vào mình... Một đoạn thời gian sau đó ai kia đã không mướn tằm!!!!

- -----

Mn ơi! Mn ủng hộ Huyền vs ạ. Để Huyền có động lực chút ạ.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Con đường đi tới cao trung!

Đã một tuần trôi qua! Tôn Noãn Tịch đã trở về nhịp sống thường ngày, không còn e dè chạy nhảy nữa! Giờ có thể thỏa thích chạy nhảy mới là niềm vui sướng tột cùng!

Tôn Noãn Tịch sau lần ấy thì trang trọng cái 'tôi' của mình một chút! Hoàn toàn thay đổi suy nghĩ cũ rích không một chút nữ tính!

Cô đến cửa hàng quần áo bắt đầu mua những bộ váy, đến salon làm đẹp.... Tuổi trẻ này đâu phải có 10 lần? Mà chỉ 1 thôi. Khi qua rồi nuối tiếc lắm!

Cái đầu mượt hớn ẹp của cô lúc này trở thành quả đầu cực kì đẹp mắt, hùm! Chính là tóc ngắn ngang vai, đuôi tóc có chút uốn ngang uống dọc. Nhìn qua đã thấy sự thay đổi rõ rệt này!

Lục Triển Bách vẫn như vậy, sắc mặt có chút.... Một chút thôi, đã thay đổi cái nhìn nhận của mình. Điều này ngay cả Tôn Noãn Tịch và 2 nhà đều biết!

Cậu không gần gũi Tôn Noãn Tịch như trước cũng không gọi Tôn Noãn Tịch nửa đêm nửa hôm sang đây học bài,... Tất cả như kiểu xa lánh Tôn Noãn Tịch cô vậy! Chả nhẽ trở thành thiếu nữ cũng có sức ảnh hưởng ghê gớm vậy???

Hai bên nhà cũng không nói gì. Nếu là Lục Triển Bách đương nhiên sẽ không làm trò đồn đại, vì mọi người biết cậu ấy luôn là người ' không có lá gan như thế '. Ngay cả yêu một cô gái, nắm tay một cô gái, hôn nhẹ một cô gái thôi cũng là chuyện lớn hơn truyện ' Trái Đất sắp đến tận thế '. Vì vậy dù gần hay không gần cũng là chuyện không cần đếm xỉa.

Có gia đình nào lại chú quan đến vậy chứ!

.....

Tôn Noãn Tịch thật ra tiếp thu rất nhanh. Nhanh như vậy đã học hết trương chỉnh ôn vào cao trung mặc dù còn hẳn 1 tháng nữa. Cũng là nhờ Lục Triển Bách hết!

Lục Triển Bách lúc này bắt đầu được nghỉ. Ở trọng điểm A này, bao giờ cũng thi sớm hơn cái trường cao trung bình thường 1 tháng để những người thi trượt có đường lui! Vì thế nên trong khoảng thời gian gấp rút này ai cũng cố gắng hết sức mình!

Tôn Noãn Tịch tuy là biết Viên Băng Nghiên và Nhạc Ly Khả đều có chung ' đích ' với mình, nhưng vẫn lo lo, lỡ đâu trượt rồi thì sao? Lỡ đâu không tốt nghiệp nổi thì sao? Lỡ đâu....

Tất cả đều nói cho Lục Triển Bách nghe! Cuối cùng cậu ta chỉ bảo rằng ' Không có Lỡ Đâu! '

Sao cậu ta có thể trác nịch đến thế? Lấy đâu ra niềm tin như vậy chứ!!!

Mà không đếm xỉa đến nữa! Hôm nay cô được Lục Triển Bách cho lên Cao trung Trọng điểm A thi! Lần này sống chết quyết một ván! Quyết tâm! Quyết tâm!

- -----

Chương sau chị nhà sẽ lên cao trung rồi. Cũng bắt đầu một màn giẫm ' cực chua ' rồi nè. Mn hóng tí nha. Iu iu

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ngày thi!!!

Đã 1 tuần trôi qua, Tôn Noãn Tịch đau đầu, mất ăn mất ngủ ăn cũng chẳng vào mà ngủ cũng không xong. Nếu lần này không vào được trường A! Cô sẽ.... Cô sẽ... Đi tong đời!

Còn lời hứa của mẹ! Tôn Noãn Tịch! Nếu lần này mày không đỗ được trọng điểm A chính là không được đi du lịch Hàn Quốc đó!

....

Tuần đó thật bất ngờ khi Tôn Noãn Tịch cùng chung phòng với Nhạc Ly Khả, còn Viên Băng Nghiên là ở phòng G!

Hôm đó may mắn sao bên cạnh cô là một cô gái người ốm ốm, nhưng gương mặt khá đáng yêu!

Tôn Noãn Tịch sau khi làm quen cô ấy mới biết cô ấy tên Hà Sam Sam người của Thành phố H cách đây chừng 20 cây số gì đó, cô gái này như vậy mà là một thần đồng chăm chỉ học một cách kinh khủng luôn, nên ngồi cùng Hà Sam Sam đối với Tôn Noãn Tịch mà nói chính là phúc 7 đời của cô! 1 tuần trôi qua, Tôn Noãn Tịch đau đầu, mất ăn mất ngủ ăn cũng chẳng vào mà ngủ cũng không xong. Nếu lần này không vào được trường A! Cô sẽ.... Cô sẽ... Đi tong đời!

Còn lời hứa của mẹ! Tôn Noãn Tịch! Nếu lần này mày không đỗ được trọng điểm A chính là không được đi du lịch Hàn Quốc đó!

....

Tuần đó thật bất ngờ khi Tôn Noãn Tịch cùng chung phòng với Nhạc Ly Khả, còn Viên Băng Nghiên là ở phòng G!

Hôm đó may mắn sao bên cạnh cô là một cô gái người ốm ốm, nhưng gương mặt khá đáng yêu!

Tôn Noãn Tịch sau khi làm quen cô ấy mới biết cô ấy tên Hà Sam Sam người của Thành phố H cách đây chừng 20 cây số gì đó, cô gái này như vậy mà là một thần đồng chăm chỉ học một cách kinh khủng luôn, nên ngồi cùng Hà Sam Sam đối với Tôn Noãn Tịch mà nói chính là phúc 7 đời của cô!

Sau khi thi xong Lục Triển Bách đã để cô lại thành phố, ở đó có căn nhà mà Lục gia mua đã rất lâu... Nói ra cũng thật ngại, Tôn Noãn Tịch ăn ở nhà người ta đến giờ chưa về. Nói mồm ăn ngủ không ngon nhưng theo Lục Triển Bách để ý thì cô gái ấy ngủ còn hơn chết!!! Ăn còn hơn cả heo!!!!

?!

Biết sao được người ta là con gái mới lớn phải thông cảm cho người ta!

Tôn Noãn Tịch sau một lần hăng say tại thành phố A này cuối cùng đã đến ngày thông báo kết quả.

Tôn Noãn Tịch cùng Lục Triển Bách trên 2 cái ghế xoay, trước mắt là màn hình máy tính đen ngòm.

Họ...

- Đây là kết quả của em, em phải mở chứ!

- Anh mở nó mới đồ được!

- Sao em lại có cái suy nghĩ cũ rích đấy nhỉ? Mà chẳng nhẽ em không tin tưởng bản thân mình đến vậy sao?

- Hừ! Anh xem thành tích của em thì sẽ biết em tiếp thu được những gì anh dạy mà!

Lục Triển Bách đỡ đầu mở máy tính, nhẹ nhàng gõ gõ phím. Trên màn hình xuất hiện một số thông tin mà thí sinh phải điền...

Trước mắt bây giờ chỉ chờ đèn xanh thôi!!!

Đáng nhẽ chương này ngày hôm qua mới đăng nhưng vì mạng chập còn nên Huyền mới ra hôm nay! Mong mn thông cảm... Mn ủng hộ nhiệt tình lắm nên mk cũng vui vui, mong sao có nhiều người biết đến bộ truyện này hơn. Cảm ơn mn.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Chỉ cần như vậy là được thăng thiên!!!

Tôn Noãn Tịch chăm chú nhìn ngón tay của Lục Triển Bách, nhìn thấy... Hành động chậm lại!!!

- Noãn Tịch! Em hết đi! Em hết bây giờ tí nữa sẽ không hết nữa!!!

- Vì sao?

Tôn Noãn Tịch ngây ngô, ghéech ghéech đôi mắt ướt ướt nhìn anh ta! Đừng nhìn như vậy chứ, hấn ta siêu lòng em lắm rồi!

Rắc nặng thính! Không tốt đâu!

- Tí nữa đằng nào em cũng khóc. Nhưng em khóc không giống người! Trước khi khóc phải hét lên một hồi rồi mới khóc... Việc này anh quá quen!

- Hừ! Có phải anh chê em ồn ào?

- Không phải sao?

Tôn Noãn Tịch hết nói nổi! Gì chứ đằng nào mà chẳng phải hét! Hét sau với trước cũng như nhau cả thôi!

- Noãn Tịch! Em nên biết, sau cái tick này.... Số phận em ra sao đều do em quyết định đó!

Tôn Noãn Tịch gật đầu lịa lịa, mắt ngấn nước ong anh!!!

Tick!

một tích vang lên...

Á Á Á Á.....

- Tôn Noãn Tịch em bình tĩnh lại!!!!

Lục Triển Bách không ngờ cô bé Tịch này lại không biết kiềm chế! Dù vui mừng cũng đừng thể hiện ra chứ!

Phải! Cô đậu rồi! Tôn Noãn Tịch trong lịch sử nào ứng nước nhất từ trước đến giờ được vào trường trọng điểm A rồi! Vui quá đi! Nói như vậy, nghĩa là chuyển đi chơi Hàn Quốc không còn xa nữa! A! Lục Triển Bách là vị cứu tinh của em!

Càng nói càng thấy hạnh phúc mà.

Tôn Noãn Tịch ôm chầm Lục Triển Bách. Ôm như chưa từng ôm vậy...

- Em bình tĩnh đã! Em đứng dậy đi như này có hơi... Mờ Ám!!!

- Anh và em có gì là mờ ám??? Ôi! Lục Triển Bách vĩ đại của cuộc đời em!!!

~ chụt...

- Tất cả em đều có là nhờ anh hết....

Lục Triển Bách đỡ đỡ... 'Vĩ đại của cuộc đời em?' rồi còn hôn má, rồi còn nói 'đều là nhờ anh hết' (mai sau có con đều là nhờ anh hết!!!). Lục Triển Bách đỡ đỡ mới phát hiện cô gái 'yêu thương' đang ép mình quá mức.

' Tại em ép anh đến đường cùng nên mới vậy '

' Không sao cuộc đời phải.... Phải, biến thái một lần chứ! '

Lục Triển Bách đưa hai tay ôm lấy cô ấy. Đã bao giờ cô ấy chủ động ôm, hôn, nói lời mật ngọt với cậu chưa? Vì thế nên cậu sẽ không bỏ qua cơ hội lớn này đâu!

Lục Triển Bách để ý trên vai ươn ướt nước mắt của cô bé, dưới ngực? Là thứ mềm mềm như bánh bao đang chạm vào khuôn ngực rắn chắc của một thí sinh chơi bóng rổ này.... Ừm còn bên dưới nữa... Rất xất aaaaa!!!

Lục Triển Bách! Chỉ cần làm cô ấy đạt được hy vọng! Chính là mây được thăng thiên và tu thành tiên! Nhưng cô ấy cuối cùng vẫn coi mây là anh trai....

- -----

Chương này 'đậm' không các chế?!

Nếu muốn thêm mắm muối thì cô gắng ủng hộ mình nha! Quà báo đáp tốt nhất trong khả năng của mình!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ghen rồi!!!

Tôn Noãn Tịch về nhà là ồn ào!

- Mẹ ơi! Con thi đậu cao trung A rồi mẹ cho con đi Hàn Quốc đi a!!!

- Được con gái mẹ giỏi lắm! Tỷ nữa mẹ sẽ mua quần áo, mua cả vé máy bay cho con. Nhưng phải sang bên kia mời cả nhà!

- Sao ạ? Mời cả nhà họ Lục sao?

- Đúng vậy! Không có con trai nhà họ thì con có được đi Hàn Quốc không? Với cả Lục Thất Minh bây giờ đang ở nhà! Lâu không có dịp lần này phải mời, nghe chưa!

- Dạ!

Cô hí hửng lên lầu. Trên tấm rèm màu xanh nhạt là ô cửa kính. Là lối 'sau' của cả 2....

- Anh Triển Bách! Anh đang ngủ đấy à???

Lục Triển Bách mở đôi mắt bò câu ra, đôi chân bước về phía cánh cửa....

- Nhà em và nhà anh sắp đi chơi Hàn Quốc đó!

- Đi chơi Hàn Quốc?

- Phải nhà em bao!

Haizzz

- Anh không có hứng!

Cậu lạnh lùng đóng cửa sổ quay về chiếc giường thân yêu của mình. Gì chứ! Cậu lười lắm rồi!

- Không thì em đi nói với anh Thất Minh!

Tiếng nói truyền qua cửa lọt vào trong tai của Lục Triển Bách không bị xao nhãng!

Mở mắt!

Gì chứ! Sao lại thành ra thế này? Cậu cậu.... Không thể!

Thân hình rơi xuống, bước đi như chạy, nghe qua đã thấy vội vã....

Vội vã? Cậu vội vã cái gì?

Cậu thần người giữa cầu thang.

Cậu bắt đầu thấy hối hận khi cho Tôn Noãn Tịch tiếp xúc quá gần gũi với anh trai mình - Lục Thất Minh!

Cậu vẫn luôn thấy Lục Triển Bách để ý đến cô gái này! Cả Tôn Noãn Tịch nữa!!!

Làm sao đây (đây có phải vì yêu mà ghen với anh trai mk?)

Tôn Noãn Tịch sau khi vào phòng Lục Thất Minh đã ôm chầm! Cô bé này trong đầu chỉ nghĩ đơn giản rằng: đây là ' anh ' của ' anh trai ' mà thôi!

Lục Thất Minh cũng nhẹ nhàng ôm lại...

Lục Thất Minh bấy lâu nay vẫn luôn lịch sự như vậy...

Lục Triển Bách đẩy rầm ' cánh cửa! Nhìn thấy đôi 'uỳnh uỳnh '

Ôm nhau đắm đuối!

Ghen rồi!!!!

- -----

Ahiii! Mn ủng hộ mk vs ạ

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nguồn hứng từ em

- Tiểu Bách! Sao em vào phòng lại không gõ cửa? Tịch Tịch sẽ giật mình!

Gì? Gõ cửa để họ chuẩn bị tinh thần sao? Gì Tịch Tịch??? Sao họ vẫn giữ cách xưng hô mười mấy năm đấy? Tiểu Bách? Có phải đang chê cậu nhỏ tuổi,

là trẻ con không nên tính chuyện này không? Không phải chứ!

- Noãn Tịch anh ấy vừa về nên để anh ấy nghỉ ngơi!

Tôn Noãn Tịch thấy gọi đến mình mới sực nhớ ra

- Đúng rồi! Em ra đây để rủ anh đi Hàn Quốc chơi với em. Chuyến đi này rất ý nghĩa nha, nó là chuyến đi chúc mừng em đỗ cao trung A đó!

Lục Thất Minh trầm trồ, xem ra con bé đã mở mang ra đầu óc không ít!

- Được....

- Không được! Anh ấy cần phải học để chuẩn bị, và lại anh ấy bận tham gia hoạt động nữa!

Lục Thất Minh chưa nói xong đã bị ông em cướp lời... Từ lúc nào mà cậu em của anh đã giúp anh quyết định rồi?!

- Anh sẽ đi! Dù gì bây giờ anh cũng rảnh!

- Anh à! Không phải anh rất bận sao? Đến thời gian nghỉ cũng không có!

- Anh về nghỉ chứ không phải về đây để học!

- Anh à...

- Không cần em lo! Anh biết phải làm gì!

Biết phải làm gì? Làm gì là làm gì? Hừ tức quá mà!

- Noãn Tịch anh sẽ đi lần này!

- Anh vừa bảo không đi cùng em mà! Anh tìm nguồn hứng ở đâu mà anh thế?

Là nguồn hứng từ em!

- -----

Mn ủng hộ nha. Hôm nay bận, chiều phải đi học nên không có thời gian. Mong mn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thua keo này bày keo khác!

Tôn Noãn Tịch và mọi người đang đứng ở sân bay của Hàn Quốc! Nơi này trai đẹp nhiều đến nỗi nhìn hoa cả mắt, hoàn toàn đẹp hơn người mặt mày bị xỉn kia!

Ừm xem nà! Có nhà Lục! Nhà Viên và Nhạc vì cả 3 nhà đều mua chung một lần mà!

Viên Băng Nghiên tay xách valy vào trong khách sạn. Buổi đêm nay đứng ngoài sẽ bị cảm lạnh mắt!

Tôn Noãn Tịch bước chân thoăn thoắt đứng bên cạnh Lục Triển Bách nhưng nói đúng hơn, lúc đầu cô đứng cùng Lục Thất Minh, anh ấy cho cô một chiếc kẹp tóc hình con thỏ!!!

Nhưng không hiểu sao từ đâu mà Lục Triển Nách phi vào xen giữa cả 2!!!

Tên này làm sao sao ý?!

Lục Triển Bách sau khi về khách sạn liền gặp thẳng ngay anh trai mình!

- Anh! Anh đừng có đến gần Noãn Tịch nữa, em ấy đáng sợ lắm!

- Đáng sợ?

Lục Thất Minh từ bé đến giờ vẫn luôn thấy Lục Triển Bách không lo gì về người khác chỉ biết thế giới của mình là thế giới của mình. Chẳng hiểu sao bây giờ lại cảm đoán anh bên cạnh Tôn Noãn Tịch?!

- Đúng vậy! Anh không biết cô ấy mười mấy năm trước đã cầu em đến chày cả máu!

- Đối với em như thế nhưng với anh cô ấy rất hiền lành hoàn toàn không làm gì cả!

Lục Triển Bách vẫn không ngừng nghĩ công kích, người ta nói ' thua keo này thì bày keo khác '

- Anh à! Con gái người ta lớn rồi! Là một thiếu nữ rồi! Nên anh ở gần không tốt, người ta nhìn vào sẽ nói không hay!

- Anh đi bên em ấy, trò chuyện bên em ấy không bằng em còn bí mật nửa đêm nửa hôm sang bên đấy!

Hả? Sao anh lại biết cậu bí mật sang nhà em ấy? Chết rồi! Còn đâu là hình tượng?!

- Sao dạo này anh thấy em khá là nói nhiều! Anh nhớ em ngày trước rất ít nói lại kiệm lời nhất trường! Chả nhẽ học môn thay đổi sao?

- -----

Mn oi. Mưa gió ngập trời rồi nè! Mưa dầm tung tóe lun nha

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Thẻ thốt làm gì để bây giờ khổ!!!

Trời bắt đầu chuyển đêm, dù ngày nắng tới đâu đêm về vẫn có chút lạnh lẽo. Đặc biệt chính là lạnh lẽo, cô đơn trong tâm trạng trai trẻ đa tình ngâm mình trong " bể khổ "....

Lục Triển Bách bây giờ cũng chẳng hiểu bản thân mình làm gì huống chi ngay cả anh trai!

Cậu! Cậu không biết mình đã trở thành một con 'sâu' rượu từ lúc nào nữa rồi?!

Lục Triển Bách lạnh lẽo ngồi uống hết lon này đến lon kia. Từu lượng của cậu hóa ra rất cao nha!!!

Gió thổi rít lên một hồi, bên sảnh có một thanh niên bắt đầu chao đảo

Khóc....

Bên trong lại có tiếng bước chân....

- Có phải Lôi Tử Cách và Tề Tử Ân đã dạy hư em rồi không?

Trong màn hơi men, Lục Triển Bách vẫn còn có chút ý thức...

- Họ chưa dạy em cái gì cả. Họ không ' ô nhiễm ' em!

- Rất tốt!

Lục Thất Minh nửa đêm nửa hôm thức dậy đã là một thói quen! Nên việc tỉnh dậy bên giường không có thằng em thì lật đật đi tìm..

- Có phải có chuyện gì vương bận hay sao mà dùng bia rượu giải sầu?!

Lục Triển Bách dù thế nào vẫn chung thủy với tính cách của mình. Nở một nụ cười mỉa mai. Chính là mỉa mai cuộc đời này, tại sao lại cho cậu một cuộc đời mọi thứ đều biết duy chỉ một chuyện không biết. Cũng như trên vạn người dưới một người vậy!

- Muốn uống rượu thì phải ra quán! Đi thôi!

Lục Thất Minh cất bước đi đến quán phía trước...

- Đại ca, anh là con ngoan trò giỏi nơi này không thích hợp với anh! Ba mẹ mà biết chắc anh không sống nổi!

- Chỗ này không hợp tại sao quán bar lại hợp?

- Hóa ra anh đi du học cũng xa ngã rồi!!!

Lục Thất Minh nhàn nhã ngồi, không vội...

- Cũng như em! Mượn rượu giải sầu!

- Chủ quán cho chai rượu vang!

Lục Thất Minh bây giờ thật anh tuấn trước ánh đèn vàng như này thật làm sao!

Lục Triển Bách mặt mày không hề đỏ, nếu người nào tỉnh một chút có thể người thấy mùi mà thôi!

Hai anh em nhà này thật bí hiểm!!!

- Ba mẹ biết sẽ không nói anh mà nói em đấy!!

- Ba mẹ có biết hay không đều là mồm của anh!

- Được rồi! Được rồi!

Trên bàn lúc này xuất hiện chai rượu vang... Nước sóng sánh đổ vào chiếc cốc, như không có điểm tựa nào khác!

Thật rất giống Lục Triển Bách thật lòng thích Tôn Noãn Tịch

- Có phải em thích Tịch Tịch?

Thanh âm trầm cảm vang lên khoong có tiết tấu cho lắm ấy vậy mà có người đặt mình

- Em... Em...

Người ta nói có tật đặt mình quả không sai!

Sau khi câu nói đánh trúng tim đen của cậu em! Người anh trai này chỉ còn có thể cân nhắc!!!

- Anh nhìn thấy hết rồi! Cái mặt của em anh nhìn thấy hết rồi.

Lại một nụ cười nửa miệng nhếch lên. Xem ra không giấu được nữa rồi!

- Mặt em thể hiện rất rõ sao?

- Phải!!!

Thể hiện rất rõ? Thế sao Tôn Noãn Tịch lại không thấy?

- Anh thấy con bé rất ngây thơ, vừa bước vào lứa phong trào yêu đương, hoàn toàn không theo kịp, em phải đợi một khoảng thời gian nữa!

Lục Triển Bách uống một ngụm rượu. Trong lòng đầy suy tư.

- Lứa tuổi này, tâm tình bắt đầu thay đổi, chủ cần một người con trai quan tâm một chút tới con gái sẽ được thôi!

Lục Thất Minh ôn tồn giảng giải. Đừng làm như mình là thần tình yêu mà pô hán đoán như vậy chứ!

- Nhưng lỡ đâu cô ấy để ý người khác thì sao?

Rõ ràng chính là đang ám chỉ anh mình...

- Nếu chuyện như vậy xảy ra chính là do em ra tay không kịp. Tại em chậm chễ, con gái không thích chờ đâu!!!

Lục Thất Minh nhìn vào Lục Triển Bách xem ra lời cậu nói đã ngấm vào rồi!

- Nhưng người con trai đó thậm chí không hề làm gì!

- Chủ cần có sức hút thôi!

Lục Triển Bách bây giờ mới mở mang tầm mắt. Trong đầu bắt đầu bắt an!!!

- Anh! Có phải anh có ý với Tịch Tịch?

Lục Triển Bách thật là phê rượu nên mới nói những lời bộp chộp như vậy?

- Không! Anh chỉ coi em ấy là em gái! Chả nhẽ em ghen với anh sao?

- Em chỉ thấy anh gần cô ấy quá em khó chịu...

- Vậy đi tán đi! Lúc đó em ấy là đồ của em!

- Em... Sợ....

- Đàn ông con trai bản lĩnh lên.

Biết là như vậy nhưng lòng tự trọng? Chả nhẽ vượt đi? Cậu 2 năm trước đã nói

' cả đời em ấy chỉ lấy tivi làm chồng ', ' ai yêu em ấy người đẩy đuôi mù, lấy vào trăm năm hối hận.... ' kể ra lúc đó mà biết đã không thể thốt như vậy.... Giờ mà tỏ tình mất mặt, mất lòng tự trọng!!!

- -----

Mn thấy sao. Hai anh em nhà này phong phú quá á!

Mn ủng hộ nhiệt tình nha

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tất cả tại em!

Lục Triển Bách ngủ dậy đầu ong ong lên mắt đảo quanh chủ nhìn thấy mờ mờ ảo ảo. Đây là phòng cậu? Ai đã đưa cậu về?

Lục Triển Bách thờ dài. Chắc anh trai đã đưa cậu về! Anh ấy à, uống mấy chai rượu cũng không say, con người này chẳng nhẽ đã ' nhòe ' với rượu?

Từ cửa vang lên tiếng gõ, âm thanh của một cô gái hết sức đáng yêu!

- Anh ơi! Anh có sao không? Dù và chú đang ở dưới kia chờ anh đấy!

Tôn Noãn Tịch vốn không biết Lục Triển Bách hôm qua chơi bời với ' men rượu ' nên cứ tưởng Lục Triển Bách chỉ ngủ nướng!

- Ừm!

Giọng trầm lại! Chả nhẽ uống rượu mà cũng thay đổi giọng?

Bước vào làm vệ sinh cá nhân...

- Ba mẹ!

Lục Triển Bách đảo quanh, ừm đây chẳng phải là hộp gia đình sao? Có cả anh hai nữa!

Chuyện này chính là nằm ngoài tầm dự đoán!

- Đêm qua con đi đâu?

- Đêm qua.... Con... Con ở nhà!

Tôn Noãn Tịch đứng hóng ở cửa. Đi đâu? Anh Triển Bách đều ở nhà mà!!!

- Con có thể lừa Lục lão già này nhưng không thể lừa lương tâm con! Nói! Đêm qua con đi đâu!

Lục Triết Sâm hàn giọng. Con trai ông có thể lừa được Tôn Noãn Tịch nhưng nếu lừa được ông, có phải quá non?

- Cha! Em ấy vẫn luôn ở nhà...

- Con đừng ngại biện! Đêm qua chẳng phải con cũng đi sao? Mau ra đó nhận tội!

Lục Thất Minh đứng cạnh em trai! Thôi thì chết cũng chung đất mà!

- Nói mau! Đêm qua 2 đứa đi đâu?

- Chúng con.... Đi.... Nhậu....

- Lục Thất Minh! Lục Triển Bách! Đọc cả họ lẫn tên ra đều bôi bác thanh danh họ Lục! Các con chưa bao giờ cãi lời cha, cũng chưa từng làm cha thất vọng! Các con! Đúng là không kiểm soát chặt chẽ chắc bây giờ họ Lục ta cũng không thể.... Đứng mà nhìn thiên hạ!

- Thôi anh! Bình tĩnh đã!

Tần Tiểu Mạn can ngăn!

- Em im đi! Con cái ra nông nổi này còn gì nữa chứ! Mới kè 18 kè 16 em xem như này đã thế mấy năm nữa nó làm nguy thiên hạ! Con cái của chúng ta còn có cả một tương lai, phải là người đang thép chứ không phải là lêu lổng đến vậy!

- Mấy hôm nữa quay lại trấn Z lập tức cấm cửa!

Lục Triết Sâm hùng hăng bùng nổ cho một trận với hai đứa con....

Lục Triển Bách tức tối, máu từ đầu đã dồn đến não... Cậu chưa từng bị cha mắng thế này... Cậu cũng chưa bao giờ lagm cha thất vọng như vậy... Cậu đang bị cha coi thường?

Lục Triển Bách lao ra khỏi căn phòng, Tôn Noãn Tịch chạy tới...

- Anh Triển Bách! Anh không sao chứ?

Tôn Noãn Tịch sưng người. Cô chưa từng thấy anh ấy khóc thảm như vậy. Đôi mắt bồ câu đen láy ngày nào, làn da trắng ngày nào giờ đã đỏ ửng, nhem nhuốc....

Lục Triển Bách lúc này điên đến mức hận không bóp chết được thế giới....

Nắm lấy đôi vai bé nhỏ...

- Tất cả là tại em...

Lục Triển Bách chạy đi, nếu cậu ở lại chắc là bùng nổ như nui lửa mất.

Tất cả tại mình? Co gái bé nhỏ từ đằng xa ngấm nghĩ đến sưng người. Anh ấy uống lúc nào cô còn không biết hướng chi là tại cô? Cô làm gì?

Tôn Noãn Tịch tức đến phát điên biết thế đã chẳng đứng đây an ủi ten đáng ghét!

- -----

Mn oi e sắp bị ngược òi!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Vì tương tư nghĩ về em!

Ngày hôm sau là về Trung Quốc.... Về trấn Z về tỉnh M của thành phố A rồi. Lần này đi chơi nhưng sao trong lòng Tôn Noãn Tịch vẫn buồn bực.

Cô không bằng lòng cái gì?

Lục Triển Bách vẫn ôn hòa đeo tai phone nhắm mắt thưởng thức giai điệu mà nó mang đến.... Tên này sao lại có thể bình tĩnh như thế? Có phải gần xem chuyện này chỉ là trò đùa? Hắn thực sự không để ý đến cô?

Hắn tuyệt tình quá!

Về để công nhà. Tôn Noãn Tịch chạy vội xuống xe... Sao đi có 1 tuần mà sao trông quê hương lại thay đổi trong 1 vậy. Có phải nó thay đổi quá sớm cũng như lòng người thay đổi một sớm một chiều? Quá đúng đi!

Tôn Noãn Tịch cất gọn quần áo xong xuôi liền chạy đến phía cửa sổ. Dường như đây là thói quen. Vén tấm rèm...

- Gì chứ! Chú Lục bảo cấm cửa chính chứ đâu có cấm cả cửa phụ?

Cùng lúc đó Lục Triển Bách đang vâng vâng cái điện thoại! Trên màn hình là một cô gái đang chơi đu quay. Một khung cảnh như chỉ sống dậy để làm tôn lên vẻ đẹp ngây thơ của cô bé vậy! Đáng yêu quá!

Lục triển Bách sờ sờ màn hình. Nhớ quá mà không thể sang... Làm sao để đối diện với bé con?

Lỗi này sao mà to thế cơ chứ!

Lục Triển Bách đứng dậy mở cánh cửa sổ...

Cậu đi đến chiếc giường thân thuộc, bên trên là cô gái nhỏ bé mà cậu hằng mong muốn làm nhận của mình.

Vuốt nhẹ mái tóc...

- Ai bắt nạt hay sao mà khóc đến ướt gối rồi?

- Tại anh bắt nạt em!

Tôn Noãn Tịch mở mắt. Tại sao con người này cứ phau vụng trộm như vậy nhỉ? Sao cứ phải rình lúc người ta chuẩn bị ngủ bì lại đến phá rối?

- Sao anh lại đi uống rượu?

- Em chưa ngủ sao?

- Anh không được đánh trống lảng!

Lục Triển Bách dương mắt nhìn con mèo nhỏ giả làm sư tử hần giọng... Có chút đáng yêu.

- Chẳng phải anh nói rồi sao? Vì em!

- Vì em? Em còn khpong biết anh đi mấy giờ đi quán nào nữa là!

- Em hiểu sai rồi! Vì tương tự nghĩ về em!

- -----

Ông ấy có cách thả thính riêng nha mấy chế!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Có dụng ý!

Đã 1 tháng trôi qua. Tôn Noãn Tịch bây giờ là lần thứ 2 đến ngôi trường cao trung A này...

Đây là lần nhập học của Tôn Noãn Tịch và đi tìm ký túc...

Lục Triển Bách dẫn cô gái đi hết khu trường, tìm hết mọi nơi!

Đền khu ký túc...

- Cháu này đây là ký túc nữ nên giới tính khác không được vào!

- Dạ vâng! Em biết phòng mình chưa?

- Dạ! Là 506.

- Ủm! Ba anh đã sắp xếp em ở cùng Viên Băng Nghiên, Nhạc Ly Khả còn có cả cô gái ngồi thi cùng em - Hà Sam Sam!

Lục Triển Bách nói xong hơi kéo dài ra. Cậu thực sự rất muốn nín thở gian chậm lại để cậu còn đứng đây với cô gái!

- Oa anh là tốt nhất!

Tôn Noãn Tịch nhảy cẫng lên. Ôm vai bá cổ người ' anh trai ' này!

- Tốt nhất kể bây giờ đến mai sau!

Cậu chính là có dụng ý!

Lê thân từng bước lên cầu thang...

Sao kì tặc này lại như cái khách sạn 10 tầng ý nhỉ. Lên lên đến nửa ký túc mới tìm được phòng!

- Bạn ơi! Chúng ta gặp lại nhau rồi!

Hà Sam Sam từ lúc nào đã thành linh đẳng sau...

- Trông bạn có phải rất nhọc không? Để mình xách cho!

Hà Sam Sam tốt tính như thế sợ ai yêu cậu ấy sẽ hư tâm hồn mất.

- Được không? Bạn cũng nhiều đồ lắm đó!

- Được mà! Tớ từ bé đến giờ vẫn luôn giữ thói quen chạy bộ nên việc lên cầu thang cũng không khó gì! Và lại tớ có thể lực rất tốt từ khi tập võ đến giờ, chưa ai dám qua mặt tớ nên lần nào thi cũng đạt quán quân hết!

Hà Sam Sam cố gắng thuyết phục Tôn Noãn Tịch tin vào khả năng của mình!

- Ừm tạm tin cậu vậy!

Lên lên đến phòng...

- Đây là phòng của tớ phòng cậu ở đâu? Tớ mang đến phòng dù gì khối 10 cũng ở cùng tầng mà!

- Cậu ơi đây cũng là phòng tớ!

Hà Sam Sam chính thức đơ toàn tập!

- Cậu ở cùng phòng với tớ à?

- Ừm! Chúng ta bạn ký túc rồi a!

Hà Sam Sam linh kinh vác đồ vào.

- A! Viên Băng Nghiên chúng ta lại gặp nhau nữa rồi!

Viên Băng Nghiên đứng hình! Đây là cái người mà cô đấu tại võ quán.

Viên Băng Nghiên từ bé đến giờ chưa từng sợ ai ngoài 4 người!

Viên mạp Viên ba, tên biến thái Lôi Tử Cách và mới đây chính là Hà Sam Sam có thể lực tốt đến nỗi vật một người khỏe nhất đội như cô đây đến nổi te tua!!!

Chủ căn có người này thì đấu chính là ngôi quán quân chỉ có một chủ.

- -----

Chap nhật mn thông cảm a. Mk hiện đang hết ý tưởng nên mn thông cảm!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Lại ghen!!!

Tôn Noãn Tịch bắt đầu cùng những bạn học khác bắt đầu học ở đây đã được 1 tháng. 1 tháng này cô rất hòa đồng với bạn bè, đương nhiên cô vẫn là người dễ bắt chuyện ai cũng có thể nói chuyện! Nhưng việc học vẫn là tụt dốc một cách thảm hại.

Cô từ lúc lên cao trung mới biết thật ra Lục Triển Bách rất có sức hút với cô gái trong trường. Cô không ngờ tên ' anh trai ' này không chỉ quyền rũ mọi cô gái trong tổ dân cư... Nên mấy thứ này cộng với việc học nên cũng bận bịu còn hơn cả thi đại học.

Nên cô cũng không muốn phiền.

Nhưng rất may cô Hà sếp sắp chỗ rất được. Cô ngồi cùng Dương Phong - chàng trai cũng khá đẹp mà lại còn học giỏi nữa nên... Phận sự của cô đều nhờ Dương Phong..

Cơ mà không hiểu sao hôm mấy hôm nay mỗi khi cô cùng Dương Phong đến thư viện học bài là Lục Triển Bách mặt mày đen sầm mắt như viên đạn.

Có phải muốn căm thù cô không?

Cơ mà anh ta có nhiều thời gian đến nổi... Vào đây đọc sách hài mà lại.... Cầm ngược.

- -----

Mn ủng hộ mk vs ạ

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Cái gai trong mắt

- Anh bỏ tay em ra!

Tôn Noãn Tịch từ đầu đến giờ không hiểu một cái mô tê gì. Cô đến đây cùng Dương Phong đến thư viện cùng nhau ôn bài chứ đâu có đi chơi, anh ấy tức cái gì? Lại còn từ khu hầu kịch lời sênh sếch cô đi! Anh ấy có phải sáng nay quên không uống thuốc phải không?

- Anh mới là người phải hỏi! Em đến đây làm gì?

Lục Triển Bách gân xanh nổi lên. Tức đến muốn độn thổ.

- Em đến đây để học bài. Chẳng phải cô giáo Hà nói đi đến đây cùng bạn học để thuận tiện việc học! Chẳng phải anh cũng vậy sao?

Tôn Noãn Tịch vẫn ngây ngô.... Thật sự không biết anh ấy tức cái gì, giận cái gì.... Lục Triển Bách xô từng biết là một người dù thế nào vẫn là người bình tĩnh, đâu có dễ dàng bộc lộ cảm xúc!

- Anh Triển Bách! Sao dạo này anh làm sao vậy? Hết gây hấn với anh Thất Minh bây giờ lại thích gây hấn với em! Anh có rảnh thật không đấy?!

Cô nổi tiếng dịu dàng nay lại nổi cáu với cậu, thật là chọc đến cô gái này. Có quá vậy không?

- Em đừng đi cùng cậu ta!

- Em đừng có đi cùng cậu ta nữa! Nếu không hiểu bài có thể ra chỗ anh. Không cần phải làm phiền người ta!

- Em mới thấy hỏi anh mới là phiền. Anh xem! Anh bận đến nỗi không có thời gian nghỉ nữa! Nếu em chiếm hết lịch của anh! Có phải anh không có thời gian ngủ nữa không?

Lục Triển Bách cảm giác mình thật lù trong mắt cô gái này. Đau lòng? Không! Còn Đau khổ gấp vạn lần những mất mát của cha!!!

- Tóm lại em cứ đến hỏi anh. Dù vì em mà anh không có thời gian nghỉ cũng cam chịu! Em đừng đến hỏi người ta!

Tôn Noãn Tịch cau mày. Hừ! Anh ấy kéo cô ra đây để làm trò cười?

- Em không có mặt dày đến cỡ có thể đến tìm anh! Em khoong muốn gần anh, em không ngu làm cái gai trong mắt nữ sinh toàn trường!

Tôn Noãn Tịch nổi cáu.

Hóa ra cô không gần cậu chính là không muốn vị nữ sinh tẩy chay.

- Anh bỏ em ra. Dương Phong còn đang đợi em!

Lục Triển Bách tau run run. Bàn tay lạnh lẽo buông xuống...

Tôn Noãn Tịch sau khi nhận được mình đã được tư do liền chạy vào trong...

2 người đứng là chưa bao giờ cãi nhau ngao trừ đột cô bé ấy thì vào triều học... Hai người chưa từng thế này!

Cuối cùng vẫn là mình ra tay không nhanh? Hay tại số phận như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Dương phong vẫn là lựa trọn đúng!

Nằm trên chiếc giường nà không tài nào tả được. Cô này giờ đã lẩn qua lẩn lại đến nỗi tấm đệm mà Lục Triển Bách giặt cho cô đã nhún nhún rồi.

Nằm trần trọc mãi. Cô vẫn nghĩ miên man....

* tại sao anh ấy tức giận?

* cô đi với Dương Phong, 'bạn học cùng tiến ' thì có gì là sai!

* Anh ấy bận như thế làm sao mà dạy cho cô. Với cả anh ấy học trước cô 1 năm không bằng Dương Phong học cùng cô cùng 1 cô dạy cùng 1 năm!

* Anh ấy là người ' công chúng ' chỉ đến gần là bị cho là bám riết. Ai dám lại gần!?

...

Tôn noãn Tịch trầm ngâm nhưng trong lòng rạo rực. Trong lòng chỉ muốn ngồi dậy rồi nuốt mất cái địa cầu này... Nuốt mất cả Lục Triển Bách!

Tôn Noãn Tịch im lìm trong gian phòng trống rỗng. Thật là, mọi hôm nếu buồn bức mấy đứa bạn sẽ đến tâm sự... Nhưng hôm nay? Mấy đứa nó cũng phải có chuyện riêng như Hà Sam Sam đi đến vũ quán cùng Viên Băng Nghiên mặc cô ấy mặt mày xanh lét! Nhạc Ly Khả thì đi đến câu lạc bộ dương cầm. Mọi người đều có công việc phải làm. Riêng cô? Ngoài lẩn trên giường thì làm sao?

Cô không phải là không có câu lạc bộ mình yêu thích. Cô rất thích môn họa. Việc thứ nhất là học hỏi nâng cao nét vẽ, việc thứ 2 chính là tiếp thêm sức mạnh vào ngành thiết kế thời trang! Nhưng hôm nay không phải ngày sinh hoạt trong câu lạc bộ nên cô bây giờ...

Đang yên đang lành bỗng dưng tiếng chuông điện thoại vang lên...

- Alo! Bạn Tôn à! Cậu có rảnh không?

Dương Phong gọi cho cô bao lần vẫn vậy, vẫn giọng nói ấm áp xen lẫn có chút bản lĩnh.

- Ừm! Rất rảnh, cậu không phải là đi sinh hoạt CLB toán sao?

- Ừm tớ vừa mới về, thấy còn sớm định rủ cậu đi dạo!

Tôn Noãn Tịch nghe xong có chút vui mừng. Nhân tiện đang chán cô muốn khuấy khuấy.

Vốn dĩ cô bé không nhận ra được ý tứ của Dương Phong!

Thoáng chốc đã xuống dưới cổng.

Dương Phong hôm nay vẫn là y phục áo trắng quần đen.

- Cậu đợi tớ lâu chưa?

Tôn Noãn Tịch nhìn Dương Phong ái ngại. Không phải là sự ái ngại của cô bé khi người thích mình mời đi chơi mà là vì sáng nay. Thật quá mắt mặt.

- Chúng ta... Đi thôi.

Dương Phong bắt giắc đỏ bừng... Đây cũng là nguyên nhân khiến Tôn Noãn Tịch khó hiểu.

Đi đến công viên gần trường...

Tôn Nian Tịch từ xa đã thấy bóng dáng thân quen...

Lục Triển Bách chính là đang nói chuyện với Dư Tâm - hoa khôi khối 10. Anh ấy bắt đầu làm quen...

Tôn Noãn Tịch tay buông lỏng, lòng thất lại, tim như đập mạnh mà văng ra lồng ngực chuyện đến con đau buốt.

Tay lằng lèo bỗng chốc chuyển đến hơi ẩm!

Dương Phong nắm lấy bàn tay yếu ớt.

Đứng trước mặt Tôn Nian Tịch, Dương Phong vẫn nhẹ nhàng lau.... Nước mắt.

Cô thật không biết khóc cái gì. Dương Phong vẫn là lựa chọn đúng?

- - - - -

Mn oi, dạo này bạn học ko ra chap đc mn thông cảm nha

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thích!

Đã 1 ngày, 2 ngày, 3 ngày, 4 ngày, 5 ngày, 6 ngày, 7 ngày... 120 ngày trôi qua.

Cuộc cãi vã giữa tôi và Lục Triển Bách vẫn như vậy. Chúng tôi vẫn trong trạng thái như vậy. Không nói năng gì!

Ban đầu tôi cũng nghĩ: sau một tuần anh ấy sẽ đến làm hòa với tôi, anh ấy sẽ lại dễ dàng tôi như ngày trước.... Mà không, anh ấy sẽ bận yêu đương thay vì đến và làm hòa với một con nhóc bướng bỉnh như tôi!

Tôi biết được anh đang yêu đương bởi những 'tin lá cải' mỗi ngày phát phor trước mặt! Ban đầu tôi cũng không tin. Nhưng khi chính mắt tôi nhìn thấy anh ấy bắt đầu tháo gữr về lạnh lùng mà trong mắt tôi là lằm lì ít nói hay khuôn mặt lạnh tanh.... Tôi bắt đầu thấy chùn lòng.

Tôi luôn biết Lục Triển Bách luôn luôn giữ vững lập trường. Là vậy, khi con người muốn thay đổi, cũng không khó!

Anh ấy cười với Dư Tâm nhiều hơn một chút, không phải chỉ riêng Dư Tâm mà là những 'bạn gái' sau này của anh ấy.

Lúc tôi nhận ra anh ấy đã thay đổi và trong lòng tôi. Lại thay đổi thất thường.

Anh ấy bắt đầu tính trăng hoa, anh ấy chỉ sử dụng bạn gái 1 tuần rồi lại về vốn với người khác. Anh ấy chưa bao giờ như vậy!

Lục Triển Bách của bây giờ đã không còn là người 'anh trai' mẫu mực mà tôi luôn kính.

'anh trai'? Tại sao lúc ấy tôi lại nhận con người lằng nhằng này là 'anh trai'?

Lục Triển Bách tên ấy ung dung cặp kè như vậy chắc chẳng để tâm đến việc giận cô đâu!

Lục Triển Bách thật đáng ghét!

***

Cô cùng từng hỏi bạn cùng phòng vì sao cô lại buồn bực khi anh ấy không chú ý đến cô!

Bạ cô chủ bảo tại sao cô lại dễ tâm như vậy!

Cũng thật lạ! Cô chưa từng để ý anh ấy kĩ như vậy. Tại sao lại thành như vậy?

Đã 4 tháng trôi qua, anh ấy chưa từng nói với cô lời nào. Cô muốn gặp anh ấy, cô muốn kể cho anh ấy nghe những điều trắc ẩn xung quanh cô, chỉ muốn gặp và tâm sự như lúc trẻ con, cô muốn kể cho anh biết có người muốn theo dõi cô sau khi tan tầm giờ tự học ban tối suốt một thời gian! Nói cô gửi thấy mùi mắm tôm đã bị ngất! Nói cô bị phải xuống phòng y tế đo nhịp tim.. Nói cô...

Cô chưa từng hiểu cảm giác chiếm hữu là như thế nào. Mà bây giờ lại muốn chiếm anh nhiều đến thế. Đây không chỉ là cảm giác nhớ nhung thông thường như nằm ngóai mà có cảm giác...

Nếu như theo Hà Sam Sam nói rằng đó là 'thích' thì cô sẽ tin mình bị bệnh tim!

Có phải bây giờ cô đang ghen với mấy người bạn gái của anh ấy? Hình như gần đúng rồi!

Có phải cô đang nhớ đến anh ấy? Nhớ đến 24/24, trong giấc mơ vẫn thấy.

Có phải cô muốn gặp anh ấy? Cô muốn anh ấy dính chặt lên người mình, đi đâu cũng phải bịt mắt cho anh ấy để bớt người ta ngắm soi sắc đẹp.....

Tất cả cô đều muốn...

Coi muốn nhào tới ôm lấy anh! Cô muốn nói cô không thích anh như Sam Sam nói mà là thích theo cách của cô.

Cô như này cũng quá phần bá đạo rồi!

- -----

Mn oi ủng hộ mk vs nha. Từ tuần sau mk sẽ ik hk chiều òi nên truyện chắc sẽ ra chậm mong mn thông cảm a.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Mấy thời để ta yêu đương?

Lục Triển Bách ngồi yên lặng tại gian phòng... Trên bàn là những vỏ lon bia đã uống sạch...

Tề Từ Ân ngất ngưỡng say mềm trên ghế đối diện, còn Lôi Từ Cách im lìm thể hiện một khuôn mặt đỏ hơn cả chua do say...

Lục Triển Bách lại lấy 3 lon bia từ trong túi bóng ra, đưa cho Lôi Từ Cách và Tề Từ Ân. Quơ quơ lon bia lên làm cho Lôi Từ Cách hơi hoảng loạn...

Anh ko biết từ lúc nào mà tên mặt lạnh này lại có tư lượng cao đến vậy!

Lục Triển Bách tuy không say rượu nhưng lại say tình... Bây giờ cậu mới biết khi cố gắng lấp đầy trái tim bằng những mối tình 'cào cào' lại khiến mình buồn hơn! Đau hơn bất kì thứ gì!

Ừc... Lục Triển Bách tu cạn lon bia mắt bắt đầu đỏ lừ... Trong khoảng không im lặng bất giác có tiếng nói vọng đến!

- Mày làm hĩa với con bé chưa?

Lôi Từ Cách dựa vào ý trí cuối cùng để tiếp chuyện.

- Chưa!

Lục Triển Bách trong tâm lại dâng lên một thứ hỗn tạp... Lại nhớ đến cô gái nhỏ đó rồi!

- Mày đi làm lành đi! Không ra tay kịp thì lại hối hận. Mày nghĩ mày thích con bé đó suốt cả đời sao? Mày định phí cả một thời học sinh tươi đẹp thế này à?

Tề Từ Ân không biết có nghe được chữ nào không mà cũng gật gù...

- Tao không biết nữa! Tao cũng không biết tao thích nó đến hết đời hay là chỉ là đoạn thời gian này gì cả!

- Ấy thế mày phải lập tức thổ lộ đi, đừng vui dập lý trí mình bằng những đứa con gái lẳng lơ kia! Con em Dur Tâm nó có ra hồn gì không? Thậm chí cọng tóc cũng không bằng Tôn Noãn Tịch!

Tề Từ Ân cũng ngồi dậy thẳng thắn phát biểu!

- Cậu Lục này! Cậu nghĩ thời 'con tim hứng yêu' có mấy thời bộc phát? Cậu nghĩ có mấy thời chúng ta lại rất thích yêu đương với bạn khác giới! Cho nên là cậu thích ai thì thích đi, tỏ tình đi. Cô ấy phù cậu đi cũng được! Dù sao cũng hà lòng mình rồi! Mai sau muốn nói chỉ sợ người ta đã cao chạy xa bay đi đâu rồi!

- Nếu như cậu còn nói được tức còn uống được. Nào!

Lục Triển Bách dương cốc bia lên trước mặt Tề Từ Ân. Tề Từ Ân sau khi nhìn thấy bất giác cười cười vẫy tay coi như tiễn nó đi.

- Triển Bách có ai như cậu không? Còn nói được chưa không phải chưa say! Tôi say quá, say quá!

Tề Từ Ân bắt đầu ' giả chết '

Lục Triển Bách thôi dùng ánh mắt ' hỏi đều ' ấy đi. Tiếp tục nhìn về chân trời xa xăm tối đen kia.

Thử hỏi con người cuộc đời chung tình yêu đương mấy người? Mấy thời để ta yêu đương?

Xem ra phải nhanh tay mới được!

- -----

Mn ơi xin lỗi vì để mn đợi lâu, bận học quá mà. Mn cố gắng ủng hộ nha, like, bỏ phiếu nhé

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: #x27;Con Dâu #x27; Không Phạt Lòng #x27;Mẹ Chồng#x27;!

Lục Triển Bách lững thững mang va li ra cốp xe. Đây là thứ 7 nên mọi học sinh đều được về nhà, quan trọng lần này chính là được nghỉ một lèo đến thứ 3! Đây chính là niềm vui phấn khởi của các học sinh mỗi khi về nhà!

Tôn Noãn Tịch cũng vậy. Mang ba lô lóc cóc ra cổng đợi ba đón như thứ 7 mọi ngày.

Bỗng chuông điện thoại vang lên bên túi phải của quần.

- Tịch Tịch à con? Ba xin lỗi, hôm nay ba bận việc không lên đón con được, ba xin lỗi. Nhưng ba đã nhờ bác Lục rồi. Con cùng chú Lục về nhé!

Tôn Noãn Tịch vốn rất thông cảm cho ba. Ba là ba cô nên cô biết ba rất bận, bận đến tối tăm mặt mũi sau mấy năm ba thăng chức và được nhiều người tin tưởng nên ba càng bận. Việc ba đi đón cô dù chỉ 1 tiếng cũng là quá đủ rồi!

- Vâng!

Cô cúp máy xong một chiếc xe thể thao đỗ sẵn trước mặt.

Chú Lục vẫy vẫy cô lên xe, cô nhìn đằng sau chính là tên Lục thói tha. Cô lại nhìn ra ghế lái phụ. Cô Tiểu Mạn đang tươi cười niềm nở nhìn cô ' con gái hàng xóm '.

Cô đi lên xe ngồi sát phía cửa sổ, cũng như Lục Triển Bách vậy!

Trong khoảng không cảm tưởng như nín thở Tần Tiểu Mạn vội vã thay đổi không khí.

- Noãn Tịch con đã học ở đây sắp hết học kì 1 rồi nhì, đã thích nghi với đời sống ở đây chưa?

Cô cười cười...

- Con đã thích nghi rồi ạ!

Tôn Noãn Tịch cô từ bé đến lớn, quá trình trưởng thành đều nằm trong mắt Tần Tiểu Mạn, cuộc đời dài đằng đẵng như thế mà chưa bao giờ cô làm phật lòng người di - Tiểu Mạn này, nói cách khác chính là trong mắt Tần Tiểu Mạn chưa bao giờ khiến cô chê lấy một điểm nào!

Quả là sự giáo dục của Tôn Từ Vũ và Mộc Lạc Hiên rất tốt, dù có bận bịu như bảo vẫn giám sát con bé rất tốt. Chỉ có nhìn đứa con gái nét na nhà bên, Tần Tiểu Mạn mới thấy con mình thật kém xa... Ngay cả cái tính dịu dàng với con gái cũng không có, tại sao tên con zai thú kia lại giống cha nó thế? (thể ngày xưa sao bà lại lấy ông Lục làm gì?)

Tôn Noãn Tịch liếc sang Lục Triển Bách đang ngoái nhìn cửa sổ. Anh ấy thả nhìn quang cảnh còn hơn là nhìn cô sao? Tên này, vuốt mặt phải nể mũi tý

chứ! Thích chơi, không chơi thù là không chơi. Tên này, thật vô tâm quá mức!

Tôn Noãn Tịch thôi nhùn tên Lục thúì kia.

Hức, người không nhìn ta, ta cũng không nhìn người làm gù chi đau con mắt của ta!

Tôn Noãn Tịch về đến nhà đã là chuyện của 15 phút sau!

- -----

- Mẹ!

Tôn Noãn Tịch chạy ầm ầm đến ôm lấy Mộc Lạc Hiên. Đây chính là tình mẫu tử!

- -----

Mn oi, mk buổi chiều mk ik hk nên ki ra chap mn thông cảm a

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Nhà? trên thành phố a?

Tôn Noãn Tịch vừa về nhà đã ôm chầm lấy mẹ.

Từ lâu cô đã mơ tưởng đến bữa cơm tối bên gia đình rồi (mới có 1 tuần mà chị làm quá)

Bữa cơm thịnh soạn nhanh chóng bày trên bàn. Oa tôm chiên, sườn xào chua ngọt, thịt kho tàu... Oa toàn là những món cô thích!

Nhưng... Nào ngờ...

- A anh Lục, chị Lục! Đúng lúc thật đấy, nhà em mới vừa dọn cơm xong!

Lục Triết Xâm cùng Tần Tiểu Mạn sang chơi với nhà cô, đúng là vui thật. Nhưng vui sao được khi.... Đằng sau là Lục Triết Bách!

Vui có vui, mừng có mừng.... Nhưng lại ghét cái lạnh lùng dưng dưng ấy!

Thật ghét cái mặt chó đó mà!

(hê hê đừng ném đá nha)

- Noãn Tịch! Con không sắp cơm còn đứng tần ngần ở đây làm gì?

Cô... Hoàn hồn!

.....

Đã 5 p bữa cơm diễn ra!

Không khí nhộn nhịp, tiếng trò chuyện rinh cả lên. Nhưng! Chính 2 người bạn trẻ lại im lìm, cùng lẩm nói với phụ huynh một chút!

- Tôm Hấp nè, sao con không ăn? Hay ăn tôm chiên? Đây là nấy món con thích đó!

Tần Tiểu Mạn không phải không thấy mối quan hệ rạn nứt giữa ' con dâu ' và con trai mình, đã nửa năm học trôi qua mà bọn chúng vẫn ' không thăm nhìn nhau lấy một cái ' như này. Thì bà làm sao mà có con dâu đây?

Tôn Noãn Tịch hơi bất ngờ khi Tần Tiểu Mạn vẫn còn nhớ sở thích của mình!

- Vâng! Di! Hôm nay đi ăn cho đủ nhé!

Noãn Tịch từ bé đã luôn như vậy. Hề mà cô Lục hỏi thì cô sẽ trả lời như này!

- Tịch Tịch, con ăn một chút dạo này người gầy, không tốt!

Mạ cô gấp vào bắt một ít ra xanh, một miếng thịt kho tàu.

- Có phải do áp lực học tập? Ở đây kiến thức nặng nhọc lắm đó!

- Không sao! Con cũng bắt kịp kiến thức, chỉ là... Thức ăn ở đây không hợp khẩu vị!

Thực ra cantin trường cô có rất nhiều món, vì là trường trọng điểm mà đa phần đều là những con ông cháu cha không thể mà làm ăn vớ vẩn được! Nhưng vấn đề không phải đồ ăn mà là cô quá kén ăn. Dù đã ở đây đến nửa năm học nhưng vẫn không ăn được món gì ngoài mẹ và chú Lục nấu!

Mà ra nhà hàng hoặc ăn cơm hộp thù khá tốn kém rồi!

- Thật hay! Ông xã, anh nói xem chúng ta có thể đem Tịch Tịch và Tiểu Bách nhà ta về nhà, để chăm lo cho chúng không?

Lý Mộc Hiền gật gù. Thật sự để con bà giao phó cho nhà trường thật không an tâm, mà con bà lại rất kén ăn chỉ có tay bà và chú Lục nấu nó mới trôi xuống bụng được!

Nhân dịp Lục Triết Sâm và Tần Tiểu Mạn chuẩn bị lên thành phố A thuận tiện cho công việc, và lại lên đó chăm sóc con trai.

Vấn đề mua nhà trên thành phố A của Lục gia đã lâu nhưng cô bây giờ mới biết!

- Anh Tôn chị Tôn. Tôi nghĩ 2 người cùng chúng tôi lên thành phố, thuận tiện cho việc làm, vừa chính tay mình chăm sóc con cái. Mảnh đất tổ tiên này vẫn giữ lại, đến dịp nghỉ nào đó chúng ta cùng về!

Nhà cô? Cũng có nhà trên thành phố A?

Bây giờ cô mới biết!

- -----

Mệt quá! Áp lực học tập dồn nén quá rồi! Nhưng nhìn thấy mấy bạn bình luận, ủng hộ mình nên mệt mỏi chắc cũng tiêu tan đằng mây nào rồi. Haha

Ủng hộ mk nha mn!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Trả lại cho em...

Tôn Noãn Tịch về phòng mà trong lòng ngồn ngàng những suy nghĩ!

Ai giải thích cho cô đi mà!

Nằm vật lên giường, nhìn trần nhà trắng muốt kia. Oa thật cô đơn.

Cô ngoái nhìn cửa sổ. Đây chính là thói quen khó bỏ của Tôn Noãn Tịch. Bên cửa sổ vẫn hắt tia sáng sang cô.

Anh ấy chưa ngủ?

Anh ấy vốn là người quy củ, rõ là người có quy luật nhưng lần này lại phá lệ?

Tôn Noãn Tịch theo phản xạ chạy đến đó. Nhẹ nhàng đẩy cửa sổ sang bên.

Thật sự chưa ngủ?

Lục Triển Bách quay lưng về phía cửa sổ, đương nhiên sẽ không thấy cô.

Cô lúc này áp úng chân cả tay.

Bản thân không tự chủ chạy đến.... Như là nhìn thấy anh bước chân không kiểm soát mà đi về anh...

Nghe thấy tiếng bước chân, cậu quay lại!

Thân hình mảnh khảnh ấy rơi vào người cậu. Mái tóc chìa vào người cậu...

Đã lâu cậu chưa từng được hưởng thụ cảm giác này. Thỏa mãn có, phức tạp có...

Tôn Noãn Tịch cô không hiểu sao lúc này lại bật khóc! Có phải dồn nén tâm tư qua bao nhiêu thứ anh ấy trắng hoa?

Cô như này có phải ghen? Ghen với cuộc nói chuyện giữa anh và cô gái bên kia màn hình.

Lục Triển Nách mỉm cười, vai dần truyền đến một tầng lớp nược ấm.

Cô khóc rồi... Anh ấy thật sự không dỗ cô?

Cô đã hạ mình xuống lắm rồi!

Anh đứng yên ôm cô gái nhỏ đến ngực anh...

Không! Anh như này là đang dỗ cô?

- Anh thật... Quá đáng... Mà!

Cô mếu máo trong gương mặt ướt sũng.

- Anh..

Lục Triển Bách lúc xưa cũng vậy bây giờ cũng vậy, chẳng biết phải dỗ dành con gái nhà người ta sao cho hết khóc!

- Anh! Đồ trắng hoa! Đồ lăng nhăng, đồ yêu nghiệt, đồ...

Cô tức đến nổi... Không muốn nói nữa.

- Được rồi là anh sai! Là anh sai!

- Anh tưởng anh nhận sai bằng mồm thì được chắc! Mau trả lại đây!

Cô phốt luôn nước mắt! Nhìn thẳng vào con ngươi người con trai trước mặt.

Lục Triển Bách há mồm. Hoàn toàn không hiểu gì nữa!

- Trả? Trả gì?

- Trả lại sự trong sáng của em, trả lại lý trí lẫn con tim của em! Vì anh mà chúng không nghe lời em nữa rồi!

Con ngươi Lục Triển Bách sáng ra... Cô như này có phải đang tỏ tình anh không?

- Ý em là...

- Phải, em thích anh!

- -----

Hú! Bao nhiêu 'năm' ngược của mấy chế cuối cùng hết rồi ne! Nhưng còn nhiều cái ngược lắm ó a!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Hảo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Em là người của anh. Do chính tay anh đóng dấu!

Câu nói 'Em thích anh' của Tôn Noãn Tịch cứ lặp đi lặp lại trong đầu của Lục Triển Bách khiến cậu cảm giác rất mơ hồ. Cậu thà tin đây là mơ chứ không phải sự thật.

Nhưng sự thật chỉ trong 5 phút ngắn ngủi của buổi đêm đã khiến cậu chao đảo trong nháy mắt!

Tôn Noãn Tịch mặt đỏ bừng bừng, ai trong tình cảnh này lại không ngại cho được?

Cô gấp gấp quay đầu định về phòng. Bước chân đầu tiên có chút lưỡng lự! Nhưng càng về sau nhận thấy Lục Triển Bách không có ý níu kéo mình lại. Cô quay lại nhìn vào khuôn mặt đang cúi gầm của anh ấy! Cô không nhìn thấy biểu cảm của anh ấy!

Anh ấy đang tức? Hay đang giận? Hay lại kiêu có nữa đây? Liệu anh ấy có từ trời cô?

Anh ấy thật sự không giữ cô lại!

Xem ra cô tổn thời gian, tổn tâm tính mà đi ' thích ' một tên như này!

Cô chưa từng thú nhận mình 'ngu' như lúc này! Cuộc đời cô chưa từng thấy bản thân ê chề như lúc này! Bản thân cô thật chỉ là trò cười?

Thật nực cười mà!

- Cứ xem như em chưa nói gì đi!

Cô quay đi...

10 bước qua đi cô đã đến bức tường, chỉ cần nhảy một cái thôi, xem như cô và anh ấy lấy cái bạn bè còn không giữ nổi! Một cái nhảy qua bên kia tường sẽ chính thức cả hai không liên quan đến nhau!

Anh ấy thật sự không muốn níu lại?

Đưa đôi tay nắm vào thành cửa sổ làm điểm tựa! Cũng xem như chúng ta chưa có gì!

Bỗng chốc... Một lực đẩy ở đằng sau mạnh đến cỡ... Lôi cô lại!

- Ừm...

Môi ấm áp, ướt nóng trên khuôn mặt lãnh khốc ấy đã ở trước mặt cô...

Đôi môi của anh bao phủ lên đôi môi bé nhỏ của cô.

Cô mặt đỏ lừ lên khi hiểu ra anh đang làm gì với mình.

Lục Triển Bách hôn ngẫu nhiên lên đôi môi anh đào bắt đầu xung của cô gái bên dưới kia. Anh quan tâm gì chứ! Chỉ cần quan tâm cô gái Tôn Noãn Tịch này, ngay tại lúc này đang làm tim anh nóng, đang hừng hực lửa cháy!

Anh hôn cô đến khi cô... Thật sự hết không khí rồi thì thôi.

Tôn Noãn Tịch cô người mềm nhũn, chân đứng không vững mà chỉ dựa vào người anh.

Bên anh, đôi vòng tay rộng rãi kia, đôi vòng tay kia ấm áp mà che chở cô làm cô có cảm giác an toàn.

Anh ôm lấy cô chặt đến mức chủ sợ bỏ ra là người con gái dưới thân anh sẽ chạy xa mất... Anh chỉ sợ bây giờ không làm rõ thành ý cô ngốc này sẽ không hiểu anh!

- Em xem, em có vô trách nhiệm không? Tò tình với người ta, mấy giây xong liền nói ' coi như chưa nói gì ', em cần gì phải vô tâm như thế?

- Em coi anh như trò đùa sao? Anh cũng có giới hạn mà. Tôn Noãn Tịch! Anh nói cho em biết: không phải cứ nói bằng lời thể hiện bằng khuôn mặt mới là thể hiện yêu đương, mà thể hiện cả bằng hành động!

- Anh không mong những gì anh vừa làm em không hiểu! Anh biết anh sai, anh biết là anh không đứng trong mấy tháng qua, anh sẽ bù đắp cho em!

- Nhưng không phải vì chuyện này mà em giận anh, đến tỏ tình cũng làm cho anh ngỡ ngàng! Anh muốn tuyên bố với em!

- Em từ nay sẽ là người của anh! Chính tay anh - Lục Triển Bách này là người chính tay đóng dấu! Em từ nay chính là không được lên phén đến thẳng nào!

- -----

Cần phiếu gấp a. Mk sẽ đợi truyện được 350 phiếu thì sẽ đăng chap nha. Mn đừng trách mk bởi mấy bộ truyện ' ra đời ' cùng truyện này đã rất nổi rồi lại có số phiếu khủng nữa nên hơi tui!

Mn oi sân xi nhau chút nha ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tôn noãn tịch ghen!

Tôn Noãn Tịch chần chọc trên chiếc giường mà không tài nào ngủ được! Tại sao chứ! Chỉ trong 1 buổi tối thôi mà sao lăm chuyen thế này?

Cô mỗi khi nhắm mắt lại xuất hiện hình ảnh của Lục Triển Bách. Hức, tuyên bố chủ quyền có cần gay gắt như vậy không?

Tôn Noãn Tịch trên giường lật qua lật lại như con sâu. Thân nằm trên giường mà đầu óc cứ quay quay sang bên kia. Cô thực sự muốn biết bây giờ anh ấy làm gì, đã ngủ chưa?

Tôn Noãn Tịch cười cười rồi nụ cười tắt phụt đi. Cô lại nhớ đến một đám ' bạn gái ' của Lục Triển Bách.

Con điên thật sự bốc lên đến não. Cô không ngăn ngại mà phi thẳng xuống giường, tức tốc trong nháy mắt đã xuất hiện ở phòng của Lục Triển Bách.

Cô đẩy chính thức tróc gian!

Lục Triển Bách từ khuôn mặt vuông góc với máy tính quay ra phía cô mỉm cười.

Nụ cười của anh ấy ấm áp suýt nữa làm cô quên mất chủ đích của mình nửa đêm nửa hôm đi sang nhà ' bạn trai'

Cô tiến gần đến trước mặt anh.

- Mới xa có 2 tiếng mà đã nhớ anh rồi?

Lục Triển Bách nở nụ cười ' đều ' đến mức không thể tả nổi!

- Em đến đây để tróc gian!

Cô hùng hổ xông sang bên này chứng tỏ có một việc về anh đã làm cô bất bình!

- Tróc gian? Anh có gian đầu mà tróc!

Anh vội vàng đứng dậy.

Anh không muốn một lý do cớ con mà khiến ' thiên đường ' của anh vừa mới tạo lập được 2 tiếng đã thành một địa ngục!

- Anh! Anh cóc mấy người bạn gái! Em cho anh 3 phút để nói!

Lục triển Bách lúc này mới biết, hóa ra cô ghen bóng ghen gió!

- Anh chưa từng có bạn gái!

Tôn Noãn Tịch vẫn giữ thái độ như nãy, gân cổ lên cãi cho bằng được!

- Anh nói dối! Đồ nói dối, anh hẹ hò với mấy người lận! Mau nói nhanh!

- Em tin mấy cái ' báo lá cải ' đấy làm gì! Anh thề có trời đất biết anh chưa từng có bạn gái! Anh chỉ trung thành trong 4 tháng rưỡi qua nghĩ về em!

- Anh lại nói dối, chính mắt em nhìn thấy anh cùng... Ừm.

Trong đêm nay cô đã 2 lần bị cưỡng hôn rồi đó! Cô thật muốn nhìn Lục Triển Bách ra làm canh!

Hắn nhẹ nhàng luồn lưỡi vào miệng cô quét sạch sẽ! Tên này! Thật muốn chém hắn!

Lục triển Bách hôn xong không để cho 1s qua đi liền giải thích!

- Anh chưa có người yêu chỉ là mấy người đó đến tìm anh! Mấy người đó đến làm phiền anh nên anh phải nói rõ cho bọn đó hiểu! Em phải tin anh!

- Mấy người đó đến tìm anh mà anh không biết phản đối gay gắt mà lại huyền thuyên cùng mấy người ấy ở công viên, ở quán cà phê?! Anh thật biết giải thích mà!

- Em phải tin anh! Đây anh cho em xem! Đây là số tin nhắn anh đã từ chối họ!

Lục Triển Bách mở một tập tin, bên trong đó chính là những tin nhắn mà mấy cô gái đó cô cura đồ Lục Triển Bách!

Tôn Noãn Tịch xem xong cảm thấy ái ngại về thái độ gay gắt của mình! A nhục quá mà!

Lục Triển Bách nhìn vẻ mặt xụ của Tôn Noãn Tịch vui vẻ véo má cô!

- Em xem! Em không tin anh!

- Em... Xin lỗi!

Lục Triển Bách ôm Tôn Noãn Tịch chặt hơn nữa.

- Nhưng em nhìn thấy anh cười với bọn họ!

- Tịch! Em thấy anh cười với người khác là anh thích người khác sao? Kiểu ghen của em quá đặc biệt rồi!

Tôn Noãn Tịch bỗng chốc giật mình. Cô ghen? Cô ghen sao?

Hóa ra đây là cảm giác ghen sao? Hèn chi anh ấy thấy cô đi cùng Dương Phong liền tổn cả một tuần theo dõi! Nhưng cô không thể đồng ý mình ghen được. Mất mặt quá!

- Em không ghen!

- Em ghen rõ ràng luôn nè.

Lục Triển Bách nhìn khuôn mặt đỏ lựng của cô, hihi đáng yêu chết mất!

Tôn Noãn Tịch chính thức vì anh mà ghen nhảy dựng nóc nhà! Sao lại không vui cho được!

- -----

Oa mn oi! Mn thật tích cực a, có qua 1 buổi chiều đã lên 1 trăm phiếu rồi! Cảm ơn mn, bây giờ truyện chúng ta cần lượt like gấp a, đủ 350 lượt like mk ra chap nha.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Che mắt thiên hạ!

Tron căn phòng trầm lặng có tiếng nói khẽ bên tai... Lý Mộc Hiến đang được bên vòng tay của Tôn Từ Vũ. Hai ông bà theo thói quen cứ trước khi ngủ chính là nói chuyện sự đời. Tôn Từ Vũ giọng nói trầm thấp sâu lắng cùng vợ nói chuyện về quá khứ, cùng nói chuyện về những tháng ngày cùng vợ chạy trốn, cách xa Tôn gia...

Ngày cưới Lý Mộc Hiến về chính là trong những ánh mắt khinh miệt của gia đình 2 bên. Họ chê cô thấp kém dù là một tiểu thư đài các có gia cảnh như anh, họ chê cô không phải là con người xứng đáng cùng anh trên con đường đời, đừng nói đến chuyện cùng Tôn Từ Vũ 'cưỡi ngựa chạy đầu đàn Tôn gia'. Sự chê bai cả Tôn Gia và Lý gia dồn ép 2 người phải chia tay. 2 con người chịu ràng buộc trong một thời gian dài... Họ cảm tưởng họ sắp không thể ở bên nhau được nữa...

Căn bản không phải tại Tôn Từ Vũ cũng không phải Lý Mộc Hiến mà chính là phận đời đã cho 2 người sinh ra không đúng nơi. Lý gia và Tôn gia từ mấy đời đã rất kiên kỵ lẫn nhau, trên mặt thương trường cũng tranh chấp quyết liệt! Nên dù có miễn cưỡng họ cũng sẽ không cho qua! Đó là điều khẳng định đầu tiên mà Tôn gia chính mồm khẳng định với Lý Mộc Hiến!

Tôn Từ Vũ lúc ấy lại rất yêu sâu đậm với Lý Mộc Hiến mà dứt mãi không ra, đành quay đầu bất chấp mọi 'rào cản' mà chạy về phía Lý Mộc hiến!

Tôn Từ Vũ lúc ấy không biết bản thân hiện tại đã vứt bỏ bao nhiêu thứ, không biết mình vứt chính là cuộc tranh chấp giành ghế vàng của Tôn gia, chính là bỏ cả một sự nghiệp to lớn ấy mà đi theo một người con gái đã bị đá ra khỏi Lý gia!

Anh đã lựa chọn rồi, mọi thứ kia được gọi là sự nghiệp dần rồi sẽ không theo chúng ta riêng chỉ có người bạn đời mà mình dùng cả cuộc đời để lấy ra đánh cược ấy mới là thứ đi theo mình đến tận cùng của thế giới!

Năm đó cô và anh chạy chốn sau những lần truy đuổi của Tôn gia, dù khó khăn thế nào họ vẫn bên nhau...

Lý Mộc Hiến lúc này đã là năm nhất đại học, thật sự rất mệt mỏi. Còn anh thì vẫn học ngành Luật như trước.

Nhớ lại lúc ấy chính pong cũng cảm thấy mình thật tài giỏi khi thuyết phục mẹ của mình. Ông đã năn nỉ đủ 3 ngày 3 đêm để được đi vào ngành Luật như bây giờ. Nghĩ lại cũng thật tài tình!

Lý Mộc Hiên lúc đó tình cảnh khổ sở bị chính ba mẹ, anh trai của mình đá khỏi nhà, trên người lại không có lấy nổi 1 nghìn!

Tôn Từ Vũ lúc bấy giờ mới thăm lấy cái khổ nhưng ông vẫn chống đỡ cho Mộc Hiên.

Bằng ấy năm ấy sống trong cảnh chui lủi cuối cùng Lý Mộc Hiên cũng ra trường và đi làm. Cô may mắn hơn các bạn học khác chính là vừa ra trường đã có việc làm chờ sẵn mà không biết rằng chỗ ngồi của cô chính là công sức của Tôn Từ Vũ đã nhờ cậy bạn chắt chiu.

Họ sống một năm bên nhau như vậy, gom góp tiền tài đủ chút ít để làm đám cưới thì một ngày nọ có 1 lá thư từ Tôn gia gửi đến!

Tôn Từ Vũ về đến cổng bên trong quần gia chạy ra, mừng rỡ chào đón...

Tôn Từ Vũ đến sảnh chính thì bà Tôn chính là mẹ của Tôn Từ Vũ và đằng sau chính là anh hai Tôn Từ Dật đứng nép về một bên.

- Ta tưởng con còn bỏ ta đi theo con hồ ly kia đến quên cả mẹ của con luôn rồi!

- Mẹ! Con không cho mẹ có quyền xúc phạm cô ấy như vậy!

Bà Tôn nghe vậy ánh mắt hắt lên tia lửa cảm giác như muốn đốt cả thế giới!

- Nó là vợ của con sao? Một khi nó mang họ Lý chính là kẻ không đội trời chung với chúng ta!

Bà ta điên tiết từng cử chỉ hành động đều thể hiện cả.

- Cô ấy là vợ con, dù sớm dù muộn cô ấy cũng là vợ con!

- Anh! Thật sự là, tôi không có dạy anh cách ương bướng như vậy mà! Có phải con quý đó nó bùa mê thuốc lú anh rồi không?

- Chỉ lần này nữa con nói. MẸ KHÔNG ĐƯỢC XÚC PHẠM VỢ CON!

Anh hét lên chứng tỏ sự tức giận trong anh bùng nổ ra..

- Mẹ gọi con về đây hóa ra là để nói chuyện này sao? Vậy xin phép con đi trước!

Một hai ba bước chân đi...

- Anh đứng lại tôi vẫn còn chuyện muốn nói với anh, anh nghe xong muốn sao thì sao!

Bà Tôn tiến lại gần...

- Vì nó mà gia đình chúng ta bị mất thanh danh bị mang tiếng rằng ta là người này nọ. Cho nên ta muốn con dẫn nó về đây tổ chức hôn lễ! Để che mắt toàn dân thiên hạ!

Lời bà ta nói ra là Tôn Từ Vũ chết sững người! Nếu đem Lý Mộc Hiên về đây có phải là dẫn mợ pò ì vào hang cọp không?

- Con biết đấy, thanh danh của Tôn gia không dễ dàng bị dấy bẩn như vậy, lần này dù có 100 cái mạng của Lý Mộc Hiên cũng không thể trả lại cho Tôn gia đâu!

.....Tron căn phòng trầm lặng có tiếng nói khê bên tai... Lý Mộc Hiên đang được bên vòng tay của Tôn Từ Vũ. Hai ông bà theo thói quen cứ trước khi ngủ chính là nói chuyện sự đời. Tôn Từ Vũ giọng nói trầm thấp sâu lắng cùng vợ nói chuyện về quá khứ, cùng nói chuyện về những tháng ngày cùng vợ chạy trốn, cách xa Tôn gia...

Ngày cưới Lý Mộc Hiên về chính là trong những ánh mắt khinh miệt của gia đình 2 bên. Họ chê cô thấp kém dù là một tiểu thư đài các có gia cảnh như anh, họ chê cô không phải là con người xứng đáng cùng anh trên con đường đời, đừng nói đến chuyện cùng Tôn Từ Vũ 'cưỡi ngựa chạy đầu đàn Tôn gia'. Sự chê bai cả Tôn Gia và Lý gia dồn ép 2 người phải chia tay. 2 con người chịu ràng buộc trong một thời gian dài... Họ cảm tưởng họ sắp không thể ở bên nhau được nữa...

Căn bản không phải tại Tôn Từ Vũ cũng không phải Lý Mộc Hiên mà chính là phận đời đã cho 2 người sinh ra không đúng nơi. Lý gia và Tôn gia từ mấy đời đã rất kiên kỵ lẫn nhau, trên mặt thương trường cũng tranh chấp quyết liệt! Nên dù có miễn cưỡng họ cũng sẽ không cho qua! Đó là điều khẳng định đầu tiên mà Tôn gia chính mồm khẳng định với Lý Mộc Hiên!

Tôn Từ Vũ lúc ấy lại rất yêu sâu đậm với Lý Mộc Hiên mà dứt mãi không ra, đành quay đầu bất chấp mọi 'rào cản' mà chạy về phía Lý Mộc Hiên!

Tôn Từ Vũ lúc ấy không biết bản thân hiện tại đã vứt bỏ bao nhiêu thứ, không biết mình vứt chính là cuộc tranh chấp giành ghế vàng của Tôn gia, chính là bỏ cả một sự nghiệp to lớn ấy mà đi theo một người con gái đã bị đá ra khỏi Lý gia!

Anh đã lựa trọn rồi, mọi thứ kia được gọi là sự nghiệp dần rồi sẽ không theo chúng ta riêng chỉ có người bạn đời mà mình dùng cả cuộc đời để lấy ra đánh cược ấy mới là thứ đi theo mình đến tận cùng của thế giới!

Năm đó cô và anh chạy trốn sau những lần truy đuổi của Tôn gia, dù khó khăn thế nào họ vẫn bên nhau...

Lý Mộc Hiên lúc này đã là năm nhất đại học, thật sự rất mệt mỏi. Còn anh thì vẫn học ngành Luật như trước.

Nhớ lại lúc ấy chính pong cũng cảm thấy mình thật tài giỏi khi thuyết phục mẹ của mình. Ông đã năn nỉ đủ 3 ngày 3 đêm để được đi vào ngành Luật như bây giờ. Nghĩ lại cũng thật tài tình!

Lý Mộc Hiên lúc đó tình cảnh khổ sở bị chính ba mẹ, anh trai của mình đá khỏi nhà, trên người lại không có lấy nổi 1 nghìn!

Tôn Từ Vũ lúc bấy giờ mới thăm lấy cái khổ nhưng ông vẫn chống đỡ cho Mộc Hiên.

Bằng ấy năm ấy sông trong cảnh chui lủi cuối cùng Lý Mộc Hiên cũng ra trường và đi làm. Cô may mắn hơn các bạn học khác chính là vừa ra trường đã có việc làm chờ sẵn mà không biết rằng chỗ ngồi của cô chính là công sức của Tôn Từ Vũ đã nhờ cậy bạn chắt mình.

Họ sống một năm bên nhau như vậy, gom góp tiền tài đủ chút ít để làm đám cưới thì một ngày nọ có 1 lá thư từ Tôn gia gửi đến!

Tôn Từ Vũ về đến cổng bên trong quần gia chạy ra, mừng rỡ chào đón...

Tôn Từ Vũ đến sảnh chính thì bà Tôn chính là mẹ của Tôn Từ Vũ và đằng sau chính là anh hai Tôn Từ Dật đứng nép về một bên.

- Ta tưởng con còn bỏ ta đi theo con hồ ly kia đến quên cả mẹ của con luôn rồi!

- Mẹ! Con không cho mẹ có quyền xúc phạm cô ấy như vậy!

Bà Tôn nghe vậy ánh mắt hắt lên tia lửa cảm giác như muốn đốt cả thế giới!

- Nó là vợ của con sao? Một khi nó mang họ Lý chính là kẻ không đội trời chung với chúng ta!

Bà ta điên tiết từng cử chỉ hành động đều thể hiện cả.

- Cô ấy là vợ con, dù sớm dù muộn cô ấy cũng là vợ con!

- Anh! Thật sự là, tôi không có dạy anh cách ương bướng như vậy mà! Có phải con quý đó nó bùa mê thuốc lú anh rồi không?

- Chỉ lần này nữa con nói. MẸ KHÔNG ĐƯỢC XÚC PHẠM VỢ CON!

Anh hét lên chứng tỏ sự tức giận trong anh bùng nổ ra..

- Mẹ gọi con về đây hóa ra là để nói chuyện này sao? Vậy xin phép con đi trước!

Một hai ba bước chân đi..

- Anh đứng lại tôi vẫn còn chuyện muốn nói với anh, anh nghe xong muốn sao thì sao!

Bà Tôn tiến lại gần...

- Vì nó mà gia đình chúng ta bị mất thanh danh bị mang tiếng rằng ta là người này nọ. Cho nên ta muốn con dẫn nó về đây tổ chức hôn lễ! Để che mắt toàn dân thiên hạ!

- Như anh biết thanh danh của Tôn gia đã bị hủy trong vài ba giờ. Dù có 100 cái mạng cũng không đền nổi đâu!

- -----

Huhu vợ chồng chú Tôn bị ngược mất rồi a.

700 phiếu ra chap mới nha

Tôn Từ Vũ về đến nhà liền nhìn thấu Lý Mộc Hiên đang lụi cùi nấu cơm... Thật sự ông không muốn chuyện của ông lại như vậy!

Sau ngày hôm đó cả hai cùng về Tôn gia. Đây chính là sự lựa chọn cuối cùng của cả 2...

Lý Mộc Hiên về đây đã được 3 tháng. Nhưng cô cảm thấy dài như cả 3 năm vậy!

Cô ở Tôn gia đối xử không khác gì đầy tớ vậy. Cô trong mắt mọi người như không khí, cả đám người hầu nhìn cô đều cúi đầu, đứa trẻ con nhìn thấy còn

ném vỏ chuối về phía cô. Quả thực cuộc sống làm dâu thật quá vất vả!

Sau ngày cưới được 10 ngày Tôn Từ Vũ cũng có đề cập đến chuyện ra ở riêng nhưng lại không được sự đồng ý của bà Tôn.

Thảm thoát cũng đã được hơn năm ở đây. Lý Mộc Hiên ngày ngày đi làm tối về dọn dẹp dường như là thói quen đời sống của cô.

Bà Tôn dù rất ghét cô cũng chỉ mánh khéo rồi lườm nguýt, chuyện này đối với cô mà nói là chuyện bình thường so với một cô con dâu che mắt thiên hạ như vậy!

Cuối cùng ròng rã cả 1 năm rưỡi Lý Mộc Hiên chưa có tin vui. Rồi Tôn Từ Vũ đưa cô đi khám thì bác sĩ chỉ bảo cô rất khó thụ thai.

Điều này là một cái đà để cho người người trong Tôn gia bắt đầu chèn ép cô.

- Tôi đã bảo con trai tôi, khuyên ngăn nó lấy cô. Nhưng nó không nghe. Không hiểu sao nó lại chọn một người mà lại không biết đẻ cho nó nó đứa con!

Bà Tôn chan vát lên ngồi uống trà thảo mộc thơm lòng...

Lý Mộc Hiên thấy nết mình sống mũi cay cay....

Tôn Từ Vũ đứng lúc đi làm về, vừa đến sảnh đã nghe thấy câu nói ấy làm anh hóa đá.

Tại sao mẹ anh lại có thể mềm tanh như vậy? Con người với nhau, thậm chí là đàn bà với nhau tại sao lại phân biệt như thế. Nếu không vì anh cô ấy đã không như thế này, cô ấy sẽ không trở thành người giúp việc là tiểu thư đài cát được sống trọn sự che chở của cha mẹ!

Tôn Từ Vũ kh pi ong nói gì vội vàng chạy vào.

- Mẹ! Sao mẹ có thể làm vậy chứ!

- Tôi nói sai sao? Tôi nói con vợ anh không biết đẻ thế nào? Định làm gì tôi sao?

Bà ta hếch mõm lên về phía Tôn Từ Vũ ra oai.

Tôn Từ Vũ lôi vợ mình lên phòng.... Thu dọn đồ đạc rồi không nói một lời bước hẳn xuống dưới kia

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Thất hứa!

Tôn Từ Vũ cùng Lý Mộc Hiên đứng trước cổng Tôn gia. Tay của Tôn Từ Vũ vẫn nắm chặt tay cô không buông.... Chỉ sợ rằng khi bỏ ra sẽ chẳng còn mai sau!

Tôn Từ Vũ dù có ra thế thống nào cũng phải nắm chặt tay vợ mình. Từ mấy năm trước anh xây cơ lập nghiệp ngoài kia cũng chỉ có 2 người dựa dẫm vào nhau. Không cần mấy người đó vợ chồng anh cũng sống rất tốt!

Hai người dẫn nhau đi tìm phòng trọ rồi bắt đầu tiếp tục sự nghiệp....

Đã 1 năm nữa trôi qua Lý Mộc Hiên thật sự thất vọng về bản thân mình. Tại sao cô ròng rã đến 2 năm rưỡi vẫn chưa có 'tin vui'?

Ông trời có phải đang chê trách cô không?

Cô đã uống rất nhiều thuốc thậm chí đi sang nước ngoài khám mà vẫn không được. Bởi vì có đi đâu họ cũng chỉ bảo: Cô có cơ địa khó nên khó có thai!

Lý Mộc Hiên đang dần chìm đắm vào tuyệt vọng..

Nếu đã không có con vậy đừng ràng buộc nhau làm gì!

Lý Mộc Hiên ngồi lên bàn làm việc gõ gõ cái gì đó rồi in sang...

Lần này chính là giấy trắng mực đen!

Đến lúc tan tầm giờ làm cô ngồi phòng khách như mọi ngày chờ chồng mình về. Nhưng lần này chính là thông báo sự việc....

Tôn Từ Vũ về đến cửa nhà vui vẻ nhìn vợ rồi ngồi bên cạnh.

Lý Mộc Hiên chìa chìa tay ra, trên tay cầm một bản giấy.

- Chúng ta.... Ly hôn đi anh!

Lý Mộc Hiên nói xong ánh mắt có chút đau đớn có gì đó ướt ướt...

Tôn Từ Vũ nghe xong đứng người.

Tại sao? Tại sao lại ly hôn? Trong thời gian họ chung sống đã không còn gì vướng bận! Họ vẫn êm đềm như thuở mới yêu kia mà!

- Em không được nói bậy bạ, đi anh pha sữa cho em!

Tôn Từ Vũ đứng dậy kéo tay Lý Mộc Hiên lên...

- Em nói thật! Em thấy mình không xứng đáng làm vợ của anh! Em đã thất hứa! Em đã thất hứa với anh bao lần rồi! Em đã hứa sẽ cho anh đứa con! Em đã hứa sẽ sinh con cho anh.... Nhưng em không làm được! Em không làm được!

Lý Mộc Hiên dù mạnh mẽ đến đâu cũng có lúc mềm lòng cũng có lúc đau đớn!

Cô ôm mặt khóc tức tưởi.

Tôn Từ Vũ lặng lẽ quỳ bên Lý Mộc Hiên.

- Anh cũng thất hứa mà! Anh cũng từng hứa với em sẽ cho em một đám cưới đẹp nhất. Ngày hôm đó anh sẽ cho em là cô dâu đẹp nhất trong đời anh!

- Em thật sự xứng đáng! Em rất xứng đáng! Em là người bạn đời mà anh luôn tự hào với nhiều người! Em thật sự rất xứng đáng!

- Chúng ta cũng không cần phải có con với! Em là cơ địa khó có thai chứ không phải vô sinh! Chỉ cần chúng ta còn sống thì không có cách gì trên đời chúng ta chưa dùng! Chỉ cần chúng ta còn sống, thì vẫn còn hi vọng! Dù 10 năm dù 20 năm anh vẫn có thể chờ...

Tôn Từ Vũ nhẹ nhàng ôm lấy Lý Mộc Hiên vào lòng, để cô tựa vào người mình khóc. Để cho cô biết người đàn ông này sẽ là chỗ dựa lớn nhất của cô, sẽ không bao giờ buông bỏ cô.

Cô bật cười! Cười vì ông trời thực chất lại chẳng lấy hết gì của ai! Ông lấy khả năng có con của cô thì cho cô một người chồng tốt nhất mà cô thấy. Đây là điều mà cô muốn nguyện nhất đời này!

- Vậy nên là! Đừng rời xa anh! Anh không cho phép em nói từ Ly Hôn ở đây!

Anh dần dần dìu vợ mình lên phòng để cô đi nghỉ ngơi!

Tại sao mỗi lần cô sống trong tuyệt vọng thì Tôn Từ Vũ lại đem cho cô một hi vọng! Một hi vọng để cô bước tiếp cùng Tôn Từ Vũ!

- -----

Cầu phiếu a! Cầu phiếu a!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Có thai!

Lý Mộc Hiên ngủ một giấc đến 8 giờ tối....

Cô vội vàng chạy xuống lầu.

Oa cô thật bất cần, khóc xong một trận liền lăn ra ngủ, ngủ đến quên trời quên đất, ngủ đến bỏ đói chồng!

Lý Mộc Hiên vội vàng xuống phòng bếp. Hức! Đập vào mắt cô chính là ông xã quốc dân đang lặn lội bên trong phòng bếp.

Oa thật là đẹp nha!

Cô chạy đến ôm chầm lấy thân ảnh cao lớn kia! Tôn Từ Vũ mỉm cười, hóa ra cô ngốc nhà mình đã tỉnh rồi!

- Anh đang nấu sao? 8h rồi đó!

Lý Mộc Hiên chu môi lên giận giận rồi làm nũng!

- Anh vốn dĩ có thể không cần ăn cơm tối nhưng vì vợ anh! Anh quyết hi sinh tấm thân ngọc ngà này để nấu một bữa cơm 'thịnh soạn' cho em!

Cô thừa biết trong lời nói của anh có chút tự đắc!

Hức! Có luộc rau, rán đậu thôi mà tự đắc gì? Cái này cô thừa sức làm! Nhưng đây là lần đầu tiên anh ấy vào bếp nên cô sẽ ghi nhận công lao mà ngoan ngoãn ăn a!

- -----

Phải nói trong thời gian qua công việc của cả hai rất thăng tiến.

Cô trở thành nhà thiết kế của Ali - người mẫu hot nhất năm. Còn Tôn Từ Vũ sẽ đảm nhiệm một vụ án quan trọng liên quan đến các nhà tỷ phú.

Thời gian cũng gấp rút hơn. Đã 3 tháng rồi họ chưa 'động' vào nhau, họ vốn dĩ cũng muốn ở bên nhau nhưng công việc và thời gian rất ư là ăn ý kết hợp với nhau là cả hai không còn gì ngoài công việc!

Đã nửa năm trôi qua. Giờ họ đã nổi tiếng trong từng lĩnh vực! Cả hai bắt đầu nhận được sự quan tâm hơn về quần chúng! Các đại minh tinh bắt đầu đề ý đến nhà thiết kế Lý Mộc Hiên. Trong giới lý luận có Tôn Từ Vũ! Tuy họ đã nổi tiếng nhưng thời gian đã dần ra hơn những lúc mới bắt đầu nổi tiếng!

Họ bây giờ mới có thời gian dành cho nhau!

Như thường Lý Mộc Hiên cùng Tôn Từ Vũ được nghỉ ở nhà.

Lý Mộc Hiên lồm cồm ngồi dậy, thân mình đau nhức đến nỗi không thể bước ra khỏi giường. Có phải khi đàn ông cầm dục lâu quá sẽ thành ra con sói tinh lâu năm mà lúc nhìn thấy 'tiểu thịt tươi' sẽ nhau cắn đến mức thấm ngấm vào xương con mới không? Thôi, từ nay cô sẽ cho 'sói tinh' nhà cô ăn từng bữa một, mỗi lần cho ít thôi, đỡ đến lúc thân như tách nghìn mảnh như này!

Tôn Từ Vũ mang bát cháo nghi ngút khói mang vào. Vừa nhìn đã biết Tôn Từ Vũ anh đã đổ bao nhiêu công sức vào bát cháo này!

Lý Mộc Hiên mỉm cười. Đã lâu họ không có ở lâu bên nhau được như thế!

Lý Mộc Hiên bò đến Tôn Từ Vũ ý ý muốn ăn.

- Em muốn ăn sao?

'tiểu thịt tươi' gật đầu lia lịa. Ai mà không đói cho được?

Lý Mộc Hiên được chồng đút cho đến vui hơn cả Tết! Đúng là dạng người dễ được thăng thiên.

.....

Đã 1 tuần trôi qua, cuộc sống của cả 2 cũng khá bình thường.

Hôm nay là thứ bảy. Tôn Từ Vũ sẽ về sớm hơn 30 phút.

Vội vàng dọn cơm ra bàn. Bụng bỗng nhiên chuyển đến cơn đau dữ dội, chân bỗng chốc không đứng dậy nổi, bản thân như mang hàng cục đá lớn.

Tôn Từ Vũ về nhà, trong tâm bỗng dưng có điều gì bất ổn... Anh đi vào trong phòng khách, vợ anh không có ở đây. Anh liền đi sang phòng bếp.... Trước mắt chính là cảnh vợ mình sống soài nằm trên nền đá....

Tôn Từ Vũ vội vàng chạy tới. Miệng không ngừng hét hoảng gọi tên vợ.

Không lo nghĩ gì anh liền bế Lý Mộc Hiên lên xe chở cô đến bệnh viện gần nhất!

....

Lý Mộc Hiên đã ở trong phòng đó lần 20 phút, điều này chính là thách thức sự kiên nhẫn của Tôn Từ Vũ.

Cạnh

Tôn Từ Vũ ngẩng đầu lên nhìn thấy người bác sĩ vẩy vẩy mình vào trong.

Trước mắt là Diệp Lục - Người bạn thời đại học của ông cùng vợ mình là Tần Tiêu Huệ đứng bên cạnh!

Đôi vợ chồng cùng nói về Lý Mộc hiên!

Tích... Tách.... Tích.... Tách....

Tôn Từ Vũ đỡ người mấy giây sau lời chúc của Diệp Lục và Tần Tiêu Huệ.

- Anh Tôn! Tôi nói cho cậu biết, cậu được lên làm cha rồi. Bao năm nay vợ chồng cậu hiếm muộn bây giờ chính là có một tiểu bảo rồi đó.

- Chúc mừng! Chúc mừng!

- Vợ tôi.... Có thai rồi sao?

Tôn Từ Vũ chưa hết khỏi kinh ngạc.

- Phải! Vợ anh có thai được 1 tuần rồi. Cô ấy có thai rất yếu cho nên mới suy nhược! Anh bảo chị ấy là làm việc có liều lượng một chút tránh ảnh hưởng đến em bé!

Tôn Từ Vũ như điên như dại chạy tới ôm vợ vừa mới lim dim tỉnh dậy!

- Vợ ơi! Anh cảm ơn vợ! Vợ ơi!

Lý Mộc Hiên vừa tỉnh dậy, vừa mới có ý thức thì bị Tôn Từ Vũ ào ào ôm hôn đến nghẹt thở.

Hai vợ chồng kia vội vàng đi ra khỏi phòng bệnh.

Nhìn thấy vậy họ lại nhớ đến cảnh Diệp Lục khi biết cô có thai chính là vui đến nhảy bay khắp nơi!

- Anh làm sao vậy?

Tôn Từ Vũ mở to mắt.

Chẳng nhẽ này giờ Lý Mộc Hiên không nghe thấy?

- Em không biết sao?

- Không!

Tôn Từ Vũ mỉm cười, ôm càng chặt Lý Mộc Hiên.

- Vợ ơi chúng ta có con rồi, chúng ta có con rồi! Chúng ta có tiểu bảo rồi!

Lần này đến Lý Mộc Hiên. Mắt mở to hết cỡ.

- Em, anh! Chúng ta có con?

- Phải!

Lý Mộc Hiên bắt đầu khóc! Không phải giọt nước mắt tuyệt vọng mà đây chính là giọt nước mắt hạnh phúc.

Hóa ra cô có con, cô có thể có con!

Cả hai người ôm nhau hồi lâu liền xuất viện.

- -----

Thật sự không dấu được quần chúng! Họ nhìn thấy cái bụng 2 tháng của cô cộng với việc cô tuyên bố nghỉ ngơi một thời gian thì mọi người đều đoán chắc cô có thai.

Sự việc này quần chúng biết đương nhiên Lý gia, Tôn gia đều biết!

Tôn gia lúc này chính là không còn gì ngoài bất ngờ hơn!

Kinh tế của Tôn gia ngày một sa sút trầm trọng, lúc này tập đoàn không còn sự lựa chọn nào ngoài bán cổ phần rồi chính thức tay không!

Con người ấy à! Chính là thứ khó nói trước. Nếu con người đã vậy thì tương lai càng khó nói trước hơn! Đừng tự cho mình là ngọc ngà kim cương, đừng cho rằng mình sẽ sống mãi trong gấm nhung lụa là! Đừng cho rằng những con người dù bé nhỏ nhưng chí hướng của nó lại lớn những tên nhà giàu

chỉ biết hắt hủi con cái, tự cho con mình là vàng mà con người ta không khác gì dè lau!

- -----

Mn oi cần phiếu gấp cần phiếu gấp được 500 phiếu mk sẽ đăng chap nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chẳng ai nợ ai!

Thâm thoát Tôn Noãn Tịch đã 2 tuổi. Cô từ bé đã là tiểu bảo, nuông chiều mà rất ư dễ thương. Cuộc sống của thành phố A của cô chỉ 2 năm. Trong 2 năm đó cô không biết người thân của mình là ai ngoài ba mẹ!

....

Một buổi sáng đầu thu đẹp đẽ ấy gia đình cô ở nhà như mọi khi, ấm áp quanh gian phòng bếp.

Bố cô vốn là một người hành nghề liên quan đến an ninh thường thường xem những bài báo mới!

Trên báo là những tin tức mới lạ mới có.

Ông đang thưởng thức tách cà phê nóng hổi.

Tạch! Ông vội vàng đặt ly cà phê lên bàn, mắt chăm chăm vào tờ báo.

Tin tức mới nhất: Tôn gia chính thức rút lui khỏi chiến trường thương mại! Sau khi rút khỏi giới thương trường cả nhà Tôn gia tự sát!

Tôn Từ Vũ không tin trước mắt mình đang đọc cái gì!

Lý Mộc Hiên bế con gái xuống cho con uống sữa.

- Anh sao thế?

Thú thật, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy chồng mình mắt mở to thao láo nhìn báo! Trong báo có cái gì mà anh ấy nhìn đến vậy?

Cô cầm tiếp tờ báo. Sắc mặt trắng bệch như không còn giọt máu.

Cả hai vội vàng sấm sữa rồi lên xe về trấn Z.

....

Về đến căn nhà, ở đây đã trở thành một chiến trường hỗn loạn, các tay nhà báo săn tin tới những người công an cảnh sát tất bện vây quanh.

Gia đình anh xông vào.

Một tên công an nhìn qua cách ăn mặc cũng biết là người có chức vụ cao.

- Anh là con trai thứ hai của bà Tôn phải không?

- Phải!

Tôn Từ Vũ vội vàng gạt đầu.

Tên công an kia chia ra một tờ giấy. Xem ra lúc trước khi chết đây chính là nguyện vọng cuối cùng của Tôn gia.

Tôn Từ Vũ cầm lấy tờ giấy vội vàng mở ra xem.

Trong tờ giấy đó chính là giấy di chúc.

' tôi muốn chuyển nhượng hết tài sản cho đứa con trai thứ 2 của tôi, Tôn Từ Vũ! '

Tôn Từ Vũ đứng sững người, chân tay bủn rủn lên.

Ông cùng vợ con chạy vào nhà bắt gặp chính là xác 2 mẹ con Tôn đang treo lơ lửng giữa không trung...

Cuộc đời ai biết trước được chữ 'ngờ'!...

Sau khi làm đám ma, an táng xong gia đình anh quyết định ở lại đây.

Ở lại đây chính là cách báo hiếu cuối cùng của cả hai.

Bà đã từng nói với anh trong bức thư cuối cùng của cuộc đời. Bà chấp nhận mọi thứ! Bà chấp nhận con dâu lẫn cháu nội duy nhất của bà! Chỉ cần gia đình anh về, gặp mẹ một lần nữa...

Sự xót xa, cay đắng... Nợ họ chính là cái tình cái nghĩa mà trả họ chính là mạng sống đã từng ngăn cản họ! Bây giờ cũng chẳng ai nợ ai hết!

Từ đó cuộc sống của Tôn Noãn Tịch bắt đầu trở nên hỗn độn. Chính là nơi mà con gái Tôn Từ Vũ gặp con trai của Lục Triết Sâm - hàng xóm của anh.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Bắt gian tại giường!

Nhớ lại mảng kí ức đen tối ấy. Hai ông bà mới thấy họ thật cao cả. Họ đã cùng nhau bước bao thị phi, sự khinh miệt, phi nhử của người người, họ chấp nhận rời xa gia đình vì người mình yêu! Quan trọng nhất, chính là họ không buông bỏ nhau khi chìm trong sự tuyệt vọng, bế tắc của hôn nhân!

Cả hai ôn lại chuyện cũ cũng lâu liền nhớ đến căn nhà năm ấy.

- Anh này! Căn biệt thự đó lâu rồi chưa lau, chắc ngày mai em phải sang bên đó lau dọn.

- Ừm!

Lần này cũng vậy, hai ông bà nếu rảnh sẽ sang ngôi biệt thự cổ của Tôn gia, nơi mà mẹ và anh trai của Tôn Từ Vũ chết!

Lý Mộc Hiên bỗng nhiên muốn lên phòng con, lâu rồi con gái họ mới về, phải chăm sóc đặc biệt một chút!

Bà đi lên lầu rẽ sang bên phải là căn phòng của con!

Bà đẩy cửa tiến vào...

Căn phòng lặng im không bóng người...

Bên cạnh chính là cánh cửa sổ mở toang...

Bà hốt hoảng chạy đến như muốn nuốt chứng thế giới mà tìm ra con gái!

Bà bước ra, đứng cạnh cửa sổ. Đây là phòng của Lục Triết Bách...

Bà lại nhìn sang bên trái...

Lần này bà thật muốn ngã ngửa ra sau. Trong mắt không tin được con gái mình đang ngủ cạnh Lục Triết Bách, còn ôm ấp nữa chứ!

Đây có phải là bắt gian tại giường không?

Bà cũng không muốn làm ầm. Dù sao, ngày mai bà cũng làm rõ chuyện này!

Bà đi vào phòng. Chồng bà đang ngủ trên giường có lẽ vừa mới ngủ nên không sâu giấc. Bà đi đến gần ông đã mở mắt nhìn bà.

- Tịch Tịch ngủ rồi sao?

Bà gật đầu cho qua chuyện. Bởi bà biết rằng chồng bà thật cũng chẳng thích gì Lục Triết Bách lắm ra có chút bất mãn khi bà ghép con họ với con trai thứ nhà Lục!

Ông chỉ thấy tên đó là tên tiểu tử ngạo mạn. Thông minh thì có đấy, ông cũng thích người thông minh. Nhưng cái cách mà anh ta (Lục Triết Bách) làm con gái họ trắng mặt 4 tháng khiến ông 'lừa sùi sùng sục'.

Nhưng bà vợ thì rất khác! Bà suốt ngày nói ' mong con trai thứ nhà họ Lục kia làm con rể của nhà mình thì tốt anh nhĩ '. Ông cũng gật đầu cho qua, chỉ cần phân bác thì ông chính là dần thân vào hang cọp!

Ông chỉ muốn một lần chơi khăm Lục Triển Bách để cho tên nhóc đó biết rằng ta không phải người dễ chơi!

Mn oi cần phiếu gấp a!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Chung chẵn chung gối!

Cô lò mò ngồi dậy như thói quen đưa tay lên bàn xem giờ trên chiếc đồng hồ báo thức gần nhất.

Tay Tôn Noãn Tịch vợ loạn soạn không chủ mục đích. Trên bàn hầu hết là không có gì! Chỉ có chiếc điện thoại.

Hừm không có đồng hồ, điện thoại cũng được!

Đưa chiếc điện thoại đến gần rồi nhẹ nhàng mở mắt. Mắt nhắm lại khi thấy ánh nắng chói vào xăn phòng mắt trực tiếng dán vào màn hình!

Trên màn hình điện thoại chính là khuôn mặt của - cô - đang ngủ!

Hừ! Tên nào mà dám chụp lén bà lúc bà đi ngủ vậy hả! Lại còn ngao mạn đi vào phòng bà nữa chứ! Tên này thật hỗn xược nha!

Cô chửi thảm trong bụng định bước xuống giường.

Sàn chạm vào lòng bàn chân cô chuyển đến khí lạnh. Mắt cô mở to, bây giờ mới được tỉnh táo!

Nhưng! Dép cô đâu? Nó ở đâu rồi?

Cô ngó quanh quần căn phòng, thật sự không giống căn phòng mà mấy năm cô mở mắt. Trên giường chính là ga tông màu sẫm, cô làm gì thích màu sẫm? Còn 5 cái đồng hồ báo thức của cô nó bay đâu rồi, ở đây lấy một xái cũng không có.

Cô lại nhìn đến kệ sách, choáng ngợp. Cô đâu có sưu tầm sách đâu, bàn học cô những quyển sách dạy ấy chỉ để trên đầu ngón tay. Cô lại nhìn đến phía bàn học, quần áo... Đến nhà vệ sinh cũng thấy vừa lạ vừa quen. Có lẽ chưa ăn sáng thì chính là chưa động nảo!

Cô lò dò đứng dậy quay đầu chính là cửa sổ.

À! Cô là đang ở phòng của Lục Triển Bách! Thật là may. Nếu như cô không nhìn thấy bên kia là phòng mình thì cô nghĩ chính mình bị bắt cóc, nhưng bắt cóc làm sao mà cô còn đầu như thế này.

Kiểu này chỉ có Lục Triển Bách là bắt cóc tìm bắt luôn cả người!

Tôn Noãn Tịch vui vẻ nhớ lại đêm qua chính mình đã cưa đổ một đại soái ca sống sát vách với mình, quan trọng hơn chính là anh ấy thích thăm cô từ năm rưỡi trước. Việc này đúng là làm cô sướng đến phát điên!

Tôn Noãn Tịch chân treo ngổ về phòng, mắt nhắm mắt mở mà đi thẳng vào nhà vệ sinh!

Làm VSCN xong xuôi cô đi ra. Lần này chính là tỉnh táo, nhưng khuôn mặt chẳng có chút tỉnh táo gì...

- Hừm!

Tôn Noãn Tịch trợn mắt.

Ai đang ở phòng cô vậy?

Quay qua chiếc ghế xoay ở phía góc tường kia. Oa chính là mẹ cô! Mẹ cô có phải vừa mới vào đây không, chắc chắn không nhìn thấy cô trèo từ bên kia về chứ. Liệu mẹ cô có phát hiện cô dám dúm ngủ ở nhà ' bạn trai ' không!

- Cô to gan lắm rồi phải không! Dám từ phòng con trai đi ra, còn bay nhảy cả buổi tối trong đó. Mẹ cô thật sự không biết rằng sau mấy tháng ra ngoài

kia cô lại to gan đến vậy!

- Mẹ! Mẹ hiểu nhầm rồi! Con từ phòng anh ấy lấy bài tập. Thật sự không có lá gan lớn làm chuyện động trời!

Bà hừ giọng. Thật sự mẹ cô không muốn dừng lại.

- Cô đi ngủ với con trai người ta! Còn nói không phải chuyện động trời. Nếu đây không phải chuyện động trời vậy còn việc gì là chuyện động trời nữa!

Lý Mộc Hiền nói, trong lòng nóng như lửa đốt. Câu cuối bà như hét lên với con gái!

Bà thật chưa bao giờ điên tiết như hôm nay!

- Đi xuống nhanh! Tôi sẽ đưa cho bố cô sử. Dù gì Tiểu Bách cũng đang ở đây!

Bà thật chẳng biết nói gì với cô. Bà cũng quá mềm mỏng trong việc răn dạy con cái! Ày za, đây là lỗi của bà!

- Mẹ không cấm con yêu đương, mẹ như tuổi con đã yêu ba rồi! Nhưng có nhiều điều phải giữ ý, tuyệt đối đừng có dễ dãi. Con gái có một tấm thân vàng ngọc đừng để làm bản thân mất trong sạch!

Bà bây giờ chỉ có khuyên giải, để con gái bà bị rên rửa dưới tay Tôn Từ Vũ khác gì bắt con bé đi làm người rùng!

- Mẹ... Anh ấy đang ở dưới tầng sao? Ba có gặp anh ấy không?

Lần này phải 'thương hương tiếc ngọc' đâu phải năm lấy viên ngọc suốt đời, nếu có rồi chân trọng nó thôi!

Lý Mộc Hiền nhìn thấy trong ánh mắt con gái có chút xót thương, có chút đau lòng.

Bà áp úng chỉ 'ừm' một cái.

Trong nháy mắt Tôn Noãn Tịch đã chạy xuống lầu. Trong phòng khách vang lên tiếng mắng nhiếc.

- Anh Lục này! Tôi không cấm gì chúng nó yêu đương. Nhưng như này có phải con gái tôi bị hạ thấp phẩm chất không?

Lục Triết Xâm nhẹ nhàng gạt đầu. Đàng nào con trai ông cũng sai, sai ở mọi đường, sai ở chỗ lại đi đưa con gái quý giá của người ta sang ngủ chung chăn chung gối. Lục Triết Bách ngồi im không nói gì, bây giờ cậu nói thì được ích gì. Sáng ra cả ông cả bà nhà Tôn đã lăn xồng xộc vào phòng lôi anh dậy tra hỏi cho một trận rồi đi nói chuyện phụ huynh.

- Nhưng dù sao con gái tôi cũng có chút sai trái! Nhà tôi định... Chuyển nhà!

- -----

Mn ơi cầu phiếu cầu like a. Đạo này chẳng có động lực gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Nhẹ nhõm!

Tôn Noãn Tịch cùng Lục Triết Bách không hẹn mà từng người.

Tình cảnh này có chút oái oăm.

Lục Triết Xâm cùng Tần Tiểu Mạn đờ người. Ai bảo họ cùng con trai mình cùng ưa Tôn Noãn Tịch làm chi, bây giờ theo đuổi con người ta cũng là một vấn đề nan giải.

Lục Triết Xâm hơi nhếch mép khuôn mặt vẫn cứng đờ nhìn qua đã biết đây là điệu cười gượng gạo khô khan.

- Anh Tôn! Tôi và vợ tôi thật sự rất thích Tịch Tịch, tôi cũng không ngờ hai đứa chúng nó lại thích nhau đến mức này. Anh xem nếu chúng ta chia cắt chúng có phải quá vô tình rồi không.

- Anh Tôn nếu chúng ta chia cắt chúng nó mà chúng nó vẫn còn tình ý với nhau, anh dù có đi châu Phi bọn chúng cũng tìm đến nhau.

Cả hai vợ chồng họ Lục cùng nhau thuyết phục chuyện này giải quyết được thì chính là kì tài!

Tôn Từ Vũ ban đầu còn giữ vững lập trường dần già về sau càng nghe càng thấy hiểu.

Như ông bà ấy. Dù mẹ ông có ngăn cản ông, cấm cửa ông suốt 3 tuần, ông cũng tìm cách đi tìm Lý Mộc Hiên!

Tôn Từ Vũ bây giờ mới hiểu nỗi phức tạp của cha mẹ khi con cái biết yêu đương!

- Vậy anh nói xem làm cách nào để cho chúng yêu đương lành mạnh! Tôi đương nhiên sẽ không đuổi cùng giết tận như mẹ tôi.

Tôn Từ Vũ vẫn giữ nguyên về mặt hình sự ra giọng chất vấn như lúc hỏi cung các tội phạm vậy!

- Tôi nghĩ nên cho chúng thoải mái yêu đương, đương nhiên sẽ có giới hạn chả nó. Cùng lắm cũng chỉ nắm tay nhau. Anh nghĩ xem chúng ta nên làm một không gian cho bọn trẻ! Dù sao chúng chưa bao giờ yêu đương chúng ta phải truyền đạt kinh nghiệm cho chúng!

Truyền đạt kinh nghiệm? Có khác gì Tôn Từ Vũ ông đây chỉ dạy con gái họ đi chủ động sang phòng con trai? Khác gì ông dạy hư con bé?

Tần Tiểu Mạn nhìn thấy mồm mấp máy của Lý Mộc Hiên cũng đoán ra phần nào cái sai của mình vừa rồi!

- Hi! Anh Tôn không phải như anh nghĩ đâu! Ý tôi là chúng ta cùng tạo nên môi trường yêu đương lành mạnh khuyên dạy con cái yêu đương. Dù sao xã hội phát triển yêu đương sớm cũng tốt nhưng phải biết chừng mực đúng không?

Bà nhìn sang chồng mình, Lục Triết Xâm liền gật đầu!

Ông Tôn đây chính thức xa mặt lờ! Ai nói trên đời này lại thiếu lý luận? Quá nhiều lý luận luôn ấy chứ, nhưng cần nó phun ra nó lại không phun.

Ông ngấm ngấm đồng ý xem ra đây là bước đường thành công đầu tiên của hai ông bà trong quá trình rước con dâu về nhà!

Lục Triết Bách cùng Tôn Noãn Tịch thở phào!

Trong đầu Lục Triết Bách bỗng ló lên câu hỏi cần phải được giải đáp ngay tức thì!

- Chú Tôn! Vậy chú có còn chuyển nhà không?

Tần Tiểu Mạn cùng Lục Triết Xâm đang vui thì bị câu hỏi của Lục Triết Bách thu hút.

- Thôi vậy! Dù sao cũng không muốn phá cảnh đẹp!

Ông nói vậy nhưng trong lòng lại rất muốn đến xé tan cái gọi là yêu đương giữa con ông lẫn con trai họ Lục!

Lần này chính là nhẹ nhõm đôi vai!

Phiếu thôi a. Mn bỏ phiếu tích cực đi a.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Tôn noãn tịch là bạn gái tao!

Tôn Từ Vũ chẳng hiểu sao lại có đồng người ở nhà cũ Tôn gia đến như vậy. Vốn dĩ chỉ có gia đình ông cùng đám người hầu đi dọn. Giờ thì hay rồi! Cả nhà Lục gia cùng nhau tiếp chiêu đưa con trai họ đến gần con gái ông.

Ông cảm thấy lần này thật sự không giữ nổi con gái nữa rồi!

Nghĩ thôi cũng đã nỗ lực. Còn nhìn cảnh tượng ấy chắc ông phải đi tìm bác sĩ mới được!

Tôn noãn Tịch cùng Lục Triết Bách cùng nhau vừa dọn vừa ti ti. Cặp đôi này nhìn qua cũng quá ư là hoàn hảo đi.

Lý Mộc Hiên thì khỏi nói. Vui như đón Tết vậy, cùng nhau theo phe nhà Lục còn để chồng mình một thân một mình ngấm ngấm đi ngăn cả chúng nó! Bà thật không rảnh đi ngăn cách, 'trăm năm' chúng nó mới thành đôi đâu có thể chia cắt! Quan trọng nhất chính là bà cũng khá ưng con trai thứ nhà họ Lục.

Thử nói xem Lục Triết Bách yêu chiều con hai người như vậy thật chẳng muốn phá.

Bà đang vui sướng đến phát điên thì Tôn Từ Vũ chỉ muốn móc mắt mình để không nhìn thấy! Hai người này có phải sai sai gì rồi không?

Đến chiều chiều ngôi biệt thự đã dần xong xuôi. Họ mở một bữa ăn ngồi cùng nhau! Có người nói ' bán anh em xa mua láng giềng gần ' thật đúng mà! Anh em của Tôn Từ Vũ và Lý Mộc Hiên một bên đã mất một bên thì hết hủi. Còn Tần Tiểu Mạn và Lục Triết Xâm anh em nhà họ đều ở bên nước ngoài cả rồi.

Ăn uống xong xuôi Lục Triết Xâm cùng Tần Tiểu Mạn đưa hai đứa đi lên thành phố A. Vốn dĩ hai người đi là vì ngày mai Lục Triết Xâm có cuộc họp cổ đông còn Tần Tiểu Mạn lại là ngày nghỉ lên trên đó bà nghỉ ngơi chăm sóc ' con dâu '.

Đến công trường lúc này đã là 8 giờ tối. Cả hai người linh kinh mạnh đồng đồ lên phòng. Trước khi đi còn không quên chào hai ông bà Lục còn liếc nhìn đối phương một chút rồi đi.

Lục Triết Xâm lên đến phòng của mình, bên trong chuyển đến một bản hòa nhạc. Hừ bọn này thật sự là cho thầy giáo Kiều không biết đây à! Quá lớ rồi!

Cậu đẩy cửa đi vào. Bên trong chính là hai anh em Lôi Từ Cách và Tề Từ Ân đang phiêu trong tiếng nhạc nonstop vang lên.

Cậu vội vàng dơ tay tắt nhạc.

- Đủ rồi! 8 giờ rồi đó đi học bài đi!

Lục Triết Xâm vốn dĩ là ' ông cụ non ' khó tính mà trưởng thành. Lôi Từ Cách và Tề Từ Ân ở bên cạnh Lục Triết Xâm chỉ đa phần học và học, ngày nghỉ thì vui chơi bay nhảy một tý rồi đâu lại về đó mà thôi!

Cả lũ cùng nhau đi đến bàn học ngồi xuống nghiêm chỉnh lấy tập đề học bài.

Lục Triết Xâm cậu lại nhớ đến khuôn mặt bụi bặm đáng yêu của Tôn Noãn Tịch lúc chiều cười cười ngây ngốc, đầu lắc lắc vui nhộn

Lôi Từ Cách cùng Tề Từ Ân không hên cùng nhìn nhau khó hiểu.

- Mà sao vậy? Có chuyện gì đáng cười sao?

- Bọn mày thì có gì đáng cười!

Lôi Từ Cách cùng Tề Từ Ân lại càng khó hiểu thêm

- Thế mày cười cái gì?

- Tao cười vì nhớ người yêu!

Lục Triết Xâm thẳng thắn đáp lời khuôn mặt không tỏ vẻ gì!

- Ái zà! Mày chấp nhận con bé hoa khôi khối 10 rồi hả!

Tề Từ Ân nói xong bị bàn tay bịt mồm lại!

- Mày ăn nói giữ ý một chút! Tao chả thèm nghe gì con gái như nó đâu! Chẳng phải bọn mày bảo: Dư Tâm không bằng Tôn Noãn Tịch sao?

Lục Triết Xâm thật chẳng muốn chúng nó nói to như vậy, có chút đau đầu.

Lôi Từ Cách cùng Tề Từ Ân hơi lưỡng lự....

- Vậy... Là... Mày چرا được Tôn Noãn Tịch rồi?

Mồm nói là vậy nhưng trong lòng hai người thì lại là: ' xi còn lâu nó mới làm hòa với Tôn Noãn Tịch! Con người nó còn lâu mới biết tận dụng thời gian đi làm hòa! Nói chi chi có ba mấy tiếng ngắn ngủi ấy!

- Phải! Tôn Noãn Tịch là bạn gái tao!

- -----

Đến 600 phiếu ra 2 chap nha mn.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hôn rồi! Ngủ rồi!

Tôn Noãn Tịch thật là rất đối lập với Lục Triển Bách!

Cô đang bị hỏi cung hỏi tới hỏi lui.

- Cái gì cậu và Lục Triển Bách đã bắt đầu yêu đương? Tin được không trời!

Viên Băng Nghiên ôm đầu như không tin vào tai mình đang nghe cái thứ gì!

- Phải mà! Buổi trưa với buổi chiều anh ấy đều nói chuyện với tớ mà!

Hà Sam Sam là một người không thích yêu đương mà từ đâu cũng chen vào vài lời.

- Noãn Tịch! Có ai như cậu không? Anh ấy nói chuyện với cậu không phải là anh ấy thích cậu. Cậu đến giờ chưa phân biệt được sao?

Nhạc Ly Khả ngồi gật gù nghe. Cô từ lâu đã buồn ngủ nhưng Tôn Noãn Tịch từ đâu bay đến liền khoa cho cả lũ rằng cô vừa vớ được viên ngọc sáng giá! Làm cho cả lũ phải 'hóng' chút chút.

- Nhưng anh ấy còn hôn tớ còn hôn hẳn 2 lần, anh ấy nói là tớ là của anh ấy, anh ấy còn cho tớ xem những tin nhắn của mấy chị cura anh ấy, anh ấy nói từ sau sẽ dọn dẹp sạch sẽ, với lại bọn tớ cũng ngủ với nhau luôn rồi!

Nói xong cả lũ trở mắt ra nhìn Tôn Noãn Tịch đến người buồn ngủ như Nhạc Ly Khả đang buồn ngủ cũng phải bật dậy.

- Cậu nói cái gì?

Cả lũ không hên mà đồng thanh to hét mức.

- Cậu bảo rằng cậu và Lục học bá cùng cậu hôn, cùng cậu ngủ rồi còn cho cậu xem thông tin của bản thân.

- Phải!

Tôn Noãn Tịch ngây thơ trong sáng chỉ biết trong sáng và trong sáng!

- Cậu cùng... Lục Triển Bách hôn rồi, ngủ rồi... Vậy có cái gì... Đi... Trịch 'quỷ đạo' không?

Nhạc Ly Khả ngồi dậy. Thật là một tin hót đáng 'hóng'.

- ừm! Tớ cùng Lục Triển Bách hôn rồi còn ngủ rồi, còn bị ba mẹ tớ bắt gặp nữa...

Cả lũ chính thức mất chữ A mồm chữ O. Cuộc đời thật nhiều cái chẳng thể nói trước mà. Dù rằng con người ba mươi mấy tiếng trước còn giận nhau, dư âm của mấy tháng xa cách. Sau một đêm không có bạn bè liền dầm dúi đi tỏ tình với con trai nhà người ta. Đau lòng. Đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Nghĩa vụ làm bạn gái!

Đã 1 tháng trôi qua. Tôn Noãn Tịch cùng Lục Triển Bách yêu đương cũng đã hơn một tháng. Sự việc này ban đầu cũng có chút hoảng hốt đối với nữ sinh toàn trường. Nhất là những người như Dư Tâm, Dương Trần Trần hay Lâm Ngọc. Tất cả bị một phen chao đảo. Tin được không? Người ta cố giữ tấm thân vàng ngọc cho đến khi cô cura đồ em nhà hàng xóm.

Ban đầu ai nhìn Lục Triển Bách yêu đương cùng Tôn Noãn Tịch có phần khinh miệt. Họ cứ nghĩ một người cao cao tại thượng như Lục Triển Bách tiếng tăm lẫy lừng thành phố A vậy mà lại đi thích một cô gái kém xa mọi thứ! Nhìn cô gái đứng bên cậu họ chủ có hai chữ để nói lên cái ý nghĩ của họ! 'Bánh Bèo'

Giữ thiên thiên bạch nhật thời buổi này cô gái đó ngay cả tóc làm xoăn cũng buộc đuôi ngựa, quần áo không luộm thuộm nhưng không chạy theo 'mốt'. Con gái thời buổi này chỉ thích 'ngực nở vòng cung' nhìn cô gái kia chỉ là 'mầm cây'! Thật chẳng thể bằng Dư Tâm, Dương Trần Trần cùng Lâm Ngọc!

Những cô gái này theo hướng ăn mặc phóng khoáng có hơi hướng hở hang hoàn toàn ngược lại với Tôn Noãn Tịch quần áo trang nhã không lò xoà cũng không ngán, cô không đi giày cao gót mà chỉ đi đôi quai hậu đen, chân váy dài đến đầu hoàn toàn không biết nửa đùi là gì!

Lúc này bọn họ cũng không hiểu nổi mắt thẩm mỹ của 2 soái ca Lục Triển Bách và Dương Phong!

Dương Phong cùng Lục Triển Bách cùng đắm đầu vào Tôn Noãn Tịch khiến bao nữ sinh lúc nào cũng thấy sát khí khi thấy hai người!

Dương Phong sau một tháng liền biết mình đã mất cơ hội liền đi thổ lộ lần cuối cùng với Tôn Noãn Tịch! Đây chính là tia hi vọng cuối cùng? Không! Đã chẳng còn hi vọng!

Cô gái 'bánh bèo' trong mắt mọi người thì trong mắt của cậu chính là người con gái dễ thương xinh xắn. Chẳng cô gái nào có được!

Sau một lần thổ lộ tâm tình của bản thân hoàn toàn thất bại. Tình đầu trong mơ của cậu liền hóa thành kí ức đơn phương.

Dương Phong lúc này đang ở sân bay của thành phố A. Cậu đang đợi chờ một bóng người nhỏ nhắn kia sẽ đến từ biệt cậu. Dù đến đây với đang dự người bạn! Cậu cũng chấp nhận bởi người ta đã có ai đó bên cạnh rồi! Hoàn toàn không có chỗ cho cậu dung thân nữa.

Cậu ngẫm nghĩ, nước Mỹ xa xôi thế có lẽ cậu sẽ quên đi tình yêu 'cào cào' này. Nhưng thực chất quên đi rất khó hoàn toàn là một vấn đề!

Lúc sau Tôn Noãn Tịch cùng Lục Triển Bách tới nhìn thấy Dương Phong đang mỉm cười với mình.

Tôn Noãn Tịch hơi buồn, dù sao Dương Phong cũng giúp cô rất nhiều. Nghĩ đến công lao to lớn của Dương Phong mới biết cậu ấy đã nhiệt tình với cô như thế nào! Không có cậu ấy chắc cô đứng thứ 40 của lớp quá mà lần này Dương Phong dạy cô học đã lên đến 17 rồi!

Một ngày không có bạn bên bên cô cũng hơi thất vọng. Cô suy nghĩ, cô chưa từng đi Mỹ cũng chỉ biết về Mỹ từ chính miệng Dương Phong cùng Lục Thất Minh kể lại, nó thật xa xôi a!

Cô ngẫm nghĩ không biết từ lúc nào đã ra chơi Lục triển Bách đang đứng trước mặt cô, kéo cô đến căn - tin sau trường.

Đợi Lục Triển Bách đi lấy đồ ăn Tôn Noãn Tịch mới hoàn hồn.

Riêng về Lục Triển Bách thì quả thực rất yêu đời. Từ này anh cứ vui vẻ yêu đương cùng Tôn Noãn Tịch sẽ không cần phải trông chừng nữa. Cuộc đời bắt đầu bình lặng rồi!

Tôn Noãn Tịch cùng Lục Triển Bách ăn trưa với nhau đã là chuyện bình thường. Nhưng hôm nay Lục Triển Bách yêu đời đến động kinh.

- Tịch! Em dứt cho anh ăn đi!

Lục Triển Bách nài nỉ nhìn Tôn Noãn Tịch thờ ơ ăn mà trong lòng điên tiết!

Không biết cô nhóc này đang nghĩ cái gì nữa!

- Anh Triển Bách! Anh có phải bị làm sao rồi không?

Tôn Noãn Tịch ngay sau đó nhận ra khuôn mặt đen ngòm của Lục Triển Bách.

- Em ngại...

- Ngại? Ngại gì? Ngay cả gọi tên thân mật em cũng không gọi được. Nắm tay cũng nắm rồi! Ôm cũng ôm rồi! Hôn cũng hôn rồi! Đến ngủ cũng làm luôn, anh hỏi em còn chuyện gì chúng ta chưa làm?

Ngay lập tức bàn của Lục Triển Bách trở thành tâm điểm.

Bây giờ bí mật gì cũng bật mí hết rồi...

Lục Triển Bách như biến cái căn tin thành cái nhà của mình. Đòi hỏi Tôn Noãn Tịch 'yêu chiều mình một chút!

Tôn Noãn Tịch dù cùng Lục Triển Bách yêu đương được một tháng nhưng cô vẫn ngại ngùng mà không gọi tên anh cách thân mật. Bây giờ nhớ lại những 'chiến tích của mình' thật sự hơi sốc.

Nắm tay?

Ôm?

Hôn?

Ngủ chung?

Phải họ đều làm hết rồi. Chẳng bỏ một cái nào!

- Tịch! Đây là nghĩa vụ của người bạn gái đó!

Tôn Noãn tịch đang đắn đo thù đột nhiên bị sốc khi nghe tên vô liêm sỉ này nói.

- Nghĩa vụ?

Tôn Noãn Tịch ngậy thơ nhìn Lục Triển Bách. Cách nhìn hoàn toàn giống ánh mắt non nớt của con cừu hướng về con sói.

- Phải! Anh là bạn trai em mà! Phải không?

Tôn Noãn Tịch liền thấy có mấy phần đúng đắn liền dơ đũa gấp thức ăn cho Lục Triển Bách.

- Ai yêu đâu mà biết!

Tôn Noãn Tịch cười. Nụ cười khiến Lục Triển Bách chết lặng!

- -----

Các thím nghĩ trong sáng một tí a.

Đủ 600 phiếu ra chap mới nha. Càng nhiều phiếu sẽ có cơ hội bảo chap nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Khi thích một người!

Tôn Noãn Tịch sau khi ăn xong liền về phòng của mình. Chiều nay cô trông tiết có thể ngủ nướng cả buổi chiều a!

Nhưng chỉ có một mình thôi, thật buồn chán!

Cô suy nghĩ một lúc mới phát hiện ra Lục Triển Bách chiều nay cũng nghỉ câu lạc bộ như cô. Xem ra phải sang đó chơi mới được!

Cô ngủ một mạch đến chiều.

A! 3 giờ rồi.

Nhìn quanh phòng, hừm Hà Sam Sam! Câu lạc bộ âm nhạc hôm nay không hoạt động chị ta liền đi chơi với mấy anh học bá! Phát ghét!

Không sao! Cô đã có bạn trai siêu siêu đẹp trai, siêu siêu học giỏi, siêu siêu giàu a! Thật vừa lòng!

Cô chạy đến khu ký túc xá nam. Hừm! Thầy Kiều kia kìa.

- Thầy Kiều!

Kiều Bát Huỳnh quay đầu liền nhìn thấy nữ sinh lon ton chạy đến. A! Người thầy này đã nhớ rồi! Chính là nữ sinh Tôn Noãn Tịch nổi tiếng cực ngoan của Đình Hi. Chắc hôm nay sang đây chính là thăm bạn trai Lục Triển Bách đây mà!

Kiều Bát Huỳnh vẫy vẫy tay về phía cầu thang ý chỉ Lục Triển Bách vẫn đang ở trên phòng!

Người thầy này cũng là qua thời đó, ông chú này đương nhiên sẽ biết đám dúi yêu đương như thế này! Thời của thầy đã khổ cực để đi gặp bạn gái thì thời này cư nhiên sẽ dễ tính một chút!

Tôn Noãn Tịch chạy lên căn phòng gần cuối hành lang. Đây là phòng của 3 năm sinh đến từ trấn Z nha. Lại là hàng cực phẩm. Đương nhiên không chủ Lục Triển Bách đẹp trai bánh bao mà còn cả Lôi Từ Cách và Tề Từ Ân cũng đẹp trai không kém a!

Tôn Noãn Tịch chạy đến trước cửa căn phòng. Gõ gõ ba tiếng. Âm thanh cô tịch vang vào căn phòng u tối nhìn trông như không đáy. Thật sự tiếng kêu không thể làm cho nam nhân trên giường tỉnh dậy!

Tôn Noãn Tịch lại gõ thêm lần nữa, lần này chính là hi vọng bạn trai cô ra mở cửa a.

Tiếng gõ một lần nửa lần nữa vang lên. Không khí trong căn phòng vẫn vậy tuy chỉ chuyển biến một chút.

Tôn Noãn Tịch tuyệt vọng xoay lưng dựa vào cửa, chân lắc lắc.

Cạch! Bịch!

Hai tiếng kêu vang lên khiến con người hóp hóp.

Gi đây?

Lục Triển Bách ngủ dậy liền ra mở sau hai lần gõ thúc giục. Mở cửa xem tên nào to gan đến cỡ vậy!

Anh vừa mở cửa ra thì có một vật gì đó đè lên thân trên anh làm anh bỏ nhào ra đằng sau. Bịch! Cô gái trên người anh bò dậy đau tâm lưng thanh mảnh không nể tình mà đập xuống người nam nhân soái ca kia!

Lục Triển Bách sau khi đỡ cú ngã cho Tôn Noãn Tịch đương nhiên đau gấp mấy lần cô. Lần này là tinh táo!

Anh mở đôi mắt ra. Hừm!

Tôn Noãn Tịch trước mặt anh có hơi phụng phịu, gương mặt lúc này baby chưa từng thấy a!

Lục Triển Bách sau khi biết 'tên ngạo mạn' này là ai liền muốn rút lại lời nói. Tôn Noãn Tịch chạy sang chỗ anh đã là vui rồi.

Lục Triển Bách sau khi biết bản thân mình vừa ngủ dậy hình tượng sẽ sụp đổ như thế nào liền kéo Tôn Noãn Tịch vào phòng, còn mình thì tân trang lại đôi chút!

Bước ra chính là khuôn mặt bánh bao, mái tóc mượt ra nếp.

Tôn Noãn Tịch sau cú ngã đầu óc lơ mơ, không thể hiểu được vì sao mình vào được đây!

- Có phải em làm anh thức không?

Tôn Noãn Tịch hỏi, nhìn đồng chân đồng gối bừa bộn thế này, ai mà chả biết...

- Không! Anh... Anh đang chơi điện thoại ấy mà!

Lục triển bách ấp úng nói không ra câu.

Tôn Noãn Tịch biết mình không nên hỏi nữa đành im lặng.

Cả căn phòng trở nên yên tĩnh.

Tôn Noãn Tịch đang ngắm nhìn cây cối qua ô cửa sổ cầu căn phòng. Ở đây không tối, có thể nhìn thấy ánh nắng xế chiều a!

Trên vai bỗng chốc nặng đi. Tôn Noãn Tịch thoáng chốc giật mình nhưng rồi mới thôi.

Ở đây chỉ có hai người không anh ấy thì là ai?

Tôn Noãn Tịch mỉm cười. Có lẽ khi thích một người là vậy. Là thấy không khí im lặng cũng trở nên vui tai, là thấy tiếng thở và nhịp tim thay cho lời nói.

Bỗng chốc bàn tay của Lục Triển Bách vòng qua eo nhỏ của Tôn Nảo Tịch. Đầu không còn dựa nữa, tay kia nâng cằm cô lên. Bốn mắt đối diện với nhau. A

Đôi mắt ướt ướt của Tôn Noãn Tịch thật đẹp làm sao, lông mày lông mi, mắt mũi môi... Tất cả đều ăn hợp với khuôn mặt!

Đây chính là một kiệt tác cấu tạo hóa?

Lục Triển Bách cúi xuống, hôn lên cánh môi đỏ mọng nước ấy. Từ từ thưởng thức!

Tôn Noãn Tịch cũng chả khác gì, chân tay mềm nhũn chỉ có thể dựa vào Lục Triển Bách!

Cả hai như đang chìm đắm trong thế giới riêng. Nhưng còn hai con người kia thì cho rằng hai người đang lén ắt thế giới riêng a!

Bốn con mắt đang nhìn trộm kia tất nhiên sẽ bị phát hiện.

Tôn Noãn Tịch sau khi biết mình bị nhìn trộm cảnh 'thân mật' liền ngại ngùng! Cô toang bỏ về, dù sao cô sang đây cũng đã được 2 tiếng rồi a!

Lục Triển Bách thì tức điên người, dấn vật mấy thùng phá đám đó! Nếu không có chúng nó anh sẽ được ở bên Tôn Noãn Tịch lâu hơn nữa! Tên bạn

chết tiệt!

Bỏ nhiều phiếu sẽ được bảo chap nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Lựa chọn đại học!

Thời gian cứ thế trôi đi, hai kì nghỉ hè cũng lần lượt tới. Hai năm học cũng lao đến gõ cửa. Ừm! Năm nay Tôn Noãn Tịch cô học lớp 12!

Thời gian trôi nhanh không tưởng. Mới ngày nào cô cùng Lục Triển Bách còn là đứa trẻ con cẩu sẽ nhau đến lúc yêu đương đã hơn hai năm trời.

Cô trở thành học sinh cuối cấp lần thứ 3 trong đời.

Cô mang trong mình niềm tin cùng hi vọng đến trước cổng trường cao trung A.

Phải! Hôm nay cô thi. Chính là kì thi quan trọng nhất mà cô có. Lần này chính là quyết định số mệnh!

Tôn Noãn Tịch đứng trước phòng thi, trong lòng không ngừng lo lắng cùng bất an mặc dù Lục Triển Bách đã nhiệt tình dạy cô từ trường S về.

Ai đứng trước cánh cửa số mệnh mà chẳng lo?

Cuối cùng, bước chân kiên quyết kia bước vào căn phòng. Cô lúc này nhận thấy căn phòng học thường ngày hóa ra trong từng hoàn cảnh nó lại có một sức mạnh đặc biệt như vậy.

Dần dà cuối cùng tiếng chuông vào cũng vang.. Trên trang giấy thi này chính là thứ mà cô phải cung chiêu.

Đường đến đại học còn xa lắm!

...

Ba tiếng trôi qua, tiếng chuông một lần nữa làm con người hoảng sợ. Cái chuông chết tiệt sao lại làm người ta đau khổ như thế?

Tôn Noãn Tịch cất bước ra sau trường. Ở đây chính là nơi tập bóng rổ mà mấy năm Lục Triển Bách đều tập ở đây.

Cô quay về phía ấy, đôi chân cũng như hai năm trước tiếng đến chỗ tập luyện bóng rổ với cơ hội tìm được bóng dáng của anh!

Cái gì thúc đẩy cô dữ vậy?

Cô không biết, chỉ thuận theo tự nhiên?

Đến lại gần chỗ ghế đá cô nhìn thấy một đại soái ca cực đẹp đang quay tám lưng rộng rãi về phía cô.

A! Không được! Cô không thể mê trai như thế. Lục Triển Bách sẽ giận đó!

Đúng lúc đại nam thần xoay lưng, trên gương mặt có ý cười đùa như biết đằng sau mình cô bé kia đang làm gì!

Tôn Noãn Tịch nhìn thấy đại soái kia chột khựng lại.

Chẳng phải từ đây đến đại học S rất xa sao? Sao Lục Triển Bách lại ở đây?

Lục Triển Bách tiến lại gần..

- Tịch! Sáng sớm anh quên nói với em rằng ' chúc em thi tốt ' bây giờ nói có được không nhỉ?

Lục Triển Bách nhẹ nhàng cúi xuống. Cô gái này thật sự không cao được chút nào so với tháng trước?

- Anh nói bây giờ có tác dụng gì?

Cô phụng phịu mặt mũi. Nhưng thực chất trong lòng đang vui đến phát điên khi anh từ đại học S về đây với cô a!

Lục Triển Bách không chịu dừng lại.

- Nếu không chúc cái này thì chúc cái kia!

- Bạn trai em chúc em ' thi được vào đại học S '!

Lục Triển Bách này cũng coi là quá phô trương đi. Lặn lội từ a về đây cuối cùng cũng chỉ vì mục đích này mà thôi?

- Em không nhận lời chúc mừng của anh đâu! Em không muốn đi vào đại học S!

Cô bước đi bỏ mặc đấng sau gương mặt đần thúi của yên nào đó.

Lục Triển Bách vội vàng đuổi theo.

- Tại sao lại không thi vào đó?

Đùa à! Anh đã bỏ cả nguyên cái đại học to đùng kia để đi đến bách khoa S. Số điểm của đại học S cũng bình thường thi thật sự cũng không dễ cũng không khó. Đây là ngôi trường đứng thứ 3 của nguyên cái thành phố này. Dễ ễ ăn?

Anh đã thi vào trong đó đương nhiên sẽ biết được rằng Tôn Noãn Tịch thừa sức có thể vào được đại học S nếu cứ như cái đà học này!

- Em không muốn! Lỡ đâu trượt thì sao? Em nghĩ nên nộp hồ sơ tại đại học K hơn!

Cái gì? Đại học K? Có nhầm không? Cô gái của cậu muốn học cùng với mấy người không quen biết? Đùa!

- Em! Em nên suy nghĩ lại đi!

Lục Triển Bách theo đường về nhà ở trấn Z không ngừng khuyên nhủ Tôn Noãn Tịch! Nhưng đằng nào Tôn Noãn Tịch cũng không nhận lời!

Suốt cả buổi đêm ấy cô và Lục Triển Bách dằng co nhau một hồi cuối cùng chiến tranh lạnh!

Ai nha! Thật điên đầu mà!

- -----

700 phiếu sẽ ra chap nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Ở nhờ một đêm!

Đã mấy ngày trôi qua Tôn Noãn Tịch cùng Lục Triển Bách chiến tranh lạnh, đếm ra cũng đã hơn 5 ngày lận. Thật là!

Tôn Noãn Tịch sau khi nhận công việc làm thêm giết thời gian chính là làm giáo viên phụ cho lớp phụ đạo ngày trước cô đã học. Đây là bộ môn mà lắm đứa trẻ yêu thích a!

Cô Ninh vẫn là người dạy những con người đó. Tuy số lượng học sinh ngày càng nhiều, nhân những ngày học trò cũ ' xuất sắc ' của cô đang ở nhà, cô Ninh liền mang cô em tới đây để dạy 80 đứa trẻ này!

Vì thế Tôn Noãn Tịch hoàn toàn không có thời gian rảnh.

Điều này chính là cái sai lầm tai hại cực lớn trong đời của Lý Mộc Hiên! Bà thật sự muốn gắn bó hai đứa lại nhưng càng lúc càng thấy mù quáng mà thôi! Thật điên đầu! Nhất thể Tôn Noãn Tịch cũng không muốn xin nghỉ việc tại đây, những đứa trẻ ở đó rất đáng yêu, dễ thương khiến Tôn Noãn Tịch không thể nào rời xa chúng!

.....

Ông Tôn lúc này cảm giác như bỏ viên đá xuống vậy. Nhẹ nhõm! Ông lúc trước ghét tên này bao nhiêu bấy giờ liền càng ghét bấy nhiêu! Tên tiểu tử đó chỉ suốt ngày treu tức con ông, dạng này cuối cùng cũng chỉ làm một tên công tử bột trong nhà kính mà thôi!

.....

Hôm nay cũng như mọi hôm, Tôn Noãn Tịch về đến nhà cũng là vào 7 giờ tối. Trời lúc này vẫn còn sáng a!

Chạy đến chỗ cổng. Khóa rồi?

Cô nhấc điện thoại lên. Bên kia chuyển tới giọng nữ trung niên.

- Mẹ! Sao bố mẹ đi đâu mà lại khóa cổng vậy?

Lý Mộc Hiên đầu bên kia đáp lại

- Bố mẹ cùng chú đi Lục đi chơi. Con cố gắng sang bên nhà Tiểu Bách lấy chìa khóa nha!

Lý Mộc Hiên đầu bên tắt phụt như không muốn nói thêm điều gì!

A! Sang bên đó sao?

Tôn Noãn Tịch trong phút chót cuối cùng cũng chấp nhận sang.

Nhấn chiếc chuông cửa. Lần nữa.... Lần nữa.... A cô tức lắm rồi đó!

Cuối cùng bên trong truyền đến thanh âm mở cửa.

Lục Triển Bách mang trên mình bộ áo ngủ. Hừm! Vẫn điển trai như ngày thường nha!

Tôn Noãn Tịch mắt mấy giây đứng hình rồi sau đó nhớ lại mục đích của mình sang đây.

- Em sang để tìm chìa khóa nhà!

Lục Triển Bách một lần nữa ngăn người.

- Chìa khóa nhà em liên quan gì nhà anh?

Lục Triển Bách hỏi dường như có chút mờ ám!

- Mẹ em nói mẹ em để chìa khóa bên này! Anh cho em vào tìm chìa khóa!

Tôn Noãn Tịch điên tiết lên. Tên này thật sự đắm mới tình ngu?

Lục Triển Bách nhường đường cho Tôn Noãn Tịch.

Sau một hồi tìm kiếm, đến lục tung cả cái nhà lên. Tôn Noãn Tịch đành ngồi bó tay chịu chửi!

Cô ngồi thẫn thờ một lúc. A! Còn cái cửa sổ!

Cô đi lên phòng của Lục Triển Bách cái cánh cửa thân yêu của cô đây mà! Chắc chắn nó sẽ rộng mở mà đón cô a!

Mất hết niềm tin rồi! Cánh cửa đó cuối cùng cũng không mở cho cô!

Bất lực, tuyệt vọng dường như những tâm trạng tồi tệ đều đổ dồn lên đầu của cô gái tên Tôn Noãn Tịch này!

Cô quay lại chính là khuôn mặt thối kia.

Suy nghĩ một chút a! Viên Băng Nghiên thì vẫn ở kí túc xá của trường. Nhạc Ly Khả chắc giờ đang đi chơi cùng Tề Từ Ân đây mà!

Tuyệt vọng. Bây giờ chỉ còn cầu xin cái tên bạn trai này thôi!

- Anh Lục! Anh cho em ở nhờ một đêm a!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Chúc em ngủ ngon!

Lục Triển Bách cau mày. Cô vừa gọi anh là gì? 'anh Lục'?

Sao xa lại quá vậy. Cô gái này làm như họ giận nhau liền biết nhau không bằng người dung như thế này! Lần này phải răn dạy kĩ càng mới được!

Lục Triển Bách tuy trong lòng đang đấu tranh nhưng ngoài mồm khẩu khí không thay đổi, ánh mắt chỉ có ít khép lại. Đầu gật như đồng ý!

Tôn Noãn Tịch nhìn thấy anh ấy gật đầu trong lòng cũng vui vẻ lên mấy phần.

Cô vội rút điện thoại ra gọi cho mẹ mình.

Đầu dây bên kia vang lên tiếng cãi nhau ý ới không ngớt. Điều này đối với Tôn Noãn Tịch mà nói chính là chuyện bình thường. Ba mẹ cô cãi nhau đôi ba câu cũng là chuyện bình thường. Nhưng hình như họ đang cãi nhau về cô?

'Anh có làm sao không? Cái chìa khóa em gửi nhà chị Tiểu Mạn anh dám lên phen đi lấy nó về, bí mật đem đi, anh định không cho con bé vào nhà sao?'

'Chẳng phải anh để lại cho con bé lối cửa sổ sao?'

'Cái lối cửa sổ thông sang phòng Tiểu Bách em đã đóng rồi!'

Ngay lập tức Tôn Từ Vũ cứng họng. Không ngờ ông đã tránh con gái ông gặp tên yêu nghiệt kia vậy mà tránh vì dưng vớ dừa!

Tôn Noãn Tịch không phải không có tai mà không nghe thấy. Cô phải thầm 'cảm phục' cái điện thoại thông minh của mẹ. Chắc hẳn bà đã vứt nó dưới đâu đó khiến cô gọi đến không cần hỏi cũng có sẵn câu trả lời.

Nhưng lại không đầu được mặt ngờ nghệch đang đơ ra kia!

Tôn Noãn Tịch không nói lời nào liền tắt máy. Ngồi lại nghe tiếng quát mắng của hai người thật không có hứng!

Điều quan trọng bây giờ là quần áo đâu để thay ra!

Cô đang loay hoay một hồi mới lấy một chiếc áo phong dài của Lục Triển Bách bắt đầu đi tắm!

Tôn Noãn Tịch làm xong mọi việc cũng đã gần 8 rưỡi. Giờ mùa hè đây cũng chưa được coi là quá muộn!

Cô đi ra bước vào phòng bếp... Từ xa đã người thấy vị ngậy ngậy của vịt quay! Đúng là sự hấp dẫn của đồ ăn chưa bao giờ lụi bại! Nhất thể là tay nghề của con trai Lục Triết Xâm - Lục Triển Bách!

Cô chạy tới đứng cạnh ngắm con vịt quay màu nâu đỏ ngon mắt.

Lục Triển Bách lúc này đơ chưa từng thấy. Nhìn xem hoàn cảnh của anh là gì? Chính là một con sói nhìn cừ non muốn ăn mà không ăn được! Anh rơi vào hoàn cảnh đói gấp mồi mà không được ăn.

Nhìn dáng vẻ của Tôn Noãn Tịch xem thật là động lòng người a!

Chiếc áo sơ mi dài ngang đùi, cổ áo hơi nới rộng. Cái áo trắng này hoàn toàn không an toàn bằng quần áo. Nhìn xem, anh đang bị thu hút bởi dáng người quá ư là chuẩn nè. Còn... Hơi phong phanh.

Đôi chân thon thả trắng nõn của Tôn Noãn Tịch thật đẹp a! Khiến Lục Triển Bách thật không thể chê. Còn ba vòng trong lớp áo thoát ần thoát hiện. Nhất là..... Nội y.... Có hơi lộ ra phần nửa rồi!

Sao anh giống như biến thái thế?

Lục Triển Bách đang lơ lửng trên chín tầng mây cuối cùng cũng phải quay lại hiện thực.

Nhìn xem cô gái này thật sự không để ý anh chỉ để ý đến con vịt chết tiệt kia!

Điên thật!

Lục Triển Bách không xác định được tâm trạng đến khi ăn xong bữa cơm. Đương nhiên người dọn bát chính là 'công nương' yêu dấu của anh a!

Ăn xong cũng tầm hơn 9 giờ. Cô thật sự rất mệt a! Trong lớp dạy vẽ với bọn con nít, bọn chúng thật sự rất biết hành người. Mệt!

Cô nằm vật lên chiếc giường xám tro của Lục Triển Bách, hoàn toàn không phân định đâu là phải đâu là trái. Đến giường của nam nhân cũng cường đoạt!

Lục Triển Bách xem xong tin tức trên các trang mạng liền đi lên phòng.

Bắt gặp chính là một nữ nhi thân hình mảnh khảnh đang nằm trên chiếc giường của anh!

Nữ nhi này thật làm người ta xao xuyến muốn chết a!

Lục Triển Bách đến gần, khuôn mặt nghiêng nghiêng của Tôn Noãn Tịch làm cho Lục Triển Bách càng muốn nâng niu hơn bao giờ hết! Phải chăng người con gái này khiến anh yêu sâu đậm đến vậy?

Anh muốn chop mắt một tí mà nghe ra cũng khó khăn!

Trên chiếc giường này nữ nhi không ngoan đã nằm giữa giường rồi anh thật sự không còn chỗ!

Bé nhẹ cô gái lên đưa vào nằm sát về bên trái. Anh bắt đầu ngả lưng...

Trên chiếc giường thường ngày này nay lại khác thường. Nhịp đập con tim đang dần rằng nhanh! Mặc dù đây không phải lần đầu tiên họ ngủ với nhau! Cũng không phải là chưa có cảm giác thân mật bảo cả!

Nhưng lần này lại khác hơn, mọi thứ càng in đậm hơn!

Lục Triển Bách nhẹ nhàng hôn chán của cô gái nhỏ này.

- Chúc em ngủ ngon!

- -----

Na9 nhà ta thật si tình a!

Phiếu nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Vậy em có coi anh là bạn trai em không?

Tịch tỉnh lại đã là 7ui! cảm động quá Phượng ơi hihi, chúc gái iu của c ngày càng xinh xinh xinh nhé ^^ h sáng hôm sau. Trong căn phòng ngập tràn ánh sáng. Bức tranh sống động có một cô gái lơ mơ ngồi dậy. Trên người mặc một chiếc áo thun nam dài quá nửa đùi. Cô gái ấy nhìn qua đã biết là vừa mới dậy. Trên khuôn mặt kia không hiểu chuyện, vội vàng bước xuống giường.

Phải đây không phải phòng cô cho nên ngỡ ngác là đúng rồi!

Tôn Noãn Tịch vội chạy vào phòng vệ sinh. Nhanh gọn tìm típ đánh răng. Trên chiếc lọ cạnh gương có một cái tìp đã bôi sẵn kem. Hừm! Lục Triển Bách thật sự không tồi!

Sau một hồi vật lộn cuối cùng Tôn Noãn Tịch cũng lách thếch xuống nhà. Đi ngang qua bếp chưa gì đã ngửi thấy mùi đồ ăn thơm ngon bay qua mũi.

Tôn Noãn Tịch không nghĩ ngợi gì chạy ngay đến cho bàn ăn nơi mà các món ngon đang chờ cô!

Lục Triển Bách nhìn thấy liền không nói gì chỉ mỉm cười.

Trong lòng thầm nghĩ: cô gái này thật đáng yêu mà!

Chợt nhớ ra gì đó anh vội vàng bảo

- Tí nữa bố mẹ anh và bố mẹ em về. Còn quần áo của em anh đã sấy khô rồi, lên thay đi!

Lục Triển Bách vẫn làm khuôn mặt lạnh tuy vậy tay chân vẫn nhanh nhẹn gấp thức ăn ra bàn.

Tôn Noãn Tịch đỡ ra. Hôm nay bố mẹ cô cũng sẽ về. Vậy sẽ được về nhà rồi!

Tôn Noãn Tịch cầm quần áo gấp gấp vào phòng tắm thay đồ.

Thay quần áo xong xuôi đầu đó cô ngồi xuống bàn ăn. Cầm đĩa trên tay. Đũa mới chạm đến miếng thịt bò bít- tết bên ngoài đã chuyển đến động cơ xe ô tô đang hướng này thậm chí còn tí còi ồn ào cả lên.

Cô cùng Lục Triển Bách chạy ra đón chào!

- Bố! Mẹ!

- Anh hai?

Lục Triển Bách nhíu mày nghiến đầu thắc mắc! Bên trong là gia đình họ cùng với một thanh niên trẻ bắt đầu đi ra!

Ban đầu Lục Thất Minh lên kế hoạch chính là kì nghỉ này sẽ về nhà chơi ai ngờ lại trùng vào ngày bố mẹ họ đi chơi. Di Lục sợ cậu cả nhà mình phá đám con zai thứ nhà mình liền rỗng rần thêm cả Lục Thất Minh. Thành ra Lục Thất Minh vừa về đến quê hương liền được đi du lịch ngay lập tức!

Tôn Noãn Tịch vui sướng, như một mũi tên trúng hai đích vậy! Một đằng gặp bố mẹ ít ra cũng không cần phải gặp Lục Triển Bách một đằng chính là gặp được Lục Thất Minh! Kẻ này thật sự khác kẻ kia nhiều điều! Cơ mà không hiểu sao cô lại đi thích 'kẻ kia' mà đôi với 'kẻ này' lại chỉ như gặp được thần tượng. Hoàn toàn không còn gì ấn tượng thêm nữa!

Lục Triển Bách nhìn hai con người mắt Tôn Noãn Tịch sáng ngời thâm tâm lại một lần nữa trở dậy muốn chiếm đoạt!

Không để cho Tôn Noãn Tịch bước đến Lục Thất Minh chính là điều mà anh phải làm đầu tiên!

Lục Thất Minh rất hiểu em trai. Một lòng muốn hàn gắn chúng nó e ra là rất khó khi em trai mình đang rất đề phòng

'tình nghĩa anh em có chắc bền lâu'

Còn đối với Tôn Noãn Tịch là rất điển tiết khi 'bóng đèn' vẫn đang đi sau cô. Thật sự là 'viên kẹo da bò' (dính chặt)

Cuối cùng không nhận được Tôn Noãn Tịch chính thức lên tiếng

- anh đừng đi sau em nữa có được không?!

Lục Triển Bách dật dật cũng chẳng vừa

- Vậy em có coi anh là bạn trai em không?

- -----

Phiếu được 850 sẽ ra chap nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: #x27; tạm #x27;!

Tôn Noãn Tịch cảm thấy có gì đó mâu thuẫn. Cô hỏi anh đừng đi theo mình chứ có liên quan gì đến câu anh trả lời. Thật sự không ăn hợp nhau!

- Anh có thôi đi không?

Tôn Noãn Tịch hoàn toàn không còn gì để nói ngoài câu nói vừa rồi. Mãi suy nghĩ lấy lại khí thái. Từ trên một lực mạnh khiến cô không thể kháng cự!

Môi mềm truyền đến thứ gì đó ấm nóng có chút ướt át a...

Cô mờ to mắt. Trong con người của cô nở ra một thân ảnh cao ráo nét mặt tuấn mĩ hiện lên phóng to. Hai người...

Cô đưa tay lên định đẩy tên 'yêu nghiệt' này ra mới biết mình lúc này nhỏ bé yếu ớt cỡ nào!

Cứ thế ở yên trong lòng người này. Ngay cả khi 'yêu đương' xong cũng một hai không nói lên lời. Vì cái gì mà cô phải ở lại đây? Sao không chạy đi quách chi xong. Nhưng không ngờ đôi chân này lại lì lợm nhất quyết đi theo con tim đang đập thình thịch nhanh như tia chớp kia.

Trái lại với Tôn Noãn Tịch, Lục Triển Bách lại lưu luyến thời khắc này tới mức nào!

Thâm tâm có chút khó tả...

- Đừng có phốt lờ anh nữa!

Lục Triển Bách nhẹ nhàng, thì thảo bên tai. Giọng anh trầm đục, giọng điệu như có lỗi mà nũng nịu xin tha!

- Tại anh!

- Phải! Tại anh.

Lục Triển Bách không chần trù nhận lỗi. Không do dự mà hạ thấp bản thân. Điều này càng làm Tôn Noãn Tịch cảm thấy tội lỗi hơn.

- Tạm tha vậy!

Cô nói với cái giọng hờn dỗi. Giọng điệu trong tai của Lục Triển Bách rất buồn cười.

- Tại sao là ' tạm ' mà không ' hẳn ' luôn?

Lục Triển Bách ôm Tôn Noãn Tịch ngay một chặt!

- Anh muốn nghĩ như nào thì tùy!

Tôn Noãn Tịch bị anh trêu đùa cho một hồi không khỏi đỏ mặt. Vừa tức vừa giận (yêu).

- Vậy! Anh hiểu rằng em đang nói ' Em muốn chúng ta tiến xa hơn ' có được không?

Lục Triển Bách vẫn dờ giọng trêu đùa. Nhìn ' con thỏ nhỏ ' trong lòng đang bối rối làm anh suýt được một trận cười to!

- Anh thật đen tối!

Mặt bỗng dưng phụng lên. Nặng rồi a!

- Được rồi! Sẽ không trêu em nữa. Coi như em đang thả thính anh đi!

Tên này thật sự biến câu tha lỗi của cô thành câu thả thính chả chính cô? Tên này hình như không có một chút ' xám hối ' nào cả!

Tôn Noãn Tịch rửa thắm trong bụng. Thà rằng không nói nữa cho xong!

Cả hai đứng đó trêu đùa nhau mà không biết có bao nhiêu ánh mắt đang đổ dồn về phía họ!

Nhà có ' camera ' thật cũng không thoải mái mà!

Phiếu nhiều nhiều thì mk mới có động lực nha!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 58: Khóa thân khi ngủ?

Ngày hôm sau cô không cần phải đi đến lớp phụ đạo của cô Ninh nữa. Đúng như suy đoán, cô đã chọn được một sinh viên vừa mới ra trường cùng cô dạy lớp phụ đạo còn đối với Tôn Noãn Tịch cô giáo Ninh có vẻ tiếc nuối! Nếu như còn thời gian có lẽ cô bé học trò siêu giỏi của cô có thể giúp cô rồi, nhưng còn 4 ngày nữa là bắt đầu cô bé lên đường đến đại học!

Xem ra nhân tài cũng có lúc không thể đem ra sử dụng!

Tôn Noãn Tịch tay cầm tập hồ sơ. Hồ sơ này là để nộp vào trường đại học mà mình chọn. Cô hôm nay đến hỏi Lục Triển Bạc một vài vấn đề.

Mở cửa ' cách ' bên trong không có bóng người. Chẳng lẽ anh ấy đi chơi sao? Nhưng anh ấy không có đi chơi giữa nắng nóng gắt nhiệt của mùa hè 40 độ đó chứ.

Thật ngớ ngẩn.

Cô gái này liền chạy xuống bếp với hi vọng có thể gặp được người nào đó liền hơn hờ chạy như điên xuống phòng bếp.

Di Tàn đang mày mò nấu thứ gì đó thơm lừng lên, thật là thách thức sự chịu đựng của con người tham ăn như cô.

- Di Tàn!

Coi gái nhỏ vội vàng chạy đến. Tàn Tiểu Mạn cũng vui vẻ đáp lời rồi đưa cho cô một cái bánh rán vừa ra khỏi chảo.

Nóng! Nhưng không tệ!

Cô gái nhỏ này mãi ăn uống cuối cùng quên luôn cả mục đích đến đây.

Lục Triển Bách không biết lúc nào đã từ trong vườn hoa đi ra. Trên người còn vương một chiếc lá vàng rụng xuống.

Hi! Tình cảnh thực buồn cười mà!

Cô gái hi hi cười với nam thanh niên đang nhể nhại mồ hôi, vội vàng đi tắm kia trong lòng cười còn to hơn ngoài miệng. Lần đầu tiên trong đời cô nhìn thấy Lục Triển Bách lại bê bối như vậy!

Ăn xong đâu đó Tôn Noãn Tịch về phòng đợi Lục Triển Bách.

Cô gái nhỏ này tự nhiên đầu óc lại léo sáng lên một ý tưởng mới, anh mắt sáng như nhìn thấy vàng. Cô biết rõ Lục Triển Bách rất dễ sợ khi giật mình. Dựa vào điểm yếu này cô lại vạch ra một chiêu trò để trêu tức người này.

Cô vội vàng chuồn xuống gầm giường. Im lặng hồi hộp chờ nghe tiếng cửa.

' Cạch ', đây rồi, thời khắc của cô đã tới.

Cô chưa kịp chui ra, trong mắt đã diễn một ' hình tượng huy hoàng ' đi.

Lục Triển Bách nằm xuống giường khiến người bên dưới à Tôn Noãn Tịch bị ép đến không chịu nổi!

Đang tính chui ra một mảnh vải rớt xuống mặt sàn!

Đầu tiên là chiếc quần đùi màu ghi mới, không có dấu hiệu bản nào cả. Có phải... Đây... Là.... A! Tên này định... Định...

Chưa hết bất ngờ một mảnh vải ' tam giác ' nhẹ nhàng rớt xuống đất điều này khiến Tôn Noãn Tịch hoảng hốt vô cùng!

Không chối gì nữa! Tên này định khóa thân khi ngủ!

Cô gái sợ hãi bỗng dung ngồm dậy, đầu được nâng cao lên không mây va phải mặt gỗ trên

' rầm '

Lục Triển Bách không phải tên bị thủng màn nhĩ mà không nghe thấy tiếng vang to phát ra từ gầm giường. Mối liên nở một nụ cười nửa miệng!

Lục Triển Bách cúi đầu nhìn gầm giường nhìn cô gái bị u đầu lồm cồm bò dậy. Đứng dậy phui phay quần áo xong xuôi. Đang định quay ra nói chuyện với anh nhưng chợt nhớ cái gì đó liền quay phắt đi. Tai, mặt đang đỏ lại càng đỏ hơn. Cô chạy vội ra phía cửa, nắm chốt... Khóa rồi?

Vậy thì xong đời!

Bên tại chốt chuyển đến giọng nam sinh trầm bổng

- Anh có mặt quần áo!

Tôn Noãn Tịch như cảm thấy thật mâu thuẫn quay sang nhìn anh một cái như quên mất đạo đầu mình không dám nhìn!

Phải! Anh mặt quần áo hần hoi, chỉnh tề, nghiêm trang nằm trên giường. Hoàn toàn không có dấu hiệu... Nude!

Lục Triển Bách nhìn cô cười, cười như chưa được cười vậy. Khiến cô...

- Ai bảo em núp gầm giường anh làm gì! Lại còn đứng lúc anh lấy quần áo khô vào. Đây là bảo học của em! Biết chưa?

Lục Triển Bách nói xong, vẫy vẫy cô lại gần. Nhẹ nhàng xoa chút cao lên chỗ xưng nho nhỏ kia.

Cô phụng phịu, trong lòng không khỏi khó chịu khi bị chơi cho một vố.

- Tại sao anh biết em trốn gầm giường?

Lục Triển Bách mỉm cười...

- Em chôn cũng phải có chuẩn bị kĩ lưỡng một chút! Cái chân của em thò ra đến cả một vàn rồi!

Hừ! Hóa ra tại cái chân chết tiệt này mà!

- -----

Hehe cầu phiếu a.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Đại học s tới cửa!

Lục Triển Bách đang xoa cao lên chỗ đau của tôn Noãn Tịch. Bỗng từ cửa tiếng gõ vang lên, giọng phái nữ vang lên.

- Tịch Tịch à! Con có trong đó không?

Tần Tiểu Mạn gõ cửa kêu cô ra chắc phải có chuyện quan trọng.

- Dạ! Con ở đây!

Tôn Noãn Tịch chạy ra mở cửa cho bà bước vào.

Nhìn thấy cô bà cầm tay lắc lắc.

- Con đi cùng dì, đi chọn quà sinh nhật cho người bạn của ta, hôm nay bà ấy sinh nhật. Ta không biết chọn cái gì, con đi cùng ta được không?

Tần Tiểu Mạn ôn tồn nói.

Tôn Noãn Tịch nghe xong có chút bất ngờ, nhưng rồi gật đầu đồng ý!

Việc chọn quà này thật dễ a!

Tôn Noãn Tịch trong lòng có chút vui mừng, hứng khởi!

- Dạ được! Dù gì cháu đang rảnh!

Tôn Noãn Tịch cầm cặp sách nhỏ mang lên vai. Chạy đi cùng Tần Tiểu Mạn. Trước khi đi, cô không quên căn dặn Lục Triển Bách!

- Bách! Em đừng hồ sơ nộp vào trường đại học. Có nhiều thứ em không hiểu cho lắm định sang đây nhờ anh. Nhưng bây giờ em bận rồi, anh làm giúp em luôn nhé!

Cô đi chừng mấy bước. Như nhớ ra điều gì đó, vội vàng quay lại nhắc nhở.

- À! Anh làm xong thì nộp luôn cho em nhé. Em ngại lên trường A lắm!

Cô nói xong liền đi luôn khiến anh không có một lời đan xen. Cô biết anh chấp nhận sao? Hừ!

Anh vói tay lên hồ sơ trên bàn. Đưa mắt nhìn qua lại rồi dừng hẳn... Ồ... Tên trường đại học!

Tên trường đại học!

Chính là tên trường đại học!

Đại học S hay đại học K?

Anh suy nghĩ. Thôi thì chơi đều một chút. Chắc không sao đâu!

Cầm lấy cái bút trên mặt bàn. Hì hục ghi chép... Cuối cùng đại học S cũng tới cửa rồi!

Tôn Noãn Tịch chúng ta cùng đại học rồi.

- -----

Anh hai! Cả ngày anh chơi đùa lắm r nhá!

Phiếu nhe

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Anh sẽ cho em một màn cầu hôn thật lãng mạn

Tôn Noãn Tịch về nhà đã nằm yên vị trên cái giường êm ái của mình, sẵn sàng đón chờ một đêm nữa sắp đến...

Cô không có điều bất an gì ư?

Có cái gì mà bất an? Cuộc đời mà, tin tưởng vào người khác một chút, nhất thể là Lục Triển Bách. Cô biết rõ con người Lục Triển Bách, một khi làm sẽ chu toàn, kĩ càng. Đảm bảo làm công việc rất chắc chắn!

Dù gì anh ấy cũng nhấn tin với cô đã đưa hồ sơ đến trường A rồi. Không lo!

Tôn Noãn Tịch cứ mang theo suy nghĩ ấy mà nhắm mắt đi ngủ.

Trong mơ, cô mơ thấy một bàn ăn còn sang trọng hơn cả bàn ăn hôm nay của di Tàn. Di Tàn có gà chiên, có sườn sào chua ngọt... Còn trong mơ thì có cả nem công, chả phượng!

Ngon tuyệt.

Đổi nghịch với cô gái đang mơ mộng kia thì Lục Triển Bách đang chột dạ, nghĩ luẩn quẩn không tài nào ngủ được!

Anh thật sự không chắc ăn đâu. Không nghĩ rằng bằng này tuổi đầu lại đi làm trò mèo thế này. Quả thật không ra dáng một đấng nam nhi nào cả.

Một sự thật đáng buồn...

Lục Triển Bách thức đến 2h sáng. Trong lòng đến lúc này vẫn không yên. Nhất thể là... Nhớ Tôn Noãn Tịch!

Sắp phải vào học rồi, bây giờ phải hâm nóng tình cảm thôi!

Lục Triển Bách trong lòng mừng thầm với cái cửa sổ nhà bên, chắc chắn thần cửa rất quý anh. Giờ đây đã chẳng chướng ngại vật nào nữa cả...

Nhanh thoăn thoắt anh chạy sang được nhà bên với kinh nghiệm mấy mươi năm chèo cửa sổ của mình. Đây có thể coi là thành tựu được không?

Lục Triển Bách không ngần ngại vội vàng chạy đến chỗ giường Tôn Noãn Tịch.

Bạch...

A.....

Một cái gì đó đập vào đầu gối của anh một cách mạnh mẽ. Đầu gối lúc này đau như búa bổ, anh không khỏi kêu đau.

Cô gái này tưởng ngủ thật là xấu!

Chân ở trong chăn mà cũng chòi ra đập anh. Người méo sệch méo sặc. Miệng còn vương một dòng nước. Đầu thì không có gối bởi cái gối đáng thương kia đã bị cô không thương tiếc đá 'bực' nó xuống dưới từ lúc nào.

Đây có phải là con gái không?

Lục Triển Bách chậm bước đi đến gần. Nhìn ngắm khuôn mặt đang say sưa ngủ kia. Tuy tình thế này có chút biến thái nhưng lại tạo cho người ta cảm giác mãn nguyện.

Đang quan sát cô gái nhỏ trong chăn, miệng cô gái bất chợt héch lên liếm liếm cái gì trong mồm sau đó liền phát ra tiếng nhỏ, thì thảo rồi to chút, to chút. Dù để cho riêng một mình Lục Triển Bách nghe thấy.

.....

Lục Triển Bách lúc này cứng đờ, không thể tin rằng cô gái nhỏ này trong mơ cũng mơ thấy anh, mơ thấy anh với giọng điệu đáng chết kia.

Cô gái này thật đáng ghét!

Anh phải trả đũa.

Anh cúi xuống tiến gần vào mặt cô gái nhỏ kia.

Dán một nụ hôn lên trên trán. Miệng thì thầm

- Được! Anh sẽ cho em một màn cầu hôn thật lãng mạn!

Rồi mỉm cười quay gót bước đi...

- -----

Mn có đoán ra đc chị Tịch mơ gì về anh Bách mà khiến anh Bách cứng đờ không?

Từ từ rồi sẽ rõ.

Phiếu được 920 sẽ ra chap nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Trúng tuyển!

3 ngày sau đó đã đến. Trong ba ngày đầu hạn của Tôn Noãn Tịch mà nói, hoàn toàn không có sự xuất hiện của Lục Triển Bách!

Tuy còn nửa tháng nữa mới vào nhập học nhưng không may hai ngày trước khóa của Lục Triển Bách, Tề Tử Ân, Lôi Tử Cách đã phải đi tập quân sự ở trường rồi.

Cho nên chuyện 3 ngày không gặp nhau đã là chuyện bình thường!

Tôn Noãn Tịch mang tâm trạng vui tươi, phấn khích mà dạn sáng đã bắt bố cho đi lên đại học K xem mình có trúng tuyển...

Đến nơi đã là 8h sáng. Con người dày đặc trước biển thông báo. Với 30 cái biển thông báo to gấp đôi tờ A0 xếp ngay ngắn kia dính hơn năm nghìn sinh viên. Trong đó ngành của cô chiếm những 5 bảng. Đây quả là điều mà Tôn Noãn Tịch muốn chinh phục.

Nhưng điều quan trọng chính là không có tên cô!

Dù cô đã đọc đi đọc lại đến chục lượt cũng không có tên Tôn Noãn Tịch như cô.

Trong lòng nao nao, cảm giác khó chịu xông lên. Bỗng dưng túi quần rung lên một hồi. Cái chuông tin nhắn đến khiến Tôn Noãn Tịch bớt sự chú ý trên bảng đi.

Tay rút túi quần lấy điện thoại ra, bàn tay run run, con người như mất đi phần nào bản chất.

Màn hình điện thoại bỗng sáng lên:

"Chúc mừng thí sinh Tôn Noãn Tịch mã số xxxxx đã đậu vào trường đại học S của chúng tôi. Mong bạn vào ngày xx/xx/xxxx đi đến trường để làm thủ tục nhập học.

Địa chỉ...

Tôn Noãn Tịch hơi hơi có chút bất ngờ. Cô không có thi vào trường S, nguyện vọng cũng không có. Ngay cả nguyện vọng cũng đã nhờ Lục Triển Bách! Thật không có sự sai sót nào chứ?

Ngay lập tức Tôn noãn Tịch đã trường S chỉ sau 50 phút. Cô cần phải đi hỏi lại một lần nữa phải chứng thực một lần để xem có sự nhầm lẫn nào ở đây không!

Chợt dừng chân. Cô nên gọi cho Lục Triển Bách - người can thiệp vào chuyện này.

Điện thoại tút cho một đàn.. Đầu dây bên kia cuối cùng cũng có hồi đáp.

- Sao em gọi cho anh vậy?

Vừa nghe qua đã biết bao nhiêu sự mệt nhọc thể hiện trong đó.

Nhưng Tôn Noãn Tịch lại không để ý chuyện đó. Trực tiếp đi vào vấn đề.

- Anh ghi trường đại học nào vậy?

Đầu dây bên kia bỗng im ngắt, có chút lưỡng lự. Lục Triển Bách lúc này không tự chủ mà thân hình cao ráo nhể nhãi mồ hôi bật run lên. Thật sự không biết trả lời ra sao.

- Anh... Xin... Lỗi!

Giọng nói ấp úng. Trong đó có chút mệt nhọc. Có thể người con trai này đã rất đắn đo khi lựa chọn.

- Anh thật sự không cố ý! Anh! Anh..

- Tóm lại! Anh ghi cho em là trường nào!

- Là trường S...

Một khoảng không xuất hiện. Điều này khiến cho Tôn Noãn Tịch cứng người. Thật là không ngờ...

Vừa giận.... Vừa vui....

- Tịch! Anh thật sự xin lỗi!

Mãi sau mới có tiếng hồi đáp lại.

- Anh cứ nghỉ ngơi đi.

Cô gái tắt máy, trên mặt đã ướt đầm từ lúc nào rồi.

Nhưng đây không phải nước mắt của sự thất vọng. Mà là... niềm vui không kể xiết.

Tôn Noãn Tịch quay ra sau. Ôm trầm lấy bố.

Giữa bao nhiêu con người đang đứng như vậy....

- Bố ơi! Con đậu rồi! Con trúng rồi!

Tôn từ Vũ âu yếm đưa con gái bé bỏng của mình. Nhẹ nhàng yêu chiều khen con.

- Phải! Con gái bố thật tài năng. Sau này con sẽ trở thành một nhà thiết kế thời trang giỏi nhất Trung Quốc, sẽ chẳng ai sánh bằng con.

- Con gái bố làm thật giỏi.

Tôn từ Vũ điểm lại những gì con gái mình đạt được. Sự tự hào bỗng chốc dâng cao.

Năm con bé lên lớp một. Học rất yếu. Sau này thì chạy sang Lục Triển Bách giảng bài.

Hai đứa trẻ bày ngay cả bây giờ vẫn giữ thói quen như thế.

Tôn noãn tịch có kết quả như này cũng có một phần công lao của lục Triển Bách.

Tên oắt này cũng biết nịnh nọt ông ra phết!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Anh ấy đi rồi!

Sau hôm đó Tôn Noãn Tịch trong người lâng lâng lên một cảm giác. Cô rất vui. Làm sao không thể vui cho được chứ. Nhưng lại có sự bất an, cô sợ sẽ không thể tốt nghiệp vào mấy năm sau đó khi không đủ năng lực. Đây là việc hết sức quan trọng!

Tối hôm qua cô cùng Lục Triển Bách nói chuyện với nhau. Mặc dù cô khá là giận Lục Triển Bách nhưng thôi, bỏ qua đi!

Anh đã hàn huyên và khuyên nhủ cô không lo nghĩ, việc tốt nghiệp đại học hay không là chuyện của mấy năm sau đó. Việc bây giờ chính là nỗ lực học tập.

Cô cũng có chút mừng. Ít ra ngoài bố mẹ cô còn có một người đặt niềm tin!

Tôn Noãn Tịch cứ thế nói chuyện phiếm với Lục Triển Bách tới khuya. Cứ nhiên tước đoạt giấc ngủ của bạn trai trong mấy ngày tập huấn khắc nghiệt như vậy. Cô bạn gái này thật sự không ngoan chút nào!

Đối với Lục Triển Bách thì không sao bởi chỉ cần nghe giọng nói của cô bạn gái ngay cả cái hôn dỗi ở đây đều thích đều nghe. Bây giờ trong đầu anh chỉ muốn về nâng niu cô gái trong vòng tay...

Chuyện phiếm kết thúc vào 1h đêm. Giờ này coi như tính vào ngày xx vậy chỉ còn một tuần nữa cô sẽ gặp Lục Triển Bách ở đại học S sao?

Cô gái cứ vậy mà đi vào giấc ngủ. Lại một giấc ngủ mơ thấy Lục Triển Bách. Nhưng lần này lại khác với lần trước.

Anh ấy.... Đi rồi!

Đi trong giấc mơ của cô rồi. Dù cô có với tới cũng không thể chạm được người con trai đó.

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Đại học s! tiến lên nào

Bằng một thời gian. Cuối cùng cũng đã đến thời điểm cô được đặt chân lên cửa đại học S.

Cổng trường vẫn mở cửa chào đón cô như thường. Nhưng lần này cô thấy khác biệt hoàn toàn so với lần trước vội vàng đến đây.

Mặc dù Lục Triển Bách có thống kê qua với cô một vài lần. Nhưng "trăm nghe không bằng một thấy" mà. Đứng ở sân trường đại học, nơi này có bao nhiêu cây là cây, khuôn viên rộng có khu vườn hoa, đằng sau có sân bóng, đường chạy, còn có cả một bãi cát to đùng. Điều khiến Tôn Noãn Tịch để tâm nhất chính là khu bóng bàn, bóng chuyền, cầu lông và bóng rổ xếp sít nhau, nếu muốn chạy từ chỗ A sang chỗ B là điều dễ dàng nhất. Đối với sân bóng cũng là khu nằm cạnh nhưng khoản cách bước đi lên tới gần trăm bước, đây không phải độ dài phù hợp với người chân ngắn như cô.

Cô đang đứng trước chỗ chơi bóng rổ. Nơi này bỗng dưng đông người đến lạ. Cô đang băng khoản lựa chọn chỗ ngồi. Từ đằng sau có một lực đẩy khiến người cô ứa theo. Người bí ẩn này rất chỉ có tình người, đã giúp cô tìm được một chỗ ngồi lí tưởng nha! Đây là hàng đầu có thể dễ dàng ngắm rõ những cao thủ bóng rổ nhiều nhất a!

Tôn Noãn Tịch đang vui mừng vội vàng quay sang người bên cạnh cảm ơn.

Vừa quay sang đã bắt gặp một khuôn mặt đen sì ám muội.

- Viên Băng Nghiên?

Tôn Noãn Tịch lại quay sang trái hi vọng mình sẽ không nhìn nhầm..

- Nhạc Ly Khả?

Cô... Cô, cô bị hoa mắt sao?

Giữa một trường đại học to tướng như thế mà cứ nhiên lại gặp được người bạn thân sống cùng mình từ thời 2 tuổi đến giờ. Một sự trùng hợp không hề nhẹ ở đây!

- Trùng hợp a! Trùng hợp a!

Tôn Noãn Tịch bày ra một nụ cười ngượng ngịu. Ít ra bản thân cô đang nhắc nhở chính mình "gặp hai đứa này chắc chắn sẽ không thể bình yên được rồi!"

Cô lại nhớ lại những lúc Viên Băng Nghiên kéo cô lại chơi đấu vật bằng tay thì Viên Băng Nghiên "trăm trận trăm thắng" còn cô lấy một cái giằng về

phía mình cũng không xong!

Nhạc Ly Khả thì hiền hòa không có bất cứ hình thức vận động mạnh nào. Nhưng không hề ép thân xác thì liền lấy đầu ra chống đỡ. Vì thế lần nào Tôn Noãn Tịch cũng làm vật "thí nghiệm" cho những mẫu tóc của Nhạc Ly Khả.

Lần này hội tụ chỉ có thiếu Hà Sam Sam. Thực ra cô ấy điền nguyện vọng vào trường S. Hà Sam Sam trong ba năm cấp ba đã sống chết quyết liệt để đậu khoa Y như Lục Triển Bách nhưng đáng tiếc cô ấy lại trượt vì thế mà chuyển tiêu điểm thành trường V cách xa chỗ này đến hai trăm cây số lận!

Quay lại với Tôn Noãn Tịch bé nhỏ đang bị đè ép kia.

- Noãn Tịch! Cậu nhìn thấy bạn trai cậu dưới kia liền bơ luôn chúng tớ! Đến lúc chúng tớ kéo cậu ngồi xuống cậu cũng chỉ nhìn bạn trai cậu dưới kia. Có phải cậu bơ bọn tớ hay không?

Viên Băng Nghiên như bật điều hòa xuống tới âm độ vậy, con người tỏa ra sát khí mạnh mẽ nhất thể là cái điệu cười quý dị của cả hai khiến Tôn Noãn Tịch lạnh sống lưng!

- Tớ đâu có! Mà bạn trai nào ở đây cơ chứ? Đừng nói như vậy anh Bách sẽ không tha cho mấy cậu đâu!

Tôn Noãn Tịch uất nghẹn trước hai đứa bạn đang ra sức khẩu cung mình. Thật đây là bạn?

- Noãn Tịch! Cậu còn xưng hô với lão Lục là "anh Bách" kia, chắc có tiền triển gì rồi chứ?

Nhạc Ly Khả dùng ánh mắt điệu cười quý dị nhìn khiến cô một lần nữa vừa dựng tóc gáy vừa toát mồ hôi hột!

- Sẽ không có cặp nào màu mè bằng cặp cậu đâu Ly Khả!

Viên Băng Nghiên nhìn Nhạc Ly Khả nói.

Đến thời điểm hiện tại tất cả nhóm cô đã đầy đủ đôi cặp. Cô cùng Lục Triển Bách, Viên Băng Nghiên cùng Lôi Từ Cách và Nhạc Ly Khả bắt đầu yêu đương cùng Tề Từ Ân!

Ngoài Viên Băng Nghiên ra ngay cả cô cũng thấy cặp đôi này thật màu mè, quá đặc sắc đi! Cặp đôi này tính xương xường cũng đã gần hai năm rồi. Nhạc Ly Khả hôm đó thế nào mà đen đui. Thua trận bị cả phòng bắt đi mua đồ về nấu trùng hợp thay Tề Từ Ân cũng có mặt ở đó nhưng lại chỉ lặng lẽ đi theo. Đối với Tề Từ Ân mà nói, cậu rất thích Nhạc Ly Khả từ khá lâu. Cuối cùng cũng có lấy một cơ hội tán tỉnh.

Ngày hôm đó Nhạc Ly Khả đi đâu Tề Từ Ân liền theo đó đến cả Nhạc Ly Khả mua gói kẹo đắng sau là gian hàng bán băng vệ sinh mà Tề Từ Ân đứng đó nhắc từng cái bịch một xuống để nhìn Nhạc Ly Khả mà nuốt nước bọt cho là tên biến thái.

Viên Băng Nghiên thì khác. Cuộc tình của Viên Băng Nghiên và Lôi Từ Cách tuy chỉ bắt đầu một năm đếm ngược nhưng cũng rất suôn sẻ. Tuy ngày còn bé hay chạm mặt nhau thì họ luôn cãi cọ nhưng giờ đây chỉ có Viên Băng Nghiên là la hét ầm ĩ. Muốn tán cô nàng này mà Lôi Từ Cách đã cật công đọc hết sách này đến sách nọ. Đến lúc chuẩn bị tán tỉnh thì rơi đúng vào cái dịp khó khăn của Lôi Từ Cách khi thi đại học. Lần thi đại học này Lôi Từ Cách kém rớt. Bởi cái học bạ khá là "xấu". Đã có một năm lưu ban rồi, giờ đây bạn giám khảo mới thấy trong lịch sử đây là trường hợp đầu tiên mà một học sinh lưu ban có thể làm bài thi một cách xuất sắc đến như vậy! Lợi dụng thời điểm này Lôi Từ Cách liền quần Viên Băng Nghiên với cả sự nhân nhượng "cuối cùng" của cô đối với cậu.

Bây giờ ai cũng có mục đích, lí tưởng của đời mình rồi tự nhiên sẽ an nhàn mà sống một cuộc sống đại học đơn giản ấy.

Ánh mắt cô chuyển xuống bên dưới, con người bỗng chốc sáng lên khi tìm thấy một người cực kì có tầm ảnh hưởng đối với cô - Lục Triển Bách!

Anh đang vẫy tay với cô kia! Nụ cười mà chỉ riêng Tôn Noãn Tịch cô mới có thể chiêm ngưỡng thường xuyên a!

A! Đại học S! Tiến lên nào!

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Fan Rất Thân Thiện?

Lục Triển Bách đánh vẩy tay về phía cô làm gây sự chú ý khiến cô thoát khỏi dòng suy nghĩ kia.

Lục Triển Bách đứng dưới khu thi đấu trên mình nhể nhại mồ hôi. Điều này chứng tỏ anh đã sử dụng sức của mình nhiều cỡ nào!

Nhưng lại thay! Nụ cười của anh vẫn tươi rói như vậy. Trên mình vẫn còn nhiều sức sống như vậy!

Tôn Noãn Tịch nhìn Lục Triễn Bách, định vội vàng đứng lên tiến đến chỗ của Lục Triễn Bách. Nhưng từ đằng sau chuyển đến tiếng gầm rú của những nữ sinh đằng sau cô.

Học có phải ăn nhiều dưa bở quá cho nên tường bở không?

Tôn Noãn Tịch ái ngại nhìn Lục Triễn Bách. Nhưng quay ra lại chẳng thấy đâu hết!

Bỗng dung một thứ gì đó chắn ngang tầm nhìn của cô khiến cô không thể nhìn về phía trước được nữa!

Tầm nhìn bị gián đoạn đương nhiên Tôn Noãn Tịch sẽ phải ngược trông lên kẻ nào to gan như vậy.

Gương mặt và nụ cười sáng chói lại hiện hữu lên. Nhưng lần này lại rõ hơn nhé!

Lúc cô đang nghi ngờ về số đám đông đó thì Lục Triễn Bách đã vượt qua mà đến trước mặt cô như lúc này!

Thật vi diệu đi?

Tôn Noãn Tịch tuy không nói nhưng trong lòng và ngoài mặt thể hiện rõ mồn một 'ta rất hài lòng' mà nhìn đám bạn của mình.

Lục Triễn Bách kéo Tôn Noãn Tịch đi đến trước cửa phòng thay đồ. Bảo đợi mình.

Vụ việc này đương nhiên không qua khỏi mắt của đám đông đó. Cô không lạ gì khi Lục Triễn Bách đi đâu cũng có fans! Nhưng số fan này có thể nói là lên đến nửa cái trường đại học S này rồi!

Cô cứ có cảm giác như số lượng fan của anh ngày càng lớn dần vậy. Liệu chứ cái đà này có thể lên tới hàng chục triệu được không?

Năm mẫu giáo cô đi học cùng mấy chị trong xóm đến trường kiên nhẫn nhìn thấy một tốp nữ sinh chôn cha mẹ mà đứng trước cổng nghênh đón Lục Triễn Bách. Cô chị đại hôm đó cầm một bó hoa đại hải ven đường mà chạy đến 'thỏ lộ' với Lục Triễn Bách mặt lạnh đó. Lục Triễn Bách không nhìn đến tâm ý mấy năm của người đàn chị sắp không còn học ở đây mà vút luôn cả quả và lời thỏ lộ xuống tận cùng của Trái Đất. Hoàn toàn không đem để vào đầu!

Khi lên tiểu học Lục Triễn Bách ngay từ lần bước chân vào học liền dành được sự chú ý từ các thầy cô, bạn bè ngay cả những đàn chị!

Ngay khi mới học năm thứ hai ở đây liền được một chị lớn hơn ba tuổi thả thính. Năm thứ ba thì gặp lại cô chị đại của bốn năm trước. Lên tới năm thứ năm liền ngang nhiên chính thức chiếm chức soái ca của một người anh khóa trên. Tạm thời nhận thư tình thay anh ta. Thậm chí lần này còn nhiều gấp bội hơn đàn anh nhiều!

Lên đến năm thứ sáu. Năm cuối cùng của tiểu học anh trở thành đối tượng của các cô gái. Nhưng dù gửi thư như thế nào anh liền đem ra bãi rác sau trường mà đốt.

Người ta bảo anh tuyệt tình. Nhưng thực tế mà nói anh chỉ làm theo những cảm tính của mình. Không thích là không thích chẳng nhẽ phải áp buộc bản thân nhất định phải đồng ý sao?

Khi anh lên trung học số người là fan của anh lên tới nghìn người. Phải gấp đôi khi ở tiểu học.

Lên tới cấp ba danh tiếng liền hàng ngày có một phần ba số người là fan của anh đều đặn gửi thư với quà bánh. Lúc đó cô lén đếm tất cả tổng số lá thư gửi đến cho anh tổng cộng là hai nghìn năm trăm tám ba. Con số khủng khiếp khiến cô không thờ được! Nhưng đây chỉ là một phần ba!

Chắc bây giờ anh ấy phải có tới bảy nghìn người rồi!

Anh thực sự rất nổi tiếng còn cô lấy một chút tiếng tăm cũng không có!

Nhan sắc bình thường, học lực bình thường, gia cảnh bình thường,... Tất cả đều bình thường lấy đâu ra sự tự tin mà đứng cạnh anh?

Bước từ trong phòng thay đồ ra Lục Triễn Bách bành bao trong bộ đồ công sở.

- Sao anh làm gì trong đó mà lâu vậy?

- Anh còn tắm nữa nên hơi lâu!

Lục Triễn Bách nhìn cô ái ngại.

- Em chưa nhận phòng à?

- Chưa!

Tôn Noãn Tịch giật mình. Sao cô lại không nhớ ra được chứ!

- Đi! Anh giúp em lấy phòng kí túc xá!

- Hum! Em đi cùng anh thì chi có chết!

Cô vênh mũi lên, hất hàm ra mặt.

- Sao mà phải chết?

- Khiếp, anh biết một khi fan của anh đề em có khác gì sóng thần chàn vào Nhật Bản hay không?

Lục Triển Bách gật gật đầu hiểu ý...

- Nhưng fan của anh rất thân thiện!

Lục Triển Bách! Cô muốn dùng dao đâm chết người này à! Làm gì có cái chuyện tình địch xuất hiện đứng cạnh bên thân tượng của mình!

Lục Triển Bách liền kéo Tôn Noãn Tịch đi về phía khu C để nhận phòng.

Giữa đám đông nghị người hai người nào đó nắm tay đi về phía trước...

Liệu mai này có như thế?

- -----

1,2K phiếu sẽ ra chap nhé mn

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Hảo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Trở thành một viên đá!

Tháng Mười tại đại học S đầy mới mẻ với Tôn Noãn Tịch. Trên bầu trời xám xịt mang theo những cơn gió rét đến thấu xương. Cảnh vật bỗng chốc hoang sơ hơn cả mùa thu lá rụng! Nhưng tâm trạng của Tôn Noãn Tịch lại chẳng hề giống như vậy.

Mùa đông đầu tiên của trấn S cô sẽ đón sinh nhật vào tháng 11 sắp tới. Đây chính là điều cô vui mừng nhất.

Cuộc sống của Tôn Noãn Tịch cứ thế quay tròn như vòng tuần hoàn vậy. Cho đến khi tháng 11 bắt đầu rét đại hàn!

Mùa đông trấn S vốn đã hoang sơ và lạnh nhạt với con người. Ấy vậy mà mùa đông đặc biệt lạnh lùng với Tôn Noãn Tịch!

Cô nhớ rất rõ ngày hôm ấy. Một buổi sáng như thường lệ của đại học S, một cô gái đang chạy trên sân trường. Trong lòng thầm rửa cái sân to tướng khiến cô không thể chạy một mạch được. Điều này làm cô suy nghĩ nửa vào học muộn!

Tiết học nhanh chóng bắt đầu và kết thúc sau 4 tiếng! Tôn Noãn Tịch men theo con đường cũ để về kí túc xá. Con đường này dài dài bởi bóng hoa từ đằng tím ngắt, hàng hồ hồng leo bám vào bức tường hai bên.

Con đường đi về kí túc xá nữ sẽ qua văn phòng của giáo sư An. Mỗi lần như vậy đều nghe thấy tiếng thầy bàn bạc với học trò về một vấn đề gì đó.

Tiếng thầy qua ô cửa chậm rãi nói. Tôn Noãn Tịch như thói quen cũ dừng lại nghe lén đôi chút.

Bên trong phòng đều đặn chuyển đến, cuộc bàn bạc của giáo sư An chưa kết thúc

- Tiểu Lục! Em nên tận dụng cơ hội này. Bên đại học Anh chỉ mở ra với sinh viên năm hai ưu tú nhất! Em nên suy nghĩ lại về câu trả lời của em!

Lục Triển Bách không vội nói.

- Giáo sư An! Em biết điều này nhưng ở Trung Quốc em có nhiều việc phải làm, em còn có cả bạn gái làm sao cô ấy có thể chấp nhận được khi em phải xa cô ấy đến tận 4 năm!

Phải. Tôn Noãn Tịch từ lúc bắt đầu biết nói vững đến giờ này đều quen ý lại anh. Trong thâm tâm luôn cho rằng anh ở bên cạnh. Nếu cô ấy buồn anh sẽ đến tâm sự hay khiến cho cô vui, ít nhất cũng sẽ là nơi khiến cô có nơi dựa dẫm. Những lúc vui cũng có thể yên tĩnh ngắm nhìn cô. Đối với cuộc sống của anh và cô mà nói cả hai đã cùng nhau đi hết cả một thời thơ ấu, cùng nhau trải qua lứa tuổi dậy thì cùng nhau trưởng thành một niên thiếu... Tất cả suốt 16 năm nói nôm na cũng có thể cho rằng anh và cô đã trở thành một phần tất yếu của cuộc sống.

Vì thế mà nói đi, là đi được sao?

Giáo sư An tiếp tục nâng kính, đều đều giọng

- Tuổi trẻ các em chỉ có một, yêu đương cũng là một điều hạnh phúc trong thanh xuân nhưng sự nghiệp cũng chỉ có một thời, huy hoàng cũng chỉ có một thời điểm. Đây chính là lúc em tỏa sáng, đây là bước đệm cho sự nghiệp của em! Học Y chính là học cả đời cũng không thể hết cũng như các lĩnh vực khác vậy! Điều mà Trung Quốc không thể cho em được đầy đủ đó chính là kiến thức. Vì thế lần ra nước ngoài như thế này là một cơ hội để em có một sự nghiệp trong tay! Tình yêu tuổi thanh xuân chính là một tình yêu khó có một cái kết có hậu! Em hiểu chứ!

An Triều ông cũng vậy. Cùng từng có thanh xuân và trải qua thanh xuân. Cũng từ có mỗi tình và trải qua mỗi tình. Nhưng rồi lại bị thời gian cưỡng ép đến mức tình yêu của ông cũng chỉ còn là một vỏ bọc! Có thể tình yêu của thanh xuân sẽ trở thành một nửa của cuộc đời chính mình và đi đến cuối cùng của cuộc đời như nó chỉ chiếm 10 trên 100%. Đứng vội vàng đánh cược tình yêu của mình trên tổng số 10% ít ỏi đó. Sự nghiệp có rồi hãy bắt đầu đi tìm lấy bản thân và trả lời cho bản thân! Đó là điều mà An Triều muốn nói cho Lục Triển Bách

Tầm nửa tiếng sau tiếng mở cửa được bật ra, tiếng bước chân cũng tiếp nối luôn. Trên đường hành lang dài hút này chính là một thanh niên chững chạc với tầm vóc cao, người săn chắc nhưng lại mang đầy suy tư.

Anh hoàn toàn không biết cô gái anh yêu đang đứng sau bức tường đã nghe toàn bộ câu chuyện của anh.

Hóa ra cô cuối cùng đã trở thành một viên đá nặng nề ngáng ngang con đường của anh...

Bạn đang đọc truyện *Tên Sói Háo Sắc, Tránh Xa Tôi Ra!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.